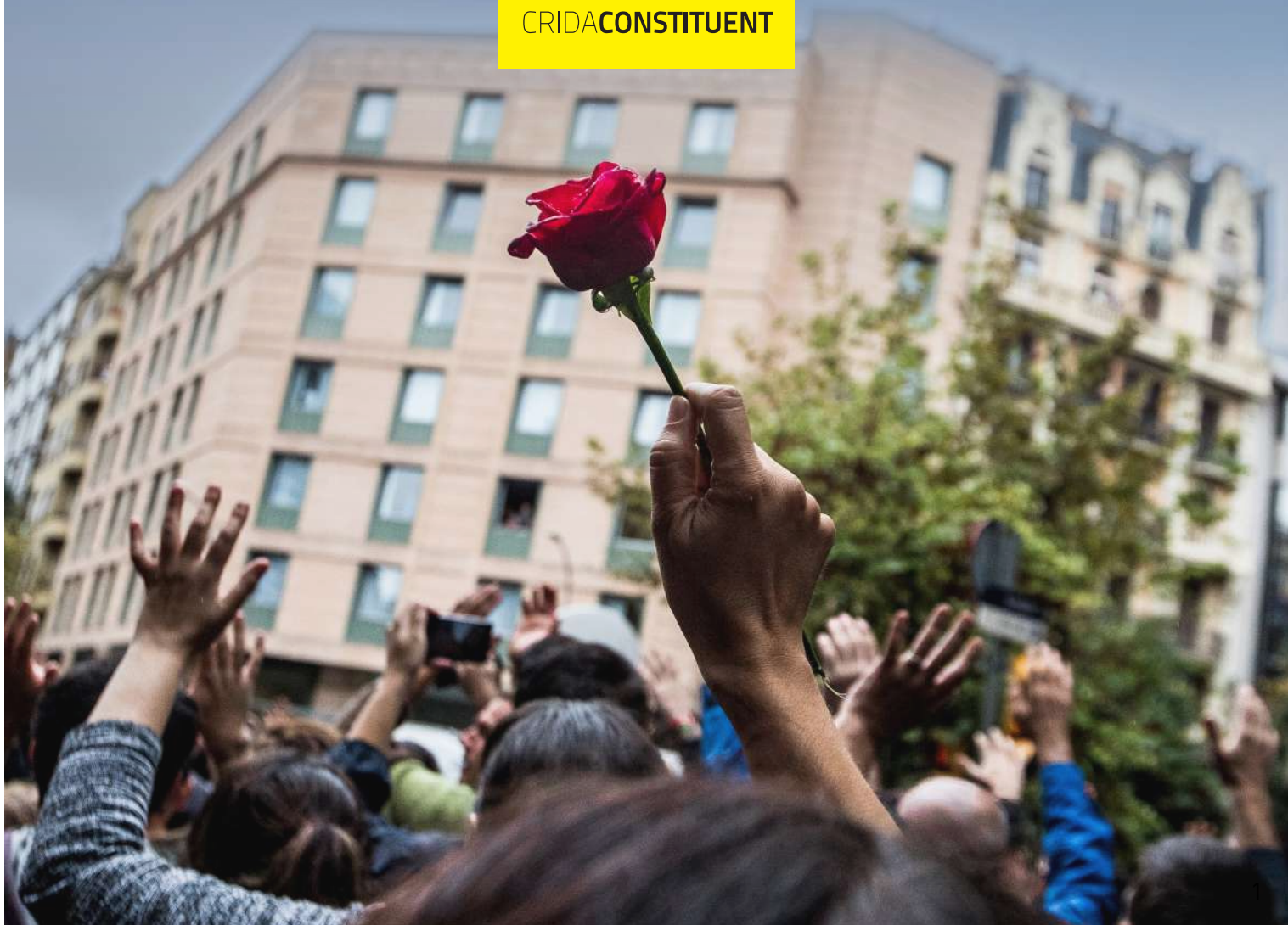

21D D'EMPEUS!

PROGRAMA POLÍTIC DE LA CUP-CC
ELECCIONS DEL 21 DE DESEMBRE DE 2017

+ DE 155 PROPOSTES
PELS DRETS SOCIALS, PER LA REPÚBLICA
I PER L'ASSEMBLEA CONSTITUENT!

PROGRAMA POLÍTIC DE LA CUP-CC

ELECCIONS DEL 21 DE DESEMBRE DE 2017

A. EL CONTEXT	5
I. Marc general de crisi econòmica i social i de recentralització de l'Estat espanyol.....	5
II. El processisme a les institucions: entre la reivindicació política i la gestió autonòmica.....	8
III. El referèndum i la resposta violenta de l'Estat espanyol: un balanç de final de legislatura	12
 B. LA REPÚBLICA DE L'1 D'OCTUBRE	14
IV. El marc polític de les eleccions del 21D i el programa de la CUP-CC: la via catalana a la República	14
V. Línies generals del treball de construcció republicana	15
VI. Per un govern compromès amb la República de l'1 d'Octubre	17
VII. L'inici del procés constituent i la convocatòria de l'Assemblea Constituent	18
 C. DRETS SOCIALS I POLÍTICS, REPÚBLICA I ASSEMBLEA CONSTITUENT	19
VIII. Drets socials, la construcció de les sobirania.....	20
1. Sobirania econòmica: economia al servei del poble i de la construcció republicana.....	20
2. Sobirania energètica i dels bens comuns naturals.....	23
3. Sobirania alimentària i recuperació del sector primari.....	25
4. Sobirania sobre totes les infraestructures bàsiques de país: comunicació, abastiment, distribució i sanejament d'aigua i telecomunicacions	27
5. Sobirania mediàtica: mitjans de comunicació públics i comunitaris i espai de comunicació de Països Catalans	30
6. Cap a la sobirania sanitària	31
7. Sobirania educativa: per un únic sistema educatiu públic i universal.....	32
8. Sobirania en les cures: sistema d'atenció a les persones i de pensions públiques	38
9. Sobirania residencial	39
10. Sobirania cultural	41
11. Sobirania tecnològica.....	43
12. Sobirania i poder judicial.....	44

IX. Model de República	46
1. Per una república feminista	46
2. Per una República amb corrupció zero.....	48
3. Per una República amb pobresa zero	49
4. Per una república desmilitaritzada.....	50
5. Per una República ecologista que trenqui amb les lògiques de creixement capitalistes i garanteixi el futur ambiental de les classes populars	51
6. Per una república lliure de LGTBI-Fòbia.....	57
7. Per una república no degradada pel turisme	57
8. Per una república antiracista, amb drets polítics per a tothom.....	61
9. Per una República amb drets laborals	62
10. Per una República amb drets i llibertats	64
11. Per una República que defensi els drets de les catalanes a l'exterior.....	65
12. Per una república inclusiva	66
13. Per una república que defensi els drets dels animals	67
X. El poder popular, garantia de la República i nova institucionalitat	68
1. El poder popular	68
2. El procés constituent i l'Assemblea Constituent.....	68
3. Noves institucions per a la nova República	69
4. Cap a una República dels Països Catalans	70
5. Per una Europa i una Mediterrània de la pau, la solidaritat i la fraternitat.....	71

A. EL CONTEXT

I. Marc general de crisi econòmica i social i de recentralització de l'Estat espanyol

1. **Entre la República i el 155:** Catalunya ha arribat, gràcies a la seva gent, gràcies a les treballadores i a les classes populars, al caire de la independència política; però a causa d'una certa ingenuïtat –d'unes i altres– i també d'una certa manca de previsió, i manca de fermesa del Govern per fer efectiva la República, però sobretot de l'agressivitat de l'Estat espanyol i de la complicitat de la Unió Europea, ha retrocedit fins una suspensió de drets polítics com no es veia feia anys. Tenim 155 motius, i més, per avançar cap a la república i seguir treballant per l'alliberament complet del conjunt dels Països Catalans, i si així ho volen també, de la resta de pobles de l'Estat espanyol perquè construeixin repúbliques germanes.

2. **Durant la darrera dècada, els Països Catalans, com a poble del sud polític i geogràfic de la Unió Europea,** ha patit els efectes de la crisi econòmica i financera que va començar als Estats Units d'Amèrica i que es va estendre per bona part del món, amb conseqüències desastroses per a la vida de milions de persones, i també per a l'entorn natural. Per gestionar aquesta crisi, les institucions al servei del capital, i en concret la Unió Europea i els estats espanyol i francès han privatitzat serveis públics i retallat drets polítics i socials a les majories socials per facilitar als poderosos l'obtenció de beneficis, així com per centralitzar els instruments estatals en benefici de la ideologia de l'austeritat, però també han generat importants resistències i mobilitzacions populars que, als Països Catalans, s'han traduït en alternatives polítiques en clau de llibertat nacional, radicalitat democràtica i justícia econòmica, social i ambiental.

3. **Aquesta crisi és un producte del sistema capitalista patriarcal,** construït sobre l'explotació de la classe treballadora, sobre la doble explotació de les dones, sobre la desposseïció i la desigualtat, i dirigit i aplicat per les institucions europees, franceses, espanyoles i autonòmiques en concertació amb les elits polítiques i econòmiques, d'aquí i de fora.

4. **Les conseqüències d'aquesta crisi del capitalisme patriarcal han estat la destrucció del territori** i la privatització de bona part de les infraestructures i sectors bàsics, amb la conseqüent degradació de drets i de patrimoni de totes per a benefici d'uns pocs. Aquest procés ha anat acompanyat del desmantellament del teixit productiu i del sector primari, i ha centrat la vida productiva en el monocultiu turístic, l'especulació immobiliària i la financiarització de l'economia.

5. **Ja abans de la crisi econòmica, però més encara a partir d'aquesta, l'Estat espanyol havia optat per una lògica centralitzadora,** tant des del punt de vista més estrictament econòmic, funcional i administratiu com també des de la lògica més estrictament política, en relació a les qüestions que fan referència a la sobirania i a les qüestions més simbòliques o vinculades a les identitats nacionals.

6. **Aquesta lògica centralitzadora de l'Estat espanyol és paral·lela a la lògica de les polítiques dictades per la Unió Europea i la Troika,** i de fet es retroalimenten. A la pràctica, la centralització de l'estat espanyol, així com les lògiques de "racionalització administrativa", són adjacents a l'absorció de sobirania popular dels Estats per part de la Unió Europea.

7. L'evidència més clara de la tendència objectiva de l'Estat espanyol a la seva recentralització ha estat el fracàs dels processos de reforma autonòmics que van tenir lloc a la primera dècada del 2000. Les diferents reformes autonòmiques que van tenir lloc, sobretot a partir de l'inici del procés de reforma a Catalunya, incloent Balears i Pitiüses, i també el País Valencià, però també a Aragó, Andalusia i Extremadura, responien a les deficiències que en aquella època l'Estat autonòmic ja mostrava com a sistema institucional de descentralització política i administrativa, deficiències que a la llum dels conflictes polítics i territorials existents a dia d'avui, aquelles reformes no només no han resolt, sinó que amb el temps han agreujat.

8. Allà on més evident ha estat aquest fracàs de l'Estat autonòmic ha estat a Catalunya, on la conflictivitat econòmica i administrativa ha donat pas a un conflicte de tipus polític molt evident, primer centrat en el dret a decidir i finalment, i de forma clara, en relació al dret a l'autodeterminació.

9. Les motivacions polítiques, socials, econòmiques, simbòliques i nacionals que estan darrere del fracàs de l'Estat autonòmic a Catalunya i que han donat lloc a un procés d'autodeterminació també existeixen als altres territoris dels Països Catalans sota administració espanyola i en altres nacions sense estat sotmeses a l'Estat espanyol. Aquestes motivacions són en part producte d'un xoc entre diferents segments de les elits i burgesies estatals, però també expressen la voluntat de les classes treballadores i populars de dotar-se d'instruments democràtics per redefinir les relacions de poder a les seves respectives nacions, això és, exercir el seu dret a l'autodeterminació.

10. En qualsevol cas, en aquest context de crisi les elits, tant les estatals com les autonòmiques, han subhastat i trossejat el patrimoni públic, inclús aquell que havia estat creat per a la garantia dels serveis bàsics, amb la qual cosa s'ha constituït un nou nínxol de mercat que s'aprofundeix a partir de l'any 2007 amb la crisi econòmica. Les dificultats de les administracions públiques per generar ingressos a causa de la disminució de l'activitat econòmica, juntament amb els problemes estructurals que provoquen una manca de recaptació –principalment la baixa pressió fiscal a les grans fortunes i a les multinacionals i també el frau fiscal– han donat com a resultat un gran endeutament amb la banca i els fons internacionals de gairebé totes les administracions públiques a uns interessos abusius.

11. La responsabilitat política en el trossejament i el desballestament del sector públic està en les elits estatals i autonòmiques. En la mesura que es troben que el deute –contret en bona part a causa d'inversions de dubtós interès general durant els anys de bonança– era mot difícil d'assumir, es va decidir treure a la venda a preu de saldo bona part del patrimoni públic, un patrimoni que va anar a parar, en molts casos, a les mans d'aquells mateixos actors amb qui s'havia contret el deute. Aquesta ha estat durant molt de temps la política dels governs anomenats sobiranistes.

12. L'entrada de l'esquerra institucional a les principals administracions autonòmiques dels Països Catalans no ha servit per revertir aquesta situació. Tot i haver fet avenços en polítiques culturals, lingüístiques o educatives, en les qüestions socioeconòmiques i d'ordenació territorial les polítiques han resultat bàsicament continuistes respecte de les èpoques dels governs de dretes, tant a les Illes, com al País Valencià i al Principat; unes polítiques depredadores del territori i de privatitzacions de sectors estratègics que han estat massives.

13. **En resum, els anomenats *govern*s del canvi han seguit governant al dictat de les elits econòmiques i consolidant les privatitzacions** i l'aprimament de les institucions públiques. Aquests Govern, lluny de buscar una sortida a l'autonomisme, estant posant sobre la taula una nova negociació per a la redistribució del poder territorial que contribueix més a potenciar una nova fase autonomista i pactista amb l'Estat espanyol que no pas una ruptura democràtica amb els marcs imposats.

14. **Així doncs, arribem al dia d'avui amb un sector públic tocat, en bona part desmantellat** i amb uns interessos econòmics que segueixen pressionant per fer-ne més sang i acabar d'apoderar-se de sectors tan essencials com la sanitat. Això suposa una pèrdua de sobirania de tota la població. Esdevé una fal·làcia parlar de la sobirania en un país amb la gestió de l'aigua, l'electricitat –i la resta d'energies–, les comunicacions analògiques i digitals, les principals infraestructures i bona part dels serveis públics privatitzats.

15. **A això hi hem d'afegir que vivim en un país sense una banca pública potent i on tot el sistema financer** –a qui s'ha donat el monopoli absolut de la política monetària i financera– actua només en benefici propi i en la majoria dels casos en contra del bé comú. Una banca que ha rebut ajudes multimilionàries mentre expropiava l'habitatge a milers, en una bona metàfora de les relacions que ens governen. La reversió d'aquest model resulta prioritària si de veritat volem recuperar la nostra pròpia sobirania.

16. **En resum, amb l'objectiu d'afavorir processos d'acumulació de capital** en un context de crisi econòmica i institucional, s'ha facilitat, mitjançant l'aprovació de successives reformes laborals, la retallada de drets laborals i socials per a la classe treballadora, començant per la retallada del poder adquisitiu, la retallada de drets sindicals, de les jubilacions i les pensions o la pràctica destrucció del sistema de cotitzacions socials, la qual cosa ha eixamplat la desigualtat, tot augmentant el nombre de persones amb menys recursos o d'aquelles que tot i treballar es troben en situació de pobresa.

17. **Per superar aquest context de desposseïció col·lectiva hem viscut, sobretot al Principat, com cada vegada més sectors populars s'han sumat a la voluntat de construir una nova República** que pugui servir com a revulsiu per canviar l'estatu quo representat pel règim del 78, hereu de la dictadura franquista que va imposar aquesta oligarquia econòmica, que també té despatx a Foment del Treball a Barcelona.

18. **A partir de la retallada de l'Estatut de 2006 i la manifestació del 10 de juny de 2010**, cada vegada més sectors populars s'han adonat de la impossibilitat de donar sortida a les seves reivindicacions de millora de les condicions de vida dins el marc polític, econòmic, jurídic i institucional de l'Estat espanyol. Per això, en un context de crisi econòmica l'independentisme ha esdevingut cada vegada més una eina d'emancipació social.

19. **L'apoderament i la politització de la societat catalana han anat augmentant durant els darrers anys** a partir de la confluència de diverses crisis de caire institucional, democràtic i socioeconòmic, coadjuvades per moviments de masses que han fet avançar de forma significativa la consciència dels pobles sotmesos per la monarquia borbònica (el moviment sobiranista i independentista a Catalunya, el 15M arreu de l'estat, i el lent avenç d'un nou moviment obrer i popular esdevingut autònom de les velles estructures cada vegada més lligades de peus i mans als interessos de l'estat i a la seva ideologia de poder).

20. Ha estat gràcies a l'activitat i a la incidència d'aquests moviments que l'Estat de les Autonomies ha entrat en una crisi profunda – una crisi de Règim. Davant les múltiples dificultats i la fondària d'aquesta crisi, l'Estat espanyol i les seves classes dominants han optat per una fugida endavant que amagava un projecte de refundació del règim a partir dels següents elements:

- La tendència cap a la recentralització política, administrativa i econòmica en relació al model de l'Estat espanyol
- La facilitació de processos d'acumulació capitalista basats en la privatització de cada vegada més sectors econòmics.
- La retallada de drets polítics i socials amb l'objectiu de reforçar els processos esmentats

21. A Catalunya és on aquesta crisi de règim s'ha aguditzat més, a causa de la confluència de les diverses crisis esmentades (institucional, democràtica i socioeconòmica) que s'han traduït en l'articulació de múltiples moviments de caire nacional–popular que han materialitzat una alternativa que ha portat l'Estat espanyol al caire del col·lapse en aquest territori. L'evolució d'aquesta crisi serà determinant per a la refundació o per al col·lapse definitiu d'aquest Règim del 78, així com per la configuració d'una nova República catalana i l'articulació d'alternatives d'esquerres i sobiranistes al conjunt dels Països Catalans i a la resta de pobles de l'Estat espanyol.

II. El processisme a les institucions: entre la reivindicació política i la gestió autonòmica

22. Arran dels esdeveniments que s'han precipitat a partir de l'aprovació de les lleis d'autodeterminació en el Ple del Parlament dels dies 6 i 7 de setembre de 2017 i de l'operació repressiva de l'Estat espanyol que comença a desplegar-se pels volts de l'Onze de Setembre, però que no ensenya les seves afiles fins el passat 20 de setembre, des de determinats sectors polítics i periodístics s'ha volgut generar el relat segons el qual allò que s'ha anomenat el "Procés" ja fa anys que s'enfonsa en el precipici de la il·legalitat i la ingovernabilitat.

23. Però des de la perspectiva institucional, i malgrat el tremp mobilitzador i l'empenta autoorganitzadora d'amplis sectors del poble català, des que la reivindicació pel dret a l'autodeterminació entra en el terreny de la política parlamentària amb una vocació de fer efectiu aquest dret constatable a través dels mandats dels partits polítics que accedien al parlament, Govern i Parlament s'han esforçat, cadascun en els seus àmbits d'actuació, per complir de forma rigorosa l'ordenament jurídic vigent, combinant la gestió autonòmica d'acord amb determinats interessos econòmics amb la reivindicació nacional –exercida a través de declaracions simbòliques que després no es complien– i una política d'emplaçaments a l'acord amb l'Estat espanyol.

24. Aquesta determinació de complir l'ordenament constitucional espanyol no ha estat mai compartida per la CUP-AE primer, i tampoc després per la CUP-CC, perquè sempre hem rebutjat la idea que és possible exercir l'autodeterminació d'acord amb una legalitat dissenyada per impedir-ne aquest mateix exercici.

25. **Així doncs, i des de 2012 ençà, els successius governs autonòmics s'han esforçat a complir la llei espanyola** en tot allò que feia referència a la gestió de l'administració de la Generalitat, deixant el dret a l'autodeterminació en el terreny estrictament declaratori i rebutjant en tot moment la desobediència institucional a tots els nivells. És des d'aquesta perspectiva d'ordre que cal entendre el rebuig dels successius governs autonòmics de desobeir el límit de dèficit imposat per l'Estat espanyol.

26. **En tot cas, els successius governs compromesos primer amb el dret a decidir (CiU), i després amb el dret a l'autodeterminació (JxS), alimenten una política de retallades i privatitzacions** que ja havia encetat el darrer govern tripartit (PSC, ERC i ICV). Els pressupostos autonòmics que impulsen són pressupostos que alimenten les polítiques de retallades i de privatitzacions, que només queden atenuades (malgrat que no s'aturen) amb el darrer pressupost aprovat, un pressupost que augmentava la despesa pública. Malgrat el desacord profund amb aquest darrer pressupost argumentat per la CUP-CC, finalment aquesta va accedir a la seva aprovació perquè segons el govern de Junts pel Sí, sense aquest pressupost convocaria eleccions i el Referèndum no tindria lloc.

27. **Però més enllà d'aquest suport puntual i instrumental la CUP-AE i la CUP-CC ha denunciat sistemàticament les polítiques de retallades i de privatitzacions** impulsades o mantingudes pels governs d'Artur Mas i de Carles Puigdemont entenent que eren contràries als interessos de la classe treballadora i la resta de classes populars, i que d'una manera especial afectaven negativament les dones i els sectors de la població més exposats a la precarietat i a la vulneració de tot tipus de drets.

28. **A més, aquestes polítiques són contràries a la possibilitat de construir àmplies majories socials favorables al projecte de país de qui les impulsa.** Per aquest motiu, i també pels nombrosos casos de corrupció que ha acumulat, el suport al partit de qui ha ostentat la presidència de la Generalitat des de 2012 no ha deixat de baixar en les successives eleccions a què s'ha presentat.

29. **Amb l'objectiu de revertir aquesta dinàmica d'empobriment de les classes treballadores i populars** i alhora ampliar el suport al procés d'autodeterminació, que d'acord amb la nostra proposta política només pot estar vinculat a una millora de les condicions de vida d'àmplies majories socials, des de l'inici de la legislatura la CUP-CC va treballar per l'assumpció pel govern d'un pla de xoc que desplegués mesures destinades a lluitar contra les situacions d'emergència social.

30. **Aquest pla de xoc hauria sumat sectors importants de la classe treballadora i de la resta de classes populars a la lluita republicana.** L'aplicació de les mesures que es van incloure a la declaració del 9N de 2015 i les discutides durant el procés d'investidura haurien ajudat a començar a redreçar les retallades, malgrat assumir que eren de mínims, una bena a la ferida. Però ha estat una tònica des d'aquell moment i en totes les negociacions posteriors la negativa de Junts pel Sí, especialment per la pressió del PDE-Cat, a donar sortida a un mínim programa de reforma.

31. **Les mesures de pla de xoc social que proposava la CUP-CC eren perfectament viables fins i tot en el marc autonòmic,** i haurien pogut ajudar a millorar, i molt, els serveis públics. La majoria d'esmenes i propostes plantejades per la CUP-CC en les dues negociacions pressupostàries de la legislatura mai no van ser incloses pel govern de Junts pel Sí, la qual cosa mostrava per un costat el domini de les polítiques neoliberals dels darrers anys de govern Mas i la incapacitat d'ERC de revertir-les, i per l'altre la dificultat d'assumir per part de Junts pel Sí la necessària desobediència a totes les lleis suspeses pel TC, tot i que s'havien signat declaracions al respecte.

32. Durant la darrera legislatura, i gràcies també en part a l'acció política parlamentària de la CUP-CC, han tingut lloc alguns avenços (encara que molt limitats) en relació a matèries com la llei de canvi climàtic, que incloïa impostos a centrals nuclears i vehicles contaminants entre d'altres, la tributació dels béns de luxe, l'habitatge, l'educació o la Renda Garantida de Ciutadania, però els aparells judicials de l'Estat espanyol han dut a terme un treball sistemàtic per anul·lar qualsevol avenç en matèria de drets.

33. En tot cas, tots els pressupostos impulsats primer per Andreu Mas-Colell (CiU) i després per Oriol Junqueras (ERC), han complert escrupolosament els objectius i límits de dèficit imposats per l'Estat espanyol. La determinació dels successius governs per respectar aquesta imposició es va veure ben clara amb la fracassada negociació pressupostària del Govern de Junts pel Sí amb la CUP-CC durant la passada legislatura, la primavera del 2016. De fet, les polítiques econòmiques dels darrers governs ni tan sols han arribat a aplicar les polítiques socials que permetien els límits de l'autonomisme.

34. La desobediència als topalls de dèficit imposats per l'Estat espanyol era un dels principals condicionants de la CUP-CC, justament com un element d'exercici de sobirania econòmica orientat a superar els dogmes neoliberalistes segons els quals el control del dèficit és més important que la garantia i cobertura dels drets socials.

35. L'activitat legislativa del Parlament durant les dues darreres legislatures no ha desbordat el marc autonòmic, excepte en les lleis de transitorietat i de referèndum, les lleis d'autodeterminació aprovades pel Parlament els dies 6 i 7 de setembre. Malgrat la baixa activitat legislativa dels anys 2013 i 2016, durant el darrer any, per exemple, el Parlament ha aprovat fins a 19 lleis amb majories força àmplies en la majoria de casos. Els anys 2014 i 2015 reflecteixen fins i tot activitats legislatives més elevades.

36. Per contra, l'activitat del Tribunal Constitucional ha tingut un caràcter excepcionalment polític, especialment bolcada sobre lleis i decrets-lleis de l'administració catalana. Són innumerables els recursos presentats per diverses institucions de l'Estat espanyol contra l'activitat legislativa i governamental catalana, un alt percentatge dels quals acaba amb la suspensió de lleis o d'articles d'aquestes lleis per part del Tribunal Constitucional. De les 57 lleis aprovades entre 2012 i 2015, 16 han estat suspeses per aquest tribunal polític de l'Estat espanyol, que han afectat matèries tals com l'habitatge, la pobresa energètica, el dret a la participació política, el comerç, la igualtat entre homes i dones, la prohibició del fracking o el comerç.

37. Des de 2010 amb el trencament del pacte constitucional estatal de forma unilateral per part del Tribunal Constitucional espanyol a instàncies del PP i altres institucions de l'Estat autonòmic, des del Defensor del Pueblo fins a diversos governs autonòmics del PP, l'Estat espanyol ha torpedinat de forma sistemàtica l'activitat legislativa del Parlament i l'activitat dels successius governs autonòmics.

38. La tradicional lleialtat institucional del catalanisme al poder respecte de les institucions de l'Estat espanyol ha anat minvant a partir del trencament del pacte constitucional per part de l'Estat espanyol.

39. Malgrat tot, els interessos de classe que uneixen les elits polítiques de l'Estat espanyol amb les que tradicionalment han mantingut el control de l'autonomia han jugat un paper fonamental en el desenllaç de diversos conflictes laborals a Catalunya: només així s'explica l'arreglament del govern català i de les forces polítiques que li donaven suport amb el govern espanyol en el conflicte que va tenir lloc l'estiu passat a l'aeroport de Barcelona, o el de la primavera passada en relació al Decret de l'Estiba, quan el PDE-Cat facilità al govern de Rajoy la seva aprovació.

40. **En aquests dos conflictes sociolaborals el Govern de la Generalitat es posà del costat de l'Estat i enfront del col·lectiu de treballadores.** Estem parlant de dos conflictes de gran rellevància política i mediàtica relacionats amb la posició de poder de l'Estat espanyol en infraestructures tant rellevants com els ports catalans o l'aeroport de Barcelona.

41. **El doble discurs i la pràctica contradictòria de les forces polítiques lligades al govern català** en relació al procés d'autodeterminació, l'actitud de sosteniment de determinades polítiques socioeconòmiques claus per a la governabilitat de l'Estat espanyol i el predomini d'unes relacions de poder desfavorables a les classes treballadores i populars han estat una de les tòniques dels anys del procés.

42. **En resum, doncs, fins que no va aparèixer el referèndum d'autodeterminació com a clau de resolució del conflicte democràtic i polític** el procés ha consistit, a nivell institucional, en una normalitat autonòmica només qüestionada per l'activitat política excepcional del Tribunal Constitucional, resposta per una activitat merament declarativa per part del Parlament.

43. **En aquest camí, el processisme ha consolidat una cultura política que a hores d'ara continua sent un dels principals llasts per a la independència.** Alguns dels seus principals elements són:

- **La verticalització de les decisions i la manca de crítica**, que han estat el terreny abonat per fiar-ho tot a l'astúcia.
- **La idea del trànsit cap a la independència basat en el de la llei a la llei**, que ha desdibuixat completament els elements cabdals de tot procés d'autodeterminació: la disputa/conquesta del poder i la ruptura amb el règim –il·legítim– anterior. Així mateix, això ha legitimat les institucions autonòmiques, que en comptes d'institucions espanyoles a substituir han passat a ser institucions pròpies a defensar.
- **La creença en la neutralitat de les institucions europees** i la recerca d'un àrbitre que apliqui una legislació internacional neutra en matèria d'autodeterminació la qual cosa ha estat un dels factors que ha introduït més confusió durant aquest mes d'octubre.
- **La confusió de la desobediència civil no violenta amb la renúncia a desobeir la legalitat espanyola**, que va estar a punt de fer fracassar la defensa dels col·legis electorals i ha evitat en moltes ocasions que el carrer actuï com a tensor.
- **La continuïtat en la gestió neoliberal i l'empitjorament de les condicions materials de vida de les classes populars**, i sobretot de les dones. Primer amb un funcionament de plena normalitat autonòmica pel que fa als pressupostos, pagament del deute per davant de qualsevol altra necessitat, consolidació de privatitzacions i retallades, i després amb el pretext d'esperar a un procés constituent que ha de servir per debatre l'actual marc neoliberal on es situa la gestió de les successives coalicions al govern (primer CiU, després Junts pel Sí).

44. **Des de l'intent frustrat de reforma estatutària el 2006 fins avui, la mobilització i l'autoorganització popular han estat la clau** de l'avenç dels plantejaments autodeterministes a Catalunya. L'èxit del Referèndum de l'1 d'octubre i de la Vaga General de resposta a la repressió de l'Estat espanyol el 3 d'octubre, així com la Vaga General del 8 de Novembre, són de fet una esmena a la totalitat d'aquests plantejaments, i indiquen que el nivell de consciència popular superava de molt els límits en què aquest sobiranisme al poder l'havia volgut enclaustrar.

III. El referèndum i la resposta violenta de l'Estat espanyol: un balanç de final de legislatura

45. **A mitjan 2016, una vegada constatat que el govern de Junts pel Sí no té la voluntat d'impulsar polítiques socials valentes** que vagin més enllà dels límits marcats per l'Estat espanyol i per les polítiques d'austeritat, unes polítiques que serveixin per ampliar drets, i en observar que té un full de ruta equívoc per a l'exercici de l'autodeterminació, la CUP-CC planteja la necessitat de resoldre la legislatura amb un referèndum d'autodeterminació.

46. **El Referèndum d'Autodeterminació dut a terme independentment de la disposició a acceptar-lo per part de l'Estat espanyol era l'única eina possible** vàlida per informar la comunitat internacional del control efectiu del territori i que aquest control es fa amb el suport de la majoria de la població, donada la interpretació equívoca dels resultats de les eleccions del 27 de setembre de 2015 i el full de ruta definit per la coalició de Junts pel Sí.

47. **El torrent de mobilització popular generat especialment a partir del 20 de setembre amb el desfermament de la repressió de l'Estat espanyol** confirma l'encert del plantejament segons el qual el Referèndum d'Autodeterminació era la millor forma d'accedir al control del territori, fins i tot amb un estat desplegant un dispositiu repressiu excepcional –tant en nombre com en disposició a utilitzar violència sobre la població.

48. **La mobilització i autoorganització popular de l'1-0 desborda el Govern de l'Estat espanyol però també les previsions del Govern de la Generalitat.** La convocatòria de vaga del 3-0 i la maniobra de l'"aturada de país", referma que el Govern se sent incòmode en un context de mobilitzacions que cada cop controla menys. Entre la pressió popular i la repressió de l'Estat, el 10 d'octubre deixa la Proclamació de la República en suspens, a l'espera d'una negociació amb l'Estat espanyol o d'uns suports de la UE que era evident que no arribarien, però també per refredar una dinàmica mobilitzadora que no volien.

49. **L'arreglament de la gran burgesia catalana, espanyola i europea al costat de l'Estat espanyol obligava el Govern a canviar d'aliances i a buscar-les en sectors de la classe treballadora** i les classes populars, i a canviar la via de la negociació per la de la mobilització i l'autoorganització popular. La proclamació de la República el 27 d'octubre va ser un altre èxit de la mobilització popular, que va forçar a JxS a aprovar-la, però sense cap intenció de defensar-la ni desplegar-la com ho demostra l'abandonament del Govern i el Parlament, i l'acatament sense resistències al 155. El poc temps que triguen PDeCAT i ERC a anunciar que es presentaven a les eleccions del 21D evidencia que preferien la sortida de les eleccions autonòmiques al desplegament i defensa activa de la República.

50. **La via eslovena, que sovint s'ha apuntat com una possibilitat per a Catalunya per accedir a la independència, no és una possibilitat real** en les condicions actuals: ni es disposa de la mateixa força institucional –la posició favorable de l'exèrcit i de la policia–, ni es disposa d'una majoria social equivalent a l'eslovena. Les estructures d'estat que els successius governs autonòmics havien predicat s'han descobert com a incompletes, insuficients o inútils en un context de dura repressió per part de l'Estat espanyol.

51. **En tot cas, aquesta agressivitat per part de l'Estat espanyol ha deixat al descobert no només la falta de preparació suficient per part del govern, sinó la ingenuïtat** tant d'aquells plantejaments que defensaven un trànsit legal màgic cap a la independència i el paper d'àrbitre favorable als drets humans que tindria la Unió Europea com la d'aquells altres que defensen la possibilitat de construir sobirania i d'eixamplar drets dins el marc constitucional vigent i la possibilitat d'un referèndum pactat amb l'Estat espanyol.

52. **La ingenuïtat es converteix en cinisme quan s'equipara aquells qui a través de la violència**, la repressió i l'amenaça de l'Estat espanyol han retallat drets de tot tipus i aquells altres que han intentat eixamplar i consolidar drets.

53. **S'ha demostrat que l'Estat espanyol només entén la lògica dels fets i la força de la mobilització massiva.** Les lluites d'alliberament nacional han requerit sempre que les majories socials estiguessin disposades a afrontar dosis de violència i de repressió per part dels estats que insistien a negar els seus drets. L'Estat espanyol, doncs, ha demostrat que no cedirà només als vots i a la democràcia.

54. **El discurs de "la llei a la llei" i la "revolució dels somriures", que només tímidament hem intentat combatre per no trencar la unitat**, no ha servit per allò que anàvem a fer i no ha preparat la classe treballadora ni la resta de classes populars ni per les dificultats a l'hora d'implementar la República ni a fer front a l'embat repressiu de l'Estat espanyol, un fet que, amb el discurs de la por, facilita la desmobilització en el moment que és més necessària.

55. **Entomem l'autocrítica de no haver sabut potenciar durant tot aquest darrer període un altre marc de mobilitzacions** molt més intens i més àgil que hauria pogut corregir aquesta situació, així com per no haver estat capaços d'entendre la importància d'un marc diferent de mobilitzacions ni d'haver fet totes les propostes com calia sobre la manera com s'havien de concretar aquestes estructures d'estat, ni d'haver pensat sobre la seva direcció en un context d'unilateralitat, si bé és cert que no hem disposat ni molt menys d'un equip d'assessors equivalent al del govern.

56. **Per acció o per omisió hem contribuït a aquesta manca de preparació** de cara als moments decisius que es van afrontar durant el mes d'octubre. Malgrat això, durant tota la legislatura la CUP-CC hem reiterat alguns aspectes que en els moments decisius s'han revelat com a claus: d'una banda, que sense una desobediència civil i institucional massiva als designis i negacions de drets no és possible la independència; i de l'altra, que en aquest trànsit cap a la República, el paper dels mossos i de la justícia seria clau.

57. **I finalment, com a CUP-CC ens podem retreure no haver estat prou convincents**, en relació a les forces parlamentàries que donaven suport al govern, però tampoc en relació a les forces que es reclamaven d'esquerres, a l'hora de reforçar polítiques que recosissin el país allà on aquest està més trencat: 1.500.000 de persones en situació de pobresa severa, 21% de persones vulnerades socialment, 800.000 persones afectades per la pobresa energètica, 726.000 persones a l'atur, 50% d'atur juvenil.

58. **No és una qüestió de destinar més diners a les polítiques socials, és imprescindible revertir les condicions materials de vida de la classe treballadora** i de la resta de classes populars: probablement, durant la darrera legislatura, la CUP-CC també hem interioritzat el discurs de la gestió de la misèria com a mal menor. I això també trobem imprescindible revertir-ho.

59. **Finalment, avui, després del referèndum victoriós i excepcional del passat 1 d'octubre**, després de l'apel·lació al diàleg feta al govern espanyol i la petició de mediació adreçada a la comunitat internacional el passat 10 d'octubre, la resposta de l'Estat espanyol ha estat en clau d'empresonaments, de més amenaces repressives, de la violència i la impunitat feixista als carrers dels Països Catalans, i la reacció dels estats de la Unió Europea ha estat la de dibuixar la qüestió catalana com una qüestió interna de l'Estat espanyol i reconèixer i defensar el seu ordenament constitucional.

60. **En aquest context la renúncia de l'antic govern de la Generalitat a desplegar la República proclamada el 27 d'octubre** ha situat les tasques de creació de la República en una fase de gran complexitat. La CUP-CC defineix en aquest programa electoral el seu ferm compromís en la materialització i la construcció de la República de l'1 d'Octubre, la república de la lluita del poble contra l'opressió, de la dignitat contra la injustícia, de la igualtat, la fraternitat i la pau davant el poder, l'odi i la violència.

B. LA REPÚBLICA DE L'1 D'OCTUBRE

61. **La CUP-CC vol fer valdre des d'ara mateix la República Catalana de l'1 d'octubre**, una República feta per i per a les classes populars. Aquest protagonisme popular és imprescindible per materialitzar la República, i la CUP-CC contribuirem a desplegar-lo a través de les eines que s'expliquen en el present apartat.

IV. El marc polític de les eleccions del 21D i el programa de la CUP-CC: la via catalana a la República

62. **Els diferents programes, agendes i projectes polítics que es confrontaran en les eleccions del proper 21D ho faran en un context excepcional**, definit per les següents realitats:

- L'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola i la suspensió del Govern (Consellers i alguns alts càrrecs).
- La repressió i la retallada de drets generalitzada contra tota mena de persones i col·lectius (membres del govern i parlamentaris, mestres, regidors i alcaldes, informàtics o activistes), amb empresonaments cautelars, imputacions, denúncies, multes i identificacions, acompanyats de violència impune de grups feixistes als carrers.
- El desplaçament i instal·lació a Catalunya de nombrosos efectius de les forces d'ocupació espanyoles, de forma extraordinària però sense data de finalització.
- La intervenció de les finances de la Generalitat. Primer a través del Fons de Liquiditat Autònoma (FLA), després amb la vigilància de les despeses a través d'informes (21 de juliol) i després amb el bloqueig dels comptes (20 de setembre).
- La intervenció de les finances municipals a través de la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL).
- El recurs i suspensió sistemàtics per part del TCE de la majoria de lleis aprovades pel Parlament de Catalunya en els últims anys, començant per l'últim Estatut d'autonomia reformat el 2006, però que després de la retallada del 2010 per part del TCE no va ser referendat pel poble català, i continuant per les desenes de lleis o de resolucions que des del 2012 s'han recorregut al TCE.

- La constatació que el referèndum, malgrat comptar amb un ampli suport dins la societat catalana i dins l'arc parlamentari, ha estat prohibit i reprimit per l'Estat espanyol.
- La perspectiva que aquestes formes d'intervenció es mantinguin o s'agreugin.

63. **Tot el pes de l'Estat espanyol ha caigut sobre les institucions catalanes**, anul·lant gairebé tot espai d'autogovern. Això afecta, per tant, tota proposta de polítiques públiques que es vulguin debatre de cara al 21D.

64. **Cal destacar la complicitat de PP, Cs i PSC amb aquesta anul·lació de l'autogovern.** Alguns d'ells tindran la voluntat d'explicar-ho com un càstig temporal a l'anterior Govern, venent alhora l'esperança que aquesta anul·lació canviï a partir del 21D. Però no hi ha cap garantia que això sigui així. És més, alguns portaveus del govern espanyol ja han amenaçat que segons quines siguin les polítiques del Parlament i del Govern sorgits del 21D, l'article 155 es podria tornar a aplicar.

65. **Cal ser conscients que l'autonomisme no té cap recorregut.** Hem de saber que totes les polítiques públiques que contindran els diferents programes electorals seran, en gran mesura, irrealitzables en l'hipotètic marc autonòmic que resultaria del restabliment de la situació pre-155. Perquè més enllà del 155, la resta d'elements que hem llistat al principi continuaran vigents: intervenció financera del Govern autonòmic i dels municipis i atac sistemàtic del TCE contra qualsevol llei mínimament ambiciosa.

66. **Les solucions de futur cada vegada estaran més polaritzades:** o acceptació resignada de la recentralització, o construcció de la República Catalana.

67. **El bloc republicà ha d'assumir que construir la República** en aquest context passa per desenvolupar una estratègia que necessàriament combini la tasca institucional amb el poder popular, prenent la iniciativa política i desenvolupant una estratègia de resistència a les imposicions.

68. **L'estratègia de resistència passa per oposar-nos a les formes d'intervenció que pugui mantenir l'Estat espanyol sobre Catalunya.** Això implica una major organització popular, a nivell de plataformes locals i altres organismes de participació popular, però també en els centres de treball, especialment els treballadors i treballadores públics. Cal seguir impulsant la coordinació amb els sectors del sindicalisme combatiu que s'han mobilitzat per la vaga del 30 i del 8N, intentant crear dinàmiques de treball conjuntes. Però implica sobretot materialitzar la República.

69. **Aquesta resistència té per objectiu desemmascarar la naturalesa autoritària de l'Estat espanyol** i lluitar contra la imposició de les seves polítiques repressives i d'anul·lació de l'autogovern. L'objectiu d'aconseguir la llibertat de tots els presos polítics i l'amnistia de tots els actors és imprescindible i inajornable. Tanmateix resulta igual de transcendent que aquest marc antirepressiu no es deslligui de la lluita per la implementació de la República de l'1 d'Octubre com a eina de ruptura del règim i per tant com a oportunitat de canvi real i de millora de les condicions materials de vida de les catalanes i els catalans.

V. Línies generals del treball de construcció republicana

70. **En tot cas, la prioritat de la CUP-CC passa per la materialització i la implementació del mandat popular de l'1 d'Octubre**, és a dir: la construcció de la República. No hi ha alternativa democràtica a la República de l'1 d'Octubre, simplement perquè qualsevol intent de recuperació d'una certa normalitat autonòmica significa acceptar la retallada

de drets de tot tipus per part de l'Estat espanyol que s'ha produït des del 20 de setembre, i que es podria tornar a produir sempre que l'Estat espanyol hi estigui interessat.

71. Des de la CUP-CC defensem que cal articular les tasques de construcció i materialització de la república en els següents àmbits: en el terreny institucional, garantint la implicació de l'administració autonòmica no només en l'oposició al 155 sinó en la materialització de la república; a nivell municipal, en el desplegament i la construcció de sobiranes; a nivell de poder popular, potenciant l'autoorganització i la mobilització popular per defensar la república; i a nivell internacional, teixint aliances a tots els nivells. Finalment, cal un gran acord polític que faciliti que el govern sorgit de les urnes el 21D es comprometi amb un programa de construcció republicana que només es podrà aplicar mitjançant la unilateralitat.

72. A nivell institucional, la unitat popular s'ha d'assegurar que l'administració autonòmica no serà neutra davant dels embats de l'estat espanyol, i que és peça clau per a la construcció de la República, tot superant els límits demostrats per Junts pel Sí en els dies decisius d'octubre.

73. Més enllà de l'oposició al 155, l'administració haurà d'impulsar les polítiques i infraestructures necessàries per materialitzar la República, amb fermesa i mesures concretes. Tanmateix, el poder i la legitimitat republicanes no poden dependre només de la Generalitat ni d'aquelles institucions sotmeses a l'ordenament jurídic de l'Estat espanyol a dia d'avui. La font de sobirania és el poble català. Alhora, des del municipalisme, caldrà impulsar també que les institucions actuïn amb l'objectiu republicà tot aixecant una nova institucionalitat republicana on el poder popular sigui l'eix central i qui en garanteixi el desplegament.

74. El desplegament del projecte republicà ha de ser en clau de garantia de drets i d'horitzó constituent. L'objectiu de la construcció d'una nova República no té res a veure amb qüestions essencialistes, sinó amb la necessitat de garantir tot tipus de drets polítics, socials, econòmics, ambientals i sexuals que no són garantits en l'actual estat de coses. La seva garantia passa per unes transformacions estructurals que ara i aquí només són plantejables a partir d'un procés constituent de construcció d'una nova república.

75. Els municipis i la política municipal són imprescindibles per desplegar un procés de construcció i arrelament de sobiranes, un procés imprescindible perquè la república tingui una base material i democràtica sòlida. Cal generar xarxes i estructures que permetin activar processos productius que no siguin explotadors i desenvolupar mecanismes de distribució equitatius de la riquesa en què la presa de decisions sigui democràtica (ni jeràrquica ni despòtica) on s'impulsin processos que donin prioritat la comunitat per sobre de l'individu.

76. La construcció de sobiranes passa fonamentalment per teixir xarxes de contrapoder i d'autogestió en àmbits com l'alimentació, l'energia, les cures i la gestió de serveis i equipaments públics entre altres, amb l'objectiu de generar canvis substancials en les condicions materials de vida de les persones que viuen als nostres municipis.

77. Aquesta construcció de sobiranes passa també, de forma subsidiària, per plantejar i desenvolupar un treball coordinat amb altres forces polítiques que permeti mantenir la independència de cada projecte però que ajudi també a la visualització d'un ampli ventall de forces polítiques i socials disposades a desplegar un projecte d'autodeterminació i de sobirania popular.

78. Paral·lelament, la CUP-CC es compromet a donar suport al desplegament d'un poder popular en el qual l'autoorganització i la mobilització populars tinguin un paper protagonista en el compromís de defensa republicana, en la construcció i el desplegament de sobirania i en la recerca de complicitats i d'aliances a nivell internacional.

79. Cal treballar de forma sistemàtica per recollir simpaties i aliances per al procés de construcció republicana arreu dels Països Catalans, afavorint els moviments polítics i socials que ja s'estan desenvolupant en la línia de qüestionament del règim del 78. Però també cal treballar en aquest sentit a nivell internacional.

80. En l'àmbit de l'Estat espanyol, cal estrènyer les relacions polítiques amb organitzacions de la resta de pobles, tot coordinant acció política amb organitzacions polítiques, socials i sindicals amb l'objectiu d'estimular processos d'autodeterminació i de construcció d'alternatives al Règim del 78 que explota i oprimeix tots els pobles de l'Estat espanyol i les seves classes populars i treballadores.

81. En l'àmbit internacional cal actuar per denunciar la vulneració de drets per part de l'Estat espanyol, per obtenir el reconeixement de la República Catalana (intensificant les relacions amb moviments polítics, amb Fòrums i amb Governos) i per enfortir les xarxes de suport a la República que estan sorgint arreu del món.

82. Avui no existeix la possibilitat de generar una negociació bilateral amb l'Estat espanyol en igualtat de condicions sobre la base del reconeixement del dret a l'autodeterminació del poble català, motiu pel qual la negociació no pot ser una proposta central. Es tracta d'un objectiu inassolible si no actuem políticament, en algunes qüestions, de manera unilateral.

83. La unilateralitat s'ha demostrat com l'única manera possible d'avançar. Només a partir de l'exercici de la sobirania i de l'autodeterminació l'Estat espanyol i la comunitat internacional han reaccionat: aquest és, sens dubte, el principal aprenentatge de l'1-0. Només generant contextos d'unilateralitat es provoquen canvis en el taulell de joc i s'avança en la conquesta de dret i en la construcció de la República. Sabem que no és una via de resultats immediats, però també sabem que és l'única manera sincera de materialitzar el dret a l'autodeterminació.

VI. Per un govern compromès amb la República de l'1 d'Octubre

84. Creiem que és imprescindible que de les eleccions del 21D en sorgeixi un Govern compromès amb la construcció de la República. La CUP-CC no donarà suport a cap Govern que pretengui un retorn a l'autonomisme, o que entengui el diàleg amb l'Estat espanyol com a punt de partida al qual supeditar-se. Cap d'aquestes dues opcions permet desplegar la República de l'1 d'octubre.

85. La CUP-CC només es plantejarà el suport a la investidura d'un govern que situï el seu objectiu prioritari en la materialització de la República, que no en dilati els terminis i que tingui l'objectiu d'impulsar els Decrets de la Dignitat que basteixin el marc republicà provisional i atorguin drets socials i polítics, producte d'uns acords programàtics clars, basats en:

1. L'adopció d'un pla de xoc contra la pobresa.
2. El desplegament d'un pla de proclamació de la voluntat de construcció de la República Catalana, el desenvolupament de la llei de transitorietat, la convocatòria de l'Assemblea Constituent i l'impuls dels decrets republicans inicials, així com

l'impuls immediat de mesures orientades a ampliar els drets de la majoria treballadora i popular i el desplegament de les lleis aprovades al Parlament i suspeses pel TC.

3. La creació d'un poder financer propi (banc central català i banca pública).
4. El control dels sectors estratègics de l'economia com l'energia, les comunicacions i el transport.
5. La creació d'una xarxa pública de telecomunicacions.
6. La recuperació de la titularitat, gestió i provisió pública de tot els centres que formen part del SISCAT (Sistema Sanitari integral d'utilització pública de Catalunya).
7. La supressió dels concerts educatius a les escoles privades, començant per aquelles que segreguen l'alumnat per sexe i discriminen laboralment les dones.
8. La recuperació de la titularitat, gestió i provisió pública de tots els centres socio-sanitaris per garantir un sistema públic de socialització de la tasca de cures d'envelliment i de dependència.
9. La mobilització immediata via expropiació per raons d'interès general i sense compensació de tot el parc d'habitatges buits propietat de les entitats financeres i grans tenidors per incorporar-los a un part públic d'habitatges.
10. La finalització del desplegament de les forces d'ocupació per fer possible un control efectiu del territori.
11. El desplegament de mesures contra la corrupció en línia amb les ja aprovades pel Parlament.
12. Xoc contra la violència masclista i contra els feminicidis.

86. La CUP-CC es mostra disposada a plantejar-se la seva entrada en un govern republicà en el cas que, sobre la base del desenvolupament dels acords al voltant dels Decrets de la Dignitat, s'acordés amb les forces guanyadores de les eleccions un complet programa de govern en clau de construcció republicana, de procés constituent, i d'ampliació de drets per a la classe treballadora i la resta de classes populars. La CUP-CC hauria de validar en Assemblea Nacional Extraordinària la possibilitat d'acceptar aquest acord de governabilitat i, en funció d'aquest, la seva eventual entrada al govern.

87. En cas de derrota dels plantejaments republicans, o en cas que la resta de candidatures independentistes no prioritzin la materialització la República, sinó que prioritzin combatre els efectes del 155 i intentar un nou procés d'acumulació de forces a partir de l'aliança amb altres espais polítics per tal de facilitar el terreny cap a un canvi de govern a nivell estatal, el grup parlamentari de CUP-CC optarà per una tàctica de no col·laboració, a través de la no assistència als Plens o el vot de bloqueig, ja que entendre que s'haurà ignorat el mandat popular de l'1 d'octubre així com la proclamació de la República el 27 d'octubre al Parlament.

VII. L'inici del procés constituent i la convocatòria de l'Assemblea Constituent

88. La CUP-CC promourà l'inici del Procés Constituent, com un procés que haurà de ser democràtic, de base ciutadana, transversal, participatiu i vinculant, i que ha de culminar amb la redacció i aprovació de la constitució de la República, la qual haurà de ser refrendada en un Referèndum.

89. **La CUP-CC aposta per l'impuls d'una Assemblea Constituent Provisional a partir del 22D** formada per tots els diputats del Parlament de Catalunya i per una representació del món municipal, amb l'objectiu d'elaborar les bases de funcionament del Procés Constituent i iniciar el procés de participació popular que s'hi vincula.

90. **A nivell popular, cal emplaçar tots els agents cívics i socials per constituir la plataforma promotora del Procés Constituent** o Pacte Nacional pel Procés Constituent. I en un segon moment, articular el Fòrum Social Constituent, amb la missió de sistematitzar les propostes emanades de la participació popular i sotmetre-les a una consulta democràtica en forma de Multirreferèndum.

91. **Durant la fase participativa, els ajuntaments impulsaran debats constituents** promovent la participació de la societat civil i facilitant els recursos i espais propis necessaris pel desenvolupament correcte del debat.

92. **La fase decisòria del procés constituent recollirà els resultats del Multirreferèndum** com a mandat vinculant per al Parlament resultant d'unes noves eleccions, que esdevindrà l'Assemblea Constituent.

93. **El procés constituent es desenvoluparà en un context en el qual l'Estat espanyol i el seus aliats seguiran jugant fort la carta de voler dividir** la societat catalana. Davant les iniciatives de confrontació basades en aquesta estratègia cal contraposar un model de vida republicana que prioritzi aquelles accions que fomentin una societat cohesionada i que impliqui totes les expressions de l'associacionisme compromeses amb els valors de la democràcia i dels drets col·lectius.

C. DRETS SOCIALS I POLÍTICS, REPÚBLICA I ASSEMBLEA CONSTITUENT

94. **Des de la CUP-CC entenem que els fonaments de la República de l'1 d'octubre són l'exercici de la sobirania plena, la garantia de drets socials i polítics i l'existència d'espais de poder popular.** Aquests tres elements són els que plasmem en la nostra campanya sota el lema drets socials, república i assemblea constituent. El nostre programa polític per al post 21-D ha de desplegar-se en aquesta direcció per tal de materialitzar la República i per tal de reforçar aquells àmbits que han suposat més debilitat en les darreres setmanes i mesos per al projecte republicà.

95. **En les darreres setmanes hem vist que no n'hi ha prou declarant la República el dia 27 d'octubre,** i que cal donar-li continuïtat i sobretot garantir la seva implementació. Es fa difícil fer-ho **sense poder, sense poder institucional i sense poder popular,** i sobretot sense un missatge instrumental en relació amb la manera com ha de ser aquesta República: un espai de conquesta de drets a favor de la majoria i per tant de les classes populars. Per això resulta imprescindible que en aquest nou escenari en què ens trobem centrem els nostres debats i propostes en aquesta direcció.

96. **Un país privatitzat difícilment pot ser instrument de construcció de sobirania. Per tant, resulta imprescindible en aquest procés de construcció republicana la recuperació del màxim d'espais de control públic** perquè més enllà de la nostra defensa en tant que mecanismes que socialitzen els beneficis i permeten fer polítiques públiques realment transformadores són també eines de construcció de sobirania republicana.

I en la mateixa lògica es troben també els treballadors públics: sovint s'ha utilitzat un discurs que ha volgut mantenir al marge de la construcció republicana els "funcionaris"; tanmateix els fets ens han demostrat que és absolutament necessari el seu compromís polític amb el mandat popular majoritari, des dels Mossos fins al personal administratiu.

97. En són bons exemples l'escola pública catalana o la televisió pública. Són estructures de sobirania, amb treballadores compromeses que no accepten ingerències i que defensen amb determinació els consensos establerts per la comunitat per a aquest model públic. Per això són blancs de la dreta postfranquista i del conjunt de l'ultranacionalisme espanyol per la seva potencialitat i perquè són exemples del que necessitem com a eines de construcció republicana.

98. A més hem pogut veure que amb el xantatge de les empreses que han canviat de seu social tot fent el joc a l'Estat espanyol es demostra que com menys dependència tenim d'aquestes grans empreses financeres, energètiques i d'infraestructures més sobirans som. Difícilment podrem construir la República catalana si tenim un país privatitzat. Un país privatitzat és carn de canó del xantatge empresarial. A més fortalesa del poder polític, menys força del poder empresarial. És per això que la CUP-Crida Constituent ha elaborat un programa polític que dibuixa els passos que caldrà fer per posar les bases materials de la República partint de la recuperació dels recursos productius i estratègics que actualment no compleixen els criteris de no depredació del medi natural i de sostenibilitat social. Davant l'economia de rapinya i l'economia financera i especulativa, la CUP-CC advoca per situar al centre de l'economia les necessitats humanes i l'entorn que possibilita la vida. Per tant cal una banca pública forta, empreses energètiques públiques i gestió pública de les grans infraestructures del poble al servei del poble.

99. Hem dividit el programa relatiu a les bases de la República en els tres conceptes de campanya. Comença desenvolupant els drets socials i polítics i la seva conquesta des de la lògica de recuperació de les sobiranes, continua parlant de república definint quins són els principals trets polítics que l'han de definir i finalment aborda la idea de l'assemblea constituent amb la mirada posada en l'existència d'espais de poder popular.

VIII. Drets socials, la construcció de les sobiranes

1. Sobirania econòmica: economia al servei del poble i de la construcció republicana

100. Des de la CUP - Crida Constituent volem que el centre de l'economia siguin les necessitats humanes i l'entorn que possibilita la vida. Per això, volem posar les bases d'un model de relacions econòmiques que vehiculi les necessitats de producció, consum i distribució de la societat, tot donant prioritat a l'ocupació per damunt del benefici. El progrés econòmic ha d'estar relacionat amb l'equitat, la participació, la sostenibilitat ambiental –ajustant aquest progrés als límits físics de la disponibilitat dels recursos– i la cooperació. Les organitzacions de caràcter econòmic no es poden basar en l'afany de lucre, sinó en el bé comú i compartit i en el desenvolupament col·lectiu, comunitari i personal.

101. Amb l'objectiu de recuperar el control sobre l'àmbit financer i vincular-lo amb una activitat econòmica equilibrada, la banca pública hi ha de jugar un paper estratègic. Així, l'objectiu principal de la banca pública ha de ser influir –de forma directa i indirecta– sobre el mercat financer i garantir que aquest respon a l'interès general per sobre dels interessos privats. Cal tenir en compte que **qualsevol país que vulgui tenir un mínim de sobirania real i garantir el seu futur econòmic necessita una estructura pública que tingui vocació social, que treballi per transformar d'arrel el model socioproductiu i reproductiu i que posi els recursos a la disposició dels interessos del poble.** Partint de l'experiència grega, els bancs són un repte essencial per a qualsevol projecte de canvi

social. La banca pública ha de respondre a la funció social de vertebració del territori i de transformació productiva i industrial, amb criteris democràtics i de sostenibilitat social i mediambiental.

102. **Aquesta nova banca pública ha de partir d'uns principis bàsics que permetin pensar en una manera d'entendre les finances diferents**, posant l'interès comú per davant dels interessos del capital:

- **Cal crear una banca al servei de les persones i de l'economia productiva i reproductiva** que defugui els guanys immediats i la volatilitat dels mercats financers i especulatius que tan de mal fan a les persones i al nostre entorn. Així doncs, la banca pública no ha d'oferir productes bancaris basats en la borsa i altres mercats especulatius.
- **La banca pública ha de ser una banca ètica** i per tant ha de fer compatible la rendibilitat financera i econòmica amb l'assoliment d'objectius socials i ambientals. En aquest sentit, a l'hora de valorar la concessió de crèdit s'hauran d'utilitzar mecanismes d'avaluació per valorar el retorn econòmic, però que també permetin valorar el retorn social i ambiental sota un control que hauria de permetre el seguiment durant el tot el període de retorn.
- **Ha de ser una banca de proximitat que ha de garantir la informació** i la comprensió dels seus productes per part dels clients, sobretot pels particulars. Ha de ser un banc que operi amb productes senzills i comprensibles que assegurin la igualtat d'informació entre el banc i el client i que evitin casos com els de les participacions preferents, clàusules terra, swaps, índexs de referència com l'IRPH, comissions excessives o altres tipus de clàusules abusives.
- **La banca pública ha de garantir el finançament de les administracions públiques**, des dels ajuntaments fins a la Generalitat. Entre les seves finalitats socials ha de permetre el finançament de projectes destinats a la millora de la qualitat de vida de les persones, i ho ha de fer amb unes condicions preferents quan es tracti d'administracions i empreses públiques.
- **En la línia per la seva aposta per l'economia productiva i reproductiva**, no només ha de ser una eina financera, sinó que ha de participar, tal i com fa en part l'actual ICF, en el capital social d'empreses en sectors que es considerin importants i hauria de ser una eina per ajudar a nacionalitzar aquells sectors privatitzats els darrers 40 anys i també aquells que es consideri que han de ser de propietat col·lectiva.
- **La banca pública ha de jugar un paper clau per mirar d'evitar les bombolles especulatives en el mercat de l'habitatge**. Des de la banca pública s'ha de respectar totalment l'ús social de l'habitatge i cedir la gestió de tots els immobles de la seva propietat a les administracions públiques. Les hipoteques que es concedeixin hauran d'incloure clàusules que reconeguin el dret a la dació en pagament en cas d'impossibilitat de fer front als pagaments hipotecaris.
- **Implementar mecanismes efectius que combatin la inversió especulativa** i que fomentin la inversió productiva, sobretot per a les petites empreses i per a joves emprenedors.
- **Potenciar i afavorir les cooperatives de crèdit** com a mecanisme financer controlat per la ciutadania.

103. **Per això, cal començar a posar les bases per bastir aquesta banca pública** a partir de les eines que actualment existeixen tant en mans del poder institucional com del poder popular. La CUP-CC es compromet a treballar per:

- **Generar les estructures necessàries que assegurin la creació d'una banca pública** que, més enllà de ser un instrument de lluita contra els efectes destructors de l'economia capitalista i del model productiu actual, esdevingui en la pràctica el pal de paller de la constitució de la República.
- **Impulsar una reforma de l'Institut Català de Finances (ICF)** per tal que es converteixi en l'embrió real de la banca pública catalana; per això, cal que se'n reformi la governança i que sigui realment democràtic i públic. Alhora, cal incorporar en totes les seves avaluacions de crèdits, préstecs o avals el retorn social i ambiental de qualsevol de les peticions de finançament.
- **Implementar la necessària transparència de l'ICF**, que ha de ser bandera d'una banca pública al servei de la transformació, de manera que la informació sobre crèdits concedits, les condicions i l'evolució ha d'estar a l'abast de la població de manera clara i concisa.
- **Recuperar totes les propietats en mans de la SAREB** en territori català per tal de destinar-les a augmentar el parc públic d'habitatge de lloguer social.
- **Recuperar com a propietat pública tots els actius en territori català de Bankia**, controlada en més d'un 60% pel FROB. Això ha de servir per començar el desplegament pel territori de la nova banca pública comercial.
- **Fomentar les finances ètiques i cooperatives** i l'activació de l'estalvi per garantir i dinamitzar l'accés al crèdit de l'economia productiva. En aquest sentit, fixar l'obligació que totes les administracions catalanes dipositin part dels seus fons en entitats de finances ètiques i cooperatives.

104. **L'expansió de l'economia capitalista i el seu refinançament (i crisi) en l'economia mundial ha tingut un efecte devastador per al medi ambient** i per a la classe treballadora a escala planetària. I en les classes populars dels Països Catalans s'ha traduït en: depauperació mediambiental extrema, canvi climàtic, extincions, etc., polítiques d'austeritat, retallades socials, privatitzacions de serveis públics i béns col·lectius, atur massiu estructural, deteriorament de les condicions laborals i salarials, entre molts altres efectes.

105. **El deute és una de les principals formes de desposseir la classe treballadora** i d'espoliar nacions senceres en benefici del capital. Combinat amb les polítiques d'austeritat i amb la sistemàtica desfiscalització de les classes dominants, el deute privat s'ha reconvertit en públic, i esdevé així una part molt important dels pressupostos de les administracions públiques. La política de carregar el deute sobre les classes populars i la classe treballadora en particular ha de desaparèixer. L'obligatorietat, prioritària, de pagament del deute ha significat una retallada sistemàtica de les polítiques socials.

106. **Actualment, més del 75% del deute públic català està en mans de l'Estat espanyol via el FLA.** Els darrers anys la política de la Generalitat no ha estat en cap cas la reducció deute públic, sinó el traspàs del deute comercial al FLA, i ha facilitat així la intervenció econòmica de les finances públiques i en conseqüència el control de les polítiques públiques per part de l'Estat espanyol. El deute s'ha convertit en una eina més de subordinació de la Generalitat a l'Estat espanyol.

107. **L'exercici de la plena sobirania popular requereix no només trencar amb les imposicions de l'Estat espanyol, sinó també de la UE i la Troica**, institucions antidemocràtiques que actualment dicten les polítiques neoliberals d'austeritat. La CUP-CC es compromet a:

- **Suspendre immediatament el pagament del deute i decretar l'impagament definitiu de la usura legalitzada**, fins a resoldre les necessitats de les classes populars.
- Defensar la realització d'una **auditoria popular del deute** amb el suport de l'administració que tindrà com a objectiu saber com i en què s'han gastat els recursos i fomentar un debat públic sobre l'origen de la llosa del deute i les seves conseqüències per a la vida de les classes populars. Aquesta auditoria també tindrà com a objectiu dirimir la il·legitimitat del deute i, en conseqüència, si el seu pagament ha de seguir recaient, com fins ara, en les classes populars a partir de la prioritització (obligada) del seu pagament abans que qualsevol política social.
- Potenciar una **xarxa d'entitats públiques desobedients amb el deute**.

2. Sobirania energètica i dels béns comuns naturals

108. **Actualment, el consum energètic del Principat de Catalunya depèn en un 95% de fonts d'energies no renovables i contaminants** que estan subjectes als moviments geopolítics i a l'especulació dels mercats financers internacionals, amb un model energètic privatitzat i controlat per grans empreses transnacionals, que lluny de promoure l'estalvi energètic aposten pel creixement del consum, incompatible amb els límits materials i energètics del planeta i responsable directe del canvi climàtic. Són agressions sobre l'entorn natural que tenen conseqüències greus també sobre la salut i el benestar de la ciutadania.

109. **Només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona moren prematurament cada any 3,500 persones per contaminació atmosfèrica** i l'11% de la població del país pateix pobresa energètica; una xifra que creix anualment com a conseqüència de les polítiques expansionistes d'aquestes empreses. Exemples d'autoorganització popular com la lluita de les veïnes de la Vall Fosca contra els processos de privatització d'ENDESA i per la remunicipalització de les centrals hidroelèctriques així com les mobilitzacions contra la pobresa energètica a tot Catalunya ens demostren que és necessari apostar per un model energètic més democràtic i proper a la ciutadania.

110. **Per aquest motiu, la CUP-Crida Constituent defensa un model de desenvolupament energètic per als Països Catalans construït en base a les energies renovables** i la justícia ambiental sobre el fonament de l'equilibri territorial i la lluita contra les desigualtats socials. Es tracta de mecanismes que han de permetre trencar amb els monopolis de les transnacionals energètiques i la dependència respecte dels combustibles fòssils, combatent les derivades depredadores sobre el clima, el territori i els béns comuns naturals.

111. **Així, construït des de la base un nou model energètic i productiu que situï en el centre del debat la resiliència entesa com la capacitat d'adaptació als reptes ambientals** futurs d'un planeta de recursos limitats, podem combatre un sistema econòmic adoctrinat en el creixement infinit: una capacitat d'adaptació que esdevé l'eina revolucionària més potent per a les classes populars amb l'objectiu d'afrontar l'escenari de finalització de l'extracció econòmica de les energies d'origen no renovable i en especial del petroli, del carbó i de l'urani. És imperatiu, per tant, promoure un canvi en el model de consum energètic i material per mitjà de la transició d'un sistema capitalista depre-

dador de béns naturals cap a un model econòmic socialment i ambientalment respectuós amb l'entorn que combati la crisi ecològica global i garanteixi el futur de les classes populars dels Països Catalans.

112. La CUP–Crida Constituent continuarem lluitant per la desnuclearització de tots els Països Catalans tot avançant cap a la transició a un nou model energètic renovable, popular i democràtic on el decreixement del consum material i energètic es situï en el centre del model per assolir les màximes quotes de sobirania i autosuficiència energètica en els Països Catalans i repensar el model energètic, econòmic i social des d'una òptica d'equilibri en les relacions ésser humà i entorn natural i de lluita contra les desigualtats socials.

Aquest nou model energètic sobirà, autosuficient, sense nuclears, basat en el decreixement del consum energètic i material, en el foment de les energies renovables autogestionades a totes els nivells territorials i fonamentat en la responsabilitat individual i col·lectiva ha de partir d'uns principis bàsics:

- Planificació del sector energètic a través d'una reformulació del Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya (PECAC) 2012-2020 com a eina per definir les bases, els criteris i les mesures per a la construcció d'un nou model energètic del país, que vehiculi, per mitjà dels Plans Energètics Regionals i Municipals, on es detallin les disponibilitats i necessitats energètiques de cada territori.
- Fomentar la generació distribuïda apostant per un sistema públic de producció i distribució de l'energia que es centri en la titularitat i gestió pública de les xarxes energètiques on les classes populars i treballadores tinguin garantit l'accés a l'energia, ja sigui com a productors i/o com a usuaris per tal de desmuntar els oligopolis en el sector de l'energia.
- Sistemes de producció basats en iniciatives ciutadanes a través de projectes comunitaris, descentralitzats i equilibrats territorialment en relació a la producció-ús.
- Entendre el subministrament energètic com un dret i un servei bàsic que ha de ser accessible a tota la ciutadania. La informació energètica ha de ser pública i accessible, i la ciutadania ha de ser un membre actiu en la gestió energètica del país.
- Apostar per incloure el decreixement del consum energètic en el centre de les estratègies del nou model socioproductiu.
- Ús coherent i racional dels recursos energètics i materials renovables respectant el conjunt dels sistemes naturals i respectant les dinàmiques dels ecosistemes del país.

113. Per assolir el nou model de sobirania energètica cal començar a implementar immediatament una sèrie de mesures que permetin transitar de manera ràpida cap al nou model:

- **Dotar-nos d'instruments legislatius i fiscals en tots els sectors** econòmics per tal de reduir i desincentivar la demanda energètica i reduir les emissions de CO₂. Recuperar i augmentar els impostos a les centrals nuclears i als vehicles contaminants i implementar la llei de canvi climàtic.
- **Fomentar una ràpida instal·lació d'energies renovables** (solar tèrmica, fotovoltaica, eòlica, biomassa, geotèrmica,...) autogestionades a partir de projectes territorialitzats en l'àmbit municipal que prioritzin l'autoconsum, tot establint un pla d'incentius econòmics per facilitar-ne la implementació.

- **Nacionalització, per raons d'interès general, de totes les xarxes de transport i distribució d'energia** per tal de garantir el subministrament al conjunt de la ciutadania així com per facilitar la connexió dels projectes comunitaris.
- Començar els procediments necessaris per nacionalitzar, per raons d'interès general, totes les grans infraestructures de producció elèctrica.
- **Paralitzar els grans projectes d'infraestructures energètiques**, com el MidCat o les línies elèctriques MAT, que només beneficien les grans empreses energètiques i que van contra el model de sobirania energètica.
- **Establiment de plans de transició per als territoris** amb presència de grans centrals productores com les nuclears, que s'han de tancar, prioritzant la subrogació dels actuals llocs de treball en els centres productors per fer front als desmantellaments.
- **Aplicar la llei contra la pobresa energètica** a les grans companyies comercialitzadores, impedit el tall del subministrament a les persones en situació de vulnerabilitat econòmica.

3. Sobirania alimentària i recuperació del sector primari

114. **En les darreres dècades, les institucions polítiques han promogut un règim agroalimentari que ha prioritzat la productivitat en detriment de la qualitat i la diversitat**, l'agronegoci capitalista en detriment de la pagesia i la dependència alimentària en detriment l'autonomia. I tot en un context de preus barats de l'energia que ha sostingut el model globalitzat que ha provocat que Catalunya sigui dependent, amb un 70% dels aliments que arriben de fora del nostre territori. És imprescindible una ruptura constituent que garanteixi l'alimentació com a dret real, i l'agricultura, la silvicultura i la pesca com activitats de servei públic i elements estratègics de la sobirania i la independència alimentària, econòmica i política dels Països Catalans. En el context d'una disponibilitat decreixent dels recursos energètics (peak oil) és una absoluta prioritat la recuperació de la sobirania alimentària total per garantir l'accés a diversitat d'aliments que ara no produïm. És per això que cal diversificar les produccions, facilitar l'accés a la terra a petites explotacions, posar en producció terres agràries ara ermes, establir una política de circuits curts, i potenciar els conreus agroecològics.

115. **Treballarem per les polítiques i les eines que, col·lectivament i de forma democràtica, afavoreixin els sòls, els mars, la biodiversitat, la cultura i l'economia de les persones i els pobles.** Fomentarem un equilibri territorial amb més pagesos, més divers, més ric, més sa i més just per a totes les persones. Per això, assenyalem els següents principis bàsics:

- **Un país en transició agroecològica a mitjà termini que faci viable i sostenible** l'activitat pagesa, en recuperi el prestigi i posi fi a la mercantilització alimentària. La producció ecològica, en les seves diferents expressions, és la més eficient energèticament, la més productiva a llarg termini, la que aporta més seguretat alimentària, la que contamina menys i la que pot crear més treball. L'entenem lligada al treball autònom o cooperatiu, als circuits curts de comercialització i a la conservació de les varietats locals.
- **Terra per a tothom.** Els sòls agraris i els mars han acumulat vida i nutrients i han estat conservats per les pràctiques tradicionals, per la qual cosa són un patrimoni que transcendeix qualsevol tipus de propietat i del qual cal garantir la funció social i ambiental. Cal protegir l'estructura minifundista com a conquesta històrica i garantir l'accés a la terra com un dret de ciutadania i com a fet constitutiu de la nova República Catalana.

- **Per una Política Alimentària Pròpia i l'abandonament de la PAC.** L'agricultura, la ramaderia i la pesca han de garantir l'alimentació de la població, quantitativa i qualitativa, sense hipotecar-ne el futur. La PAC és causant directa de la reducció del nombre de pagesos, del desequilibri territorial, de la dependència exterior i de l'especialització i intensificació de l'agricultura. Cal una política agrària que organitzi la producció en clau interna i que garanteixi la independència alimentària, els efectius agraris i una dieta equilibrada i sostinguda.
- **Limitació de les importacions com a acte de sobirania.** La globalització alimentària és un impediment estructural per als aliments de proximitat en no tenir en compte el cost d'efectes ambientals derivat del transport a llarga distància o la destrucció dels ecosistemes d'origen. Entre altres factors, la competència deslleial i l'especulació atorguen a aquests aliments un paper testimonial i ofeguen les rendes pageses. Cal que la República Catalana exerceixi la sobirania alimentària, prioritzant les produccions pròpies, reconeixent caràcter de servei públic a l'ofici de pagès i implantant aranzels a l'entrada d'aliments exteriors que poden ser cultivats als Països Catalans.
- **L'alimentació com un acord de proximitat entre pagesos i consumidors.** L'alimentació és un procés que comença al camp i acaba a la taula. Per això, cal garantir la participació de totes les parts en les seves polítiques i problemàtiques. És necessari un compromís dels consumidors amb les produccions del país i dels pagesos amb les demandes de salut i mediambientals de la societat. Apostem per una pagesia de mida petita i de nombroses explotacions.
- **Formació pagesa i recerca participativa.** L'agronomia actual està massa lligada al pensament neoliberal i a l'especialització tècnica. Cal apostar per una formació i un coneixement transdisciplinari i integral que incorpori els sabers pagesos i afronti els reptes que planteja la societat i la petita pagesia.
- **Accés just al recurs de l'aigua.** La reconversió de terres a través de la construcció del canal Segarra–Garrigues ha provocat un encariment del preu de l'aigua de reg degut als sobre costos de la infraestructura. Un sector agrícola viu i dinàmic ha de tenir garantit un accés a aquest bé comú amb unes condicions que permetin la subsistència de les petites explotacions i no contribueixi a l'encariment insostenible dels costos de producció.

116. **Per fer possible la sobirania alimentària i la recuperació del sector primari**, la CUP-CC es compromet a treballar per les següents mesures:

- **Adoptar els canvis normatius i fiscals** necessaris per permetre la comercialització directa per parts dels productors.
- **Donar suport a la creació i/o consolidació de xarxes locals** de distribució d'aliments i cooperatives de consum ecològic i local.
- **Decret per obligar tots els ens** que depenguin de la Generalitat de Catalunya, com escoles, instituts o hospitals, a consumir productes de proximitat i ecològics.
- **Potenciar una xarxa d'escorxadors mòbils i col·lectius**, així com l'establiment d'obradors cooperatius.
- **Definir indicadors d'autosuficiència alimentària a nivell local**, comarcal i nacional i mantenir-los actualitzats de manera continuada per poder avaluar el grau d'avenç cap als objectius marcats.
- **Revisar el Projecte de llei del sòl d'ús agrari** per tal de promoure eines de regulació de l'ús i del preu de la terra, així com garantir-ne l'ús agrícola a perpetuïtat, tot introduint la creació d'un Banc de Terres per posar en contacte propietats de

finques potencialment productives amb persones i/o col·lectius interessats en la producció hortícola per a autoconsum o per a venda a petita escala.

- **Abolir els transgènics i avançar** cap a una agricultura lliure de productes de síntesi química.
- **Establiment d'un cànon** per a aquelles activitats del sector primari que tinguin una repercussió ambiental negativa.
- **Moratòria a noves granges integrades i intensives de porcí**, i reducció i reestructuració del parc l'existent sobre la base d'internalitzar els costos ambientals generats pels purins. Foment de la ramaderia extensiva i la silvopastura com a eina de gestió forestal i prevenció d'incendis.
- **Reforçar el caràcter descentralitzat de la formació agrària** i orientar-la a la preparació de pageses aprofitant la xarxa d'Escoles Agràries del territori. Reformular la recerca pública i vincular-la a la participació directa dels actors des d'un enfocament agroecològic.
- **Dotar les Agrupacions de Defensa Vegetal (ADV) de pressupost públic** i buscar noves fórmules d'acompanyament i d'assessorament en agricultura ecològica perquè sigui pública i popular.
- **Garantir un preu just per a l'accés a l'aigua de reg** en infraestructures com el canal Segarra-Garrigues, amb models de gestió públics que evitin els sobre costos dels intermediaris en l'abastiment.

4. Sobirania sobre totes les infraestructures bàsiques de país: comunicació, abastiment, distribució i sanejament d'aigua i telecomunicacions

117. **El control de les infraestructures bàsiques en qualsevol país és un factor estratègic** per poder exercir la sobirania popular. Les infraestructures que considerem bàsiques són les que permeten la generació i distribució d'energia –ja tractades en el punt anterior–, les de comunicació de viatgers i mercaderies –viàries, ferroviàries, portuàries i aeroportuàries–, les que permeten l'abastiment i distribució de l'aigua i les de telecomunicacions.

118. **Si volem construir un Estat plenament democràtic, on les classes populars i treballadores tinguin el control de les seves vides, hem de disposar de la plena sobirania** sobre els aspectes bàsics per poder legislar únicament a favor de l'interès general, i això es fa impossible si una part de les infraestructures essencials del país obeeixen a altres interessos, siguin els d'altres institucions o d'empreses privades.

119. **Si analitzem la situació de totes aquestes infraestructures veiem que la gran majoria no estan sota control públic.** Hi ha dues maneres a través de les quals aquestes infraestructures escapen del poder i control popular. Per una banda tenim aquelles infraestructures públiques gestionades per l'Estat espanyol, com els ports de Barcelona i Tarragona, els aeroports de Barcelona, Girona i Reus, o la major part de la xarxa ferroviària; i per una altra banda, aquelles infraestructures públiques –de titularitat de l'Estat espanyol o de la Generalitat– explotades per empreses privades, com les autopistes de pagament, les vies d'alta capacitat amb peatges a l'ombra o l'Aigües Ter-Llobregat (ATLL).

120. **Si ens fixem en el trànsit de mercaderies i passatgers trobem, per una banda, que algunes de les principals infraestructures viàries estan gestionades per l'Estat espanyol** i, per una altra, que la gran majoria de vies d'alta capacitat –siguin de l'Estat espanyol o de la Generalitat– estan explotades per empreses privades, a través del cobrament de peatges directes o de peatges a l'ombra. Aquesta gestió privada provoca un

empobriment generalitzat com a país i un traspàs de capital de la classe treballadora o públic cap a interessos privats. A banda, la gran majoria d'elles ja han amortitzat el seu cost i, tot i així, les empreses que les gestionen continuen enriquint-se amb la seva gestió.

121. Pel que fa a la xarxa ferroviària, tot i el traspàs del servei de rodalies i regionals de l'Estat espanyol a la Generalitat des de l'any 2010, totes les infraestructures ferroviàries d'aquestes línies segueixen sent propietat de l'Estat espanyol. És probablement en aquestes línies ferroviàries on s'ha pogut veure una major desídia per part de l'Estat espanyol en el foment i la millora del transport públic a Catalunya, amb una manca absoluta d'inversions en el manteniment i millora de les infraestructures ferroviàries. És per això que, si volem avançar cap a un transport més sostenible a través d'un transport públic de qualitat, es fa imprescindible l'apropiació per part de la Generalitat de tots els quilòmetres de vies –i infraestructures associades– propietat de l'Estat espanyol que hi ha actualment a Catalunya.

122. Analitzant la situació dels ports de Catalunya, trobem que la gestió de la majoria de ports es fa des de la Generalitat excepte en el cas dels dos més grans: Barcelona i Tarragona. L'Estat espanyol considera que aquests dos ports són d'interès general i, tot i que la Generalitat i els ajuntaments puguin tenir un espai en els organismes de gestió, la competència exclusiva sobre ells segueix en mans de l'Estat espanyol.

123. La situació als principals aeroports de Catalunya, i principalment al d'El Prat, és encara més preocupant que les anteriors. La seva gestió segueix en mans de l'empresa AENA –propietat en un 51% del Govern espanyol– i ni la Generalitat ni cap ens local hi tenen cap tipus de capacitat d'intervenció. Per tant, tenim unes instal·lacions aeroportuàries controlades a 500km per una empresa públicoprivada que en cap cas prioritza els interessos de la població catalana en les seves polítiques de gestió.

124. Pel que fa al cicle de l'aigua, la Generalitat sí que té plenes competències sobre la captació, abastiment i distribució en alta, mentre que la distribució en baixa és competència dels ajuntaments. En aquest àmbit, la desposseïció de les classes populars, l'augment dels preus i les deficiències en el manteniment han estat per la via de la privatització dels serveis. El cas de la venda a capital privat d'ATLL o la gestió subcontractada de la majoria de les depuradores catalanes en són els exemples més preocupants, sense comptar amb les privatitzacions del servei de subministrament en baixa dutes a terme per molts ajuntaments.

125. Pel que fa a les infraestructures de telecomunicacions, estan privatitzades gairebé en la seva totalitat. Fins i tot els repetidors de TV que abans eren públics i donaven servei a la televisió pública catalana han estat privatitzats –i ara els gestiona Abertis–, tot i que alguns d'ells van ser cedits en el seu moment pels ajuntaments. Pel que fa a la xarxa de fibra òptica, està també privatitzada i no han reeixit els intents de crear un operador neutre. I si ens fixem en els repetidors de telefonia mòbil o la xarxa de fil telefònic la situació no és pas millor. Per tant, en ple segle XXI i en l'era del coneixement i les comunicacions tenim un país on les infraestructures de telecomunicacions estan totalment privatitzades i escapen del control públic.

126. **Veient doncs la situació de la propietat i gestió de bona part de les infraestructures bàsiques del país** es fa imprescindible la recuperació de la nostra sobirania en aquest camp basada en dos punts bàsics:

- Obtenir la titularitat d'aquelles infraestructures públiques gestionades per l'Estat espanyol per tal de mantenir-ne la gestió pública.
- Revertir cap a la gestió pública les infraestructures actualment gestionades per empreses privades, suspentent els processos de privatització o de renovació de concessions d'infraestructures en marxa i recuperar aquelles altres que han estat privatitzades.

127. En aquest sentit i **com a mesures efectives per a la recuperació de la sobirania sobre les infraestructures bàsiques del país**, des de la CUP-CC ens comprometem a:

- **No renovar cap concessió d'autopistes**, ni de peatges a l'ombra. En aquelles autopistes que resten molts anys perquè finalitzi la concessió, realitzar una auditoria per saber el benefici que han generat a les empreses concessionàries i iniciar els estudis per a la seva expropiació.
- **Realitzar auditories sobre totes les vies concessionades** pel sistema de peatge a l'ombra i obrir les vies legals i d'estudi corresponent per mirar d'expropiar-les.
- **Crear una empresa pública que gestioni les autopistes** a les quals se'ls acabi la concessió, o recuperar-les per altres sistemes.
- **Augmentar la pressió tributària sobre les grans gestores** d'infraestructures a Catalunya mitjançant la introducció d'impostos específics.
- **Iniciar les accions necessàries per assumir el control de les infraestructures bàsiques** que actualment encara controla l'Estat, principalment els aeroports, els ports de Barcelona i Tarragona i una part essencial de la xarxa viària i ferroviària.
- **Exigir a l'Estat, abans que la Generalitat n'assumeixi el control**, el pagament de totes aquelles inversions que hauria d'haver fet en la xarxa ferroviària i que han provocat el lamentable estat en què es troben bona part de les infraestructures de rodalies i regionals.
- **Recuperar el control i la gestió pública** de l'empresa de subministrament en alta Aigües Ter-Llobregat.
- **Posar fi a la política d'externalitzacions en la gestió de les depuradores**. Tot el cicle de l'aigua ha de ser públic i, per tant, no es renovarà cap concessió de cap més EDAR.
- **Crear una oficina per fomentar i donar suport als municipis** en els processos de remunicipalització de la gestió de l'abastiment d'aigua.
- **L'actual Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) ha d'esdevenir l'empresa pública** que ha de ser capaç de crear uns sistemes i xarxes de telecomunicacions per avançar cap a:
 - Creació d'una xarxa pública neutra de fibra òptica i telefonia que permeti acabar amb la dependència de les xarxes privades i que s'aprofiti per a crear un nou operador públic d'internet i telefonia fixa. Aquest operador públic ha de permetre l'accés universal a internet, facilitant així la reducció de la fractura digital.
 - Creació d'una xarxa pública d'estacions de telefonia mòbil que permeti crear una empresa de telefonia mòbil totalment pública.

- Recuperar la gestió pública de tota la xarxa de TDT.
- Fomentar la creació de xarxes comunitàries i locals de telecomunicacions, interconnectades amb la xarxa de fibra òptica nacional.
- **Garantir la neutralitat com a principi fonamental d'Internet.** S'ha d'assegurar que totes les dades que circulen a través de la xarxa es tracten per igual i de forma no discriminatòria, diversa, innovadora i lliure, per garantir les llibertats d'accés i la distribució d'informació.

5. Sobirania mediàtica: mitjans de comunicació públics i comunitaris i espai de comunicació dels Països Catalans

128. **Promourem uns mitjans de comunicació i d'informació públics i de gestió pública com a eina necessària per garantir el dret a la informació i el pluralisme polític i social.** Per assegurar la seva independència i qualitat, cal allunyar-los del control dels partits polítics i dels interessos dels lobbies empresarials capitalistes. Per això els òrgans de direcció dels mitjans de comunicació públics han de ser escollits per àmplies majories parlamentàries que evitin la seva governamentalització. Així mateix, per consolidar la professionalitat i independència cal promoure la participació dels treballadors en els òrgans de direcció a través de la cogestió.

129. **L'altra eina comunicativa per garantir el dret a la informació i promoure el pluralisme són els mitjans de comunicació comunitaris.** Els mitjans lliures i autogestionats, sense lligams empresarials o publicitaris, són essencials per a la fiscalització i transparència de les administracions públiques. Hem d'encoratjar i potenciar la creació d'aquests espais cooperatius, defensar la seva independència i facilitar el seu accés a la informació interna i externa.

130. **Com a punt de partida, defensarem que l'espai radioelèctric** sigui ocupat pels tres tipus de mitjans (públics, comunitaris i privats) a parts iguals, un terç per a cadascun.

131. **La difusió, promoció i la dimensió de la cultura catalana abasta tot el territori dels Països Catalans.** L'espai català de comunicació necessita que les institucions de Catalunya obrin vies de negociació i de cooperació amb la resta de territoris nacionals per acordar la reciprocitat d'emissions i revertir la situació d'anormalitat que actualment es pateix, en la qual les societats dels diferents territoris no reben el senyal de tots els mitjans de comunicació en català. A més treballarem a fons perquè hi hagi continguts en llengua catalana en les diferents plataformes televisives privades com Movistar+, Netflix i altres en què s'incompleix de forma alarmant l'obligació de continguts en llengua catalana.

132. **També cal la creació del Consell de l'Espai de Comunicació Audiovisual en Català,** una infraestructura integrada per les administracions de tots els territoris dels Països Catalans que tingui per objectiu enfortir la coordinació i les estratègies conjuntes de producció i programació de continguts dels diferents mitjans de comunicació públics.

133. **Finalment, impulsarem la creació i la consolidació d'una agència de notícies internacional pública i d'àmbit dels Països Catalans** que doni servei a tots els mitjans de comunicació, sense que el cost dels serveis sigui un obstacle per als mitjans més modestos.

6. Cap a la sobirania sanitària

134. **En l'actual marc autonomista no hi ha marge per fer la transformació que necessita el sistema sanitari.** Les limitacions legals imposades per l'Estat, l'infrafinançament per part de l'Estat amb la complicitat de la Generalitat, el consens de la "sociovergència" per protegir els interessos privats en la sanitat que s'han mantingut en els temps de Comin, un consens que impossibilita la creació d'un únic sistema sanitari públic, universal i equitatiu per a totes les usuàries i treballadores fan concloure que l'única sortida és un procés constituent que ens permeti construir sense hipoteques i interessos privats un nou model de sistema sanitari públic.

135. **Per garantir un dret a la salut deslligat del mercat i de qualsevol concepció de mercat s'han de reformular els principis que regeixen el nostre model sanitari.** S'ha d'actualitzar i precisar que per nosaltres pública significa propietat, provisió i gestió pública, control comunitari, submissió a l'interès públic, a l'interès de la majoria, amb exclusió de l'ànim de lucre en la legislació sanitària per impossibilitar que es faci negoci amb la nostra salut.

136. **Mentre el ciutadà accedeix a una assistència acompanyada sempre de mancances,** ha anat creixent el teixit d'una xarxa de centres i serveis de clara gestió privada. El model ha deixat la porta ben oberta a l'enriquiment d'empreses, a privatitzacions obertes o encobertes i a la reducció de serveis sanitaris, sociosanitaris i de salut mental públics.

137. La **sobirania sanitària és l'accés universal, equitatiu i de qualitat** a l'assistència sanitària. Amb aquest objectiu apostem per :

- **Un únic sistema sanitari públic de titularitat, provisió i gestió 100% pública.** No-més un sistema d'aquestes característiques pot garantir un accés universal, equitatiu i de qualitat a la sanitat.
- **Consideració de totes les professionals del sistema públic com a empleades públiques,** amb un «únic conveni», és a dir una negociació col·lectiva conjunta, que reguli de forma digna les condicions de treball i que acabi amb la constant precarització dels seus drets i el greuges entre els diferents centres.
- **Una única llista d'espera per a les usuàries que sigui transparent** i que no segueixi segons la capacitat adquisitiva.
- **Una gestió sanitària que permeti la cooperació entre tots els centres** amb uns criteris de planificació i avaluació comuns per al conjunt del sistema.
- **L'articulació de la participació de les treballadores i les usuàries en la gestió** d'una forma radicalment més oberta que l'actual.
- **Potenciar l'atenció sanitària primària i comunitària com a l'element central** del sistema i com a la seva porta d'entrada.
- **Crear un sistema que tingui en compte tots i cadascun dels seus serveis** de forma conjunta i no de forma aïllada: sociosanitari, salut mental, transport, farmàcia, recerca...
- En resum, **un sistema sanitari que posi les nostres vides en el seu centre** i les avantposi als interessos privats.

138. Així, la CUP-Crida Constituent es compromet a:

- **Aturar immediatament tots els projectes privatitzadors directes i indirectes:** els nous plans funcionals de les regions sanitàries són una variació dels consorcis sanitaris que, malgrat el canvi de nom, acaben permetent el mateix tipus d'activitats, i que per tant faciliten l'entrada dels interessos privats en la gestió del sistema sanitari públic. La cooperació entre els centres apuntada en les nostres apostes s'ha de fer sobre les bases del model que aquí propugnem.
- Recapitalitzar i recuperar el sistema sanitari; per tant, **analitzar i avaluar les concessions, convenis i concerts per a la seva recuperació** com a provisió pública directa.
- Pla de xoc per **reduir les llistes d'espera**, reobrint els serveis tancats, quiròfans i llits que han deixat d'estar operatius, posant torns de tarda on no n'hi hagi per, al mateix temps, maximitzar l'aprofitament tecnològic. Es procedirà a dotar les plantilles de personal suficients per dur a terme l'objectiu amb èxit.
- Situar la **centralitat de la planificació sanitària en l'Atenció Primària** i el seu rol preeminent en el Sistema Nacional de Salut. Aturar i revertir els projectes privatitzadors de la gestió de l'atenció primària. Els Centres d'Urgències d'Atenció Primària (CUAPs) han de romandre oberts les 24h del dia, tots els dies de l'any. Organitzar la xarxa pública d'Atenció Primària per garantir els drets sexuals i reproductius de totes les dones amb independència del seu origen, edat, opció sexual i/o classe. Encetar el diagnòstic comunitari participatiu i estratègies de comunicació per canviar els comportaments en salut, amb participació dels ens locals. Pel que fa a l'atenció, cal millorar els camps emocional i humanístic, així com l'atenció domiciliària. Pel que fa a les treballadores, fallen la independència i les condicions de precarietat i sobrecàrregues laborals. També cal incidir en la promoció de la salut.
- Llei d'**universalització de l'assistència sanitària** que corregeixi l'aprovada la darrera legislatura per tal de garantir que s'eliminen totes les traves per raó d'origen i de gènere.
- **Unificació de la titularitat, gestió i provisió pública de tots els centres que formen part del SISCAT** (Sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya) o expulsió del sistema en cas que vulguin mantenir una naturalesa mixta pública i/o privada. Considerem que l'Hospital General de Catalunya s'hauria d'expropiar per raons d'interès general i perquè el sistema sanitari públic ja hi ha deixat prou diners.
- **Mobilització contra el model sanitari actual per passar a fer que les usuàries i les treballadores de la sanitat siguin partícips de la necessitat de lluitar contra la situació de precarietat que viu la sanitat pública, encoratjant-los/les a practicar la desobediència com a base de la lluita.** Per tant, la CUP - Crida Constituent aposta pel desplegament de campanyes que posin de manifest i socialitzin els diferents aspectes de la defensa de la sanitat pública.

7. Sobirania educativa: per un únic sistema educatiu públic i universal

139. **Actualment disposem d'unes lleis, tant la catalana com l'espanyola, enfocades en perspectiva liberal, que tracten l'educació com un servei clientelar** i no com un pilar bàsic de la societat. En aquest sentit, la LEC és una llei que no aporta cap millora al nostre sistema educatiu. Col·loca a la xarxa pública en condicions de subsidiarietat i empitjora les condicions de treball del professorat. Consolida i augmenta el poder i la influència de les patronals religioses en l'àmbit educatiu, destina més diners als centres privats sense cap obligació ni cap mecanisme per evitar la distribució desequilibrada de l'alumnat, permet la segregació per sexes, fet que implica que no hi ha cap voluntat

de rescindir els concerts en aquells centres d'elit que, a més, escolaritzen de manera separada nens i nenes, amplia els concerts a noves etapes educatives com són 0-3, Batxillerat i Formació Professional, cosa que implica més diners públics gestionats per centres privats i un augment de la segregació social a l'educació, estableix mecanismes a través dels quals es pot destinar diner públic per a la nova construcció de centres privats concertats i consolida el camí obert cap a la privatització de determinats sectors.

140. La LEC estableix també un model d'autonomia basat en la diferenciació dels centres segons els resultats escolars i el context socioeconòmic, afavoreix l'autofinançament dels centres públics que conduirà a incrementar les diferències segons el seu entorn social i proposa un model de gestió empresarial que dificulta el treball en equip: defineix la direcció dels centres públics com a "personal directiu", amb règim jurídic específic i els permet seleccionar, avaluar i nomenar al professorat sense un procediment d'acord amb la llei de transparència ni la de contractació pública. Així, desregularitza les relacions laborals i introdueix formes de provisió subjectives i discrecionals que deixen la porta oberta a l'arbitrarietat. Obre la via a la laboralització del personal substituït amb el conseqüent empitjorament de les seves condicions de treball i redueix el salari del professorat durant els tres primers anys.

141. Així mateix, l'aplicació de la LOMCE i el recent 155 deixa un panorama devastador per al sistema educatiu públic. La LOMCE (Ley Orgánica de la Mejora de la Calidad Educativa) és la sisena reforma educativa des de la promulgació de la Constitució. És una llei molt similar a la LEC, però hi ha diferències pel que fa a la immersió lingüística i el model d'èxit d'escola en català. L'activació de l'article 155 de la Constitució és "l'excusa legal per implantar una dictadura que ja funciona des del moment en què, durant la campanya de l'1 d'octubre, s'han tancat webs, s'han detingut arbitràriament treballadors públics i s'ha violat correspondència privada". Els atacs que està rebent l'escola catalana arran de l'10, posant en qüestió la professionalitat del cos docent, insinuant que s'adoctrina a les aules i estimulants una "cacera de bruixes" a través de la denúncia pública de mestres tenen com a objectiu atemorir els docents, coartar la seva llibertat d'expressió i generar un clima de sospita i terror que no podem permetre.

142. No hi ha hagut mai un compromís clar d'inversió pública, ni tampoc de dedicar més recursos als centres públics, que són els que tenen més mancances. Actualment a Catalunya invertim el 2'8% del PIB, mentre que a Europa la mitjana és al voltant del 5'3% i a l'Estat Espanyol vora el 4'5%. La pròpia LEC estipula que al 2017 hauríem d'estar invertint un 6%.

143. La privatització del servei de menjador ha comportat la regressió en el dret a l'alimentació dels infants en condicions, a través del negoci dels menjadors escolars (la major part en mans de multinacionals privades que només contempen aquest servei com un negoci, tot fent minvar la qualitat dels productes i les condicions laborals dels treballadors/es). La insuficiència de beques menjador accentua aquest problema.

144. Els desequilibris existents en la composició social dels centres escolars en nombrosos barris i municipis catalans i, més concretament, sobre la concentració de la complexitat educativa en determinades escoles (en contraposició amb la resta d'escoles del mateix territori) provoquen que, en una mateixa zona, hi hagi centres amb una elevada concentració d'alumnat socialment desfavorit i altres centres amb una composició social significativament més afavorida que la de l'entorn. Tot i que la segregació residencial en pot ser una de les causes, la segregació escolar va més enllà de la residencial, perquè es produeix dins dels barris i es veu reforçada per altres factors com ara l'absència de polítiques educatives decidides per afavorir un equilibri més gran en l'escolarització de l'alumnat o els desequilibris en l'oferta.

145. Un sistema universitari realment públic hauria d'estar desvinculat dels interessos privats, és a dir, hauria de ser un sistema on es vetés **la influència que actualment exerceixen les empreses privades** a través de múltiples vies sobre els centres educatius. Un exemple d'aquesta influència són els convenis universitaris amb les pràctiques, que contracten estudiants en condicions precàries sota la necessitat d'aprovar un determinat nombre de crèdits que ha hagut de pagar l'alumnat. Una altra via d'influència és el cas del negoci dels màsters: l'actual sistema fa del màster una condició indispensable per tenir una formació completa, i l'oferta d'aquests és tant pública com privada. La diferència però, és que a causa del nefast finançament de les universitats, que porta a una falta de recursos, els màsters públics perden qualitat, mentre que els privats, finançats per empreses que posteriorment s'aprofitaran de qui hi accedeixi, mantenen els estàndards i es venen com a més atractius. En no estar finançats amb fons públics, aquests màsters tampoc no estan regulats, de manera que poden decidir impartir la matèria que més els convingui, tot servint així a la voluntat del mercat i beneficiant les pròpies empreses i els professors universitaris implicats en aquest joc econòmic. Per tant, l'existència d'un sistema completament públic amb recursos suficients per garantir la qualitat de l'ensenyament permetria regular el funcionament dels màsters i evitaria aquest tipus d'entramats fruit dels interessos privats, a més de reduir, si bé no solucionar, el biaix formatiu entre les persones amb millors o pitjors condicions materials, atès que el cost econòmic del màster no seria un impediment per a cursar-lo.

146. Avui dia, el **model de governança de les universitats públiques catalanes** té diverses mancances democràtiques. L'organització per sectors de la comunitat universitària genera un greuge comparatiu entre els seus membres i provoca que les catedràtiques tinguin un enorme pes en la presa de decisions, en detriment del Personal d'Administració i Serveis, el professorat associat o no funcionari i les estudiants. Aquest sistema de sectors s'utilitza en tots els òrgans de govern de la universitat, la qual cosa acaba generant una elit universitària que imposa el seu criteri a la resta de la comunitat en totes les decisions.

147. Partim de la base que **l'educació no és un bé susceptible de ser mercadejat**, i això implica necessàriament que no ha d'entrar dins les lògiques del mercat. Generalment, aquells graus que formen persones per a oficis necessaris socialment disposen de menys recursos a tots nivells que no pas aquells de caire més aviat administratiu i centrats a generar benefici econòmic. Mitjançant la jerarquització dels estudis universitaris i, per extensió, de les professions, es construeixen categories socials al voltant dels oficis, i la valorització es fa segons l'estatus de cada camp i no segons la seva funcionalitat o utilitat. D'aquesta manera, es perpetua la lògica capitalista de basar l'organització social en una jerarquia regida per l'economia, on les tasques socials s'invisibilitzen i es menystenen mentre el sistema se'n serveix per mantenir-se mitjançant l'explotació de les persones que s'hi dediquen.

148. Pel que fa a la llengua, cal **garantir que el català sigui una eina d'inclusió social** i, per tant, la principal llengua d'acollida per a les persones nouvingudes. Així doncs, la universitat, com tots les àmbits educatius, ha de ser un espai de socialització entorn la llengua i la cultura on se'n normalitzi l'ús a fi d'aconseguir que la cultura catalana deixi de ser marginalitzada i folcloritzada, i esdevingui un element transversal i transcendent en l'educació, per tal com constitueix un element de cohesió social. Aquest model d'immersió lingüística és una garantia d'igualtat d'oportunitats, ja que dona la capacitat a les filles de persones migrades de la resta de l'Estat, provinents generalment de classes treballadores, d'assolir el mateix nivell en llengua catalana i castellana que aquell estudiant que parlava el català a casa.

149. **La manca de perspectiva de gènere en totes les branques del saber i en tots els centres de tots els cicles formatius** és un dels principals entrebancs que sofreix la visibilització de les dones en aquest àmbit. A les universitats, a més, s'hi suma el punt crític de l'actuació de l'anomenat sostre de vidre, barrera laboral per al treball de les professionals que volen accedir a llocs de treball més reconeguts. És d'aquesta manera com en l'àmbit escolar es segueix perpetuant l'esquema patriarcal en totes les seves formes. Així doncs, és necessari treballar per tenir un sistema coeducatiu, que inclogui la perspectiva de gènere en totes les etapes educatives. Des de tenir enunciats, plantejaments, formes de treball i exemples que deixin enrere la visió androcèntrica i treballin per la igualtat efectiva, fins a incorporar més dones als plans docents per tal de dotar de referencialitat en totes les branques del coneixement les dones estudiantis i revertir, en certa mesura, la segregació horitzontal i vertical en el treball.

150. El nostre sistema educatiu és, teòricament, un sistema comprensiu en tots els nivells obligatoris, i també en l'educació secundària. Ara bé, són nombrosos els exemples de pràctiques que contradiuen aquest principi, i que provoquen la **segregació de l'alumnat i afavoreixen les dinàmiques de fracàs i abandonament escolar**. Aquest fet s'accentua amb l'intent d'implementació de la Formació Professional Bàsica (LOMCE), que compta ja amb diverses proves pilot a Catalunya que, a més de segregar l'alumnat, relega la Formació Professional a una via de segona en servir d'itinerari per a l'alumnat amb "dificultats acadèmiques". Així mateix, el sistema d'educació postobligatòria es troba clarament dualitzat entre la via "acadèmica" i la "professional", unes vies que reben un tractament a nivell públic i en l'orientació de l'alumnat clarament diferenciat que fomenta la reproducció de les desigualtats per raó d'origen social. En lloc de treballar per desenvolupar mesures inclusives al llarg dels ensenyaments obligatoris i garantir una formació professional de qualitat tant en recursos com en continguts, es tendeix a la seva minusvalorització, soscant l'esforç de docents i administració per fer de la FP una via més de formació.

151. **El model 3+2 no és sinó la continuació del projecte que neix amb el Pla Bolonya i continua amb la pujada del 66% dels preus del grau el curs 2011-2012.** Donada l'existència d'universitats privades i la dinàmica de competència que es genera entre aquestes i les públiques aquest model busca reduir la despesa pública en educació per reduir la qualitat global de l'ensenyament en les universitats i situar el sistema educatiu públic a un nivell per sota en termes de capacitat i beneficiar, per tant, l'ensenyament superior privat. A banda, com abans es diu, que reduir un any de grau per augmentar el de màster dóna peu a fer que aquest món desregulat i fora del control públic segueixi creixent i absorbint inversions públiques com són les infraestructures universitàries on moltes entitats privades fan classes de màster. El 3+2 s'ha venut sota la idea d'homogeneïtzar processos per facilitar la mobilitat europea entre les estudiantis, però mai es pot afavorir de manera real aquesta mobilitat si no es trenca la veritable barrera que impossibilita estudiar fora de casa: el cost econòmic. Mentre a Catalunya les famílies paguen al voltant del 26% del cost dels estudis universitaris a altres països europeus no arriben al 5% i en molts altres la matrícula és gratuïta. Respecte el tema de les ajudes a la mobilitat, l'Estat espanyol ha reduït les ajudes ERASMUS a les estudiantis en més de la meitat des del 2011, i se situa al darrer curs al voltant dels 29 milions. Doncs, no hi ha hagut cap voluntat de facilitar aquesta mobilitat, sinó seguir permetent que certs agents privats facin negoci amb l'ensenyament i s'apropriïn dels beneficis dels resultats de les investigacions científiques que haurien de retornar a la societat en el seu conjunt.

152. Cal garantir els **principis relatius a l'educació que en garanteixin el dret en igualtat d'oportunitats**. Això és:

- **Tota persona té dret a l'educació.** Per garantir aquest dret, els poders públics estan obligats a oferir una única xarxa de centres i serveis de titularitat i gestió públiques, subjecta als valors i a les pràctiques democràtiques, així com desenvolupar mesures per lluitar contra la segregació escolar, dins i fora dels centres, perquè el dret a l'educació sigui efectiu.
- Els poders públics estan obligats a **garantir el paper de les universitats com a centres de creació i transferència de coneixement**, espais destinats a la investigació basada en criteris científics al marge de la seva rendibilitat. El coneixement ens farà lliures i les universitats tenen un paper clau per tal que això sigui possible. Per això, és imprescindible augmentar els recursos destinats a la recerca i garantir que la investigació no vagi en detriment de la docència.
- **Tots els ensenyaments públics, des de l'escola bressol fins a la universitat, han de ser gratuïts i ningú no podrà ser privat del dret a l'educació.** Hi haurà necessàriament una oferta suficient de places públiques. Cal que la gratuïtat sigui real i cobreixi les necessitats de l'alumnat d'aquesta xarxa pública pel que fa a les matrícules, el material escolar, els menjadors, les estades en altres països, el transport, etc. En cap cas s'han d'acceptar aportacions d'empreses privades.
- Als ensenyaments postobligatoris i superiors s'ha d'arbitrar un sistema de beques-salari per garantir-hi l'accés.
- **Un ensenyament que combati les discriminacions per raó de gènere i que garanteixi la igualtat real a fi de trencar amb les lògiques patriarcals.** Apostem per la coeducació com a sistema educatiu que reverteix les lògiques de perpetuació del capitalisme i del patriarcat en aliança, conformat per la cooperació entre professorat, famílies i alumnat amb l'objectiu de crear espais realment igualitaris. Hem de garantir l'enteniment de les xerrades d'educació sexual com a camps conformatos per múltiples sexualitats dissidents, per la introducció de la perspectiva de gènere dins els plans docents i per la visibilització del sostre de vidre que pateixen PAS i PDI i la seva major relegació a àmbits educatius que requereixin el treball reproductiu i de cures. Entenem el sistema coeducatiu com la resposta adequada a la necessitat d'un model realment igualitari que combati i reverteixi les corrosives conseqüències del patriarcat.
- **L'educació ha de ser una eina per potenciar el desenvolupament personal i social de totes les persones que integren la societat.** Ha de funcionar com un element emancipador que serveixi per instruir, és a dir, que a través d'aquesta es transmetin uns coneixements sòlids que permetin a l'alumnat analitzar el món per a poder-hi incidir. En cap cas el seu paper s'ha de veure reduït a una mera formació d'habilitats per potenciar l'adaptació flexible i sota qualsevol condició al mercat laboral i a les seves demandes.

153. La CUP-Crida Constituent es compromet a:

- L'elaboració d'una **nova llei d'educació** de Catalunya a partir del Procés Constituent des de la base, escoltant a tota la comunitat educativa, així com als professors i experts en educació, **que reguli, des de bressol a la secundària post-obligatòria, abastant la universitat, la formació professional, la formació d'adults i la formació permanent, amb una única xarxa educativa de titularitat i gestió pública.** Aquesta escolta serà catalana, crítica, gratuïta, laica, coeducadora, compensadora de les desigualtats, inclusiva, cohesionadora i participativa. Aquesta llei s'haurà de basar en la ILP d'Educació que va entrar al Parlament la passada legislatura amb

més de 90.000 signatures que va ser rebutjada per Junts pel Sí i el PP. Igualment es prendran com a referents els documents elaborats pel grup de treball d'educació, discutits a les TUP i recollits en el document Model educatiu de la CUP-CC.

- **No renovar els concerts educatius que finalitzen contracte entre 2018 i 2020** i fer possible que s'integrin, si ho desitgen, els centres i treballadores que reuneixin els requisits a la xarxa pública en un termini de 10 anys tal i com es demanava a la ILP presentada al Parlament.
- **Situar en el centre l'escola pública de qualitat i per a tothom**, que reculli l'ideal pedagògic de l'escola catalana com a primer servei públic constructor de ciutadania que treballa per la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. Això és una ciutadania democràtica, lliure igualtaria i solidària. L'educació pública (de titularitat i gestió pública) és el centre d'un projecte alliberador i de justícia social per a Catalunya.
- La construcció de **centres públics suficients** per cobrir la demanda de places públiques, l'eliminació de tots els barracons i l'adequació dels centres escolars amb climatització sostenible per suportar les onades de calor que previsiblement cada vegada seran més freqüents.
- **Internalització dels serveis que depenen del sistema educatiu**, com el servei de menjadors entre altres, per tal que passin a ser gestionats pel propi Departament d'Ensenyament.
- Fomentar la creació de recursos educatius que generen els centres educatius i que es comparteixin sota **licències d'ús lliure** que ajudin a implementar el currículum de totes les assignatures de tots els ensenyaments públics.
- **Treballar per avançar cap a la gratuïtat completa del sistema educatiu**, incloent-hi l'educació superior i l'escolarització dels 0 als 3 anys. Per tant, donarem suport a totes les mesures que vagin en aquesta direcció, prioritzant aquelles mesures de caràcter universal per damunt de les compensatòries.
- **Treballar per reduir els sobre costos del procés de formació**: garantint beques per al transport, l'habitatge i l'accés al material acadèmic, i alhora suplir el cost d'oportunitats que suposa per a les classes treballadores el fet de prioritzar l'estudi per sobre de l'ocupació al mercat de treball en forma de beques-salari.
- **Treballar per assegurar uns protocols contra les violències masclistes** a tots els centres educatius que compleixin les funcions següents:
 - reconèixer que les violències masclistes existeixen i que els centres educatius no en són exemptes,
 - prendre partit del costat de les agredides, ja que els reconeixen la seva posició de vulnerabilitat i els donen eines per poder sortir-ne,
 - també són positius per als possibles agressors, ja que s'està establint un procediment formal que els suposa una garantia en el procediment de gestió i disciplinari,
 - l'aplicació dels protocols inclou una formació prèvia, tant per al personal docent com no docent, i per a l'estudiantat, per tal de prevenir aquestes violències, ja que, en última instància, aquest és l'objectiu del protocol.
- **També és necessari incorporar protocols contra violències LGBTIfòbiques** ja que, si bé la llei del parlament català contra la LGBTIfòbia és una de les pioneres a tot l'Estat, aquesta llei no s'està aplicant. Així doncs, cal reclamar-ne l'aplicació, ja que segons els articles 12 i 13 tots els centres docents de tots els cicles formatius tenen l'obligació legal de tenir protocols contra les agressions LGBTIfòbiques, respectivament.

Aquests protocols, però, han de ser una mesura de contingència, preventiva i eventual, fins que assolim el model educatiu que volem: la coeducació. Això és, un model educatiu en el qual no hi hagi segregació escolar per sexes, que el material que s'utilitzi i els plans docents incloguin les contribucions, intencionadament silenciades i oblidades, de les dones a la cultura, la història, la ciència i tots els àmbits del coneixement, així com la formulació de problemes o lectures didàctiques que tinguin una perspectiva de gènere i contribueixin a treballar cap a la igualtat efectiva.

- **Treballar per aconseguir una regulació dels contractes de pràctiques a l'educació superior**, tant curriculars com extracurriculars, per millorar les condicions laborals dels estudiants, començant per descarregar l'estudiant del cost dels crèdits que suposen les pràctiques curriculars.

8. Sobirania en les cures: sistema d'atenció a les persones i de pensions públiques

154. **La República ha de ser un instrument d'alliberament de la discriminació a què estan sotmeses les persones amb dependència** i el col·lectiu de persones amb problemes de salut mental. Una discriminació que té les seves arrels en un model de societat classista, patriarcal, paternalista, no inclusiu i no dissenyat per a tothom. Aquest model, a més, relega les tasques de cures a les persones dependents a l'àmbit privat. Per tant, cal treballar pel desplegament de la llei de dependència i treballar per uns serveis públics de dependència.

156. Des de la CUP- Crida Constituent ens comprometem a treballar per:

- **Un nou model de societat centrat en les necessitats i la realització plena de les persones** on cadascú aporti a la comunitat segons la seva capacitat i rebi segons les seves necessitats. No es pot abordar únicament la realitat de les persones amb diversitat funcional des de l'àmbit purament sanitari o de l'atenció a les persones.
- Recapitalitzar i recuperar el sistema sociosanitari; per tant, **analitzar i avaluar les concessions, convenis i concerts per a la seva recuperació** com a provisió pública directa.
- **Creació d'un únic sistema assistencial públic de titularitat, provisió i gestió 100% pública.** Només un sistema d'aquestes característiques pot garantir un accés universal, equitatiu i de qualitat .
- Consideració de totes les professionals del sistema públic com a empleades públiques, amb un «únic conveni», és a dir una **negociació col·lectiva conjunta**, que reguli de forma digna les condicions de treball i que acabi amb la constant precarització dels seus drets i el greuges entre els diferents centres. Procedir a dotar les plantilles de personal suficient per dur a terme l'objectiu amb èxit.
- **L'articulació de la participació de les treballadores i les usuàries** en la gestió d'una forma radicalment més oberta que l'actual.
- **Donar una resposta a les necessitats d'aquest col·lectiu des de l'urbanisme i l'arquitectura** (disseny universal i accessibilitat integral), i afrontar, també, les diverses barreres d'actitud i de comunicació que impedeixen la participació d'aquests col·lectius i persones en la societat, l'accés a l'ocupació, la salut, l'educació, l'oci o l'habitatge en igualtat de condicions a la resta de la ciutadania.
- **Proporcionar des de l'administració pública una sèrie de recursos que afavoreixin la inclusió social i la màxima autonomia** a les persones en situació de dependència. Recursos com a ara l'accés a pisos tutelats i/o residències obertes, el desplegament dels Programes d'Inserció Laboral (PIL) específics per a les perso-

nes afectades per diversitat funcional i promoure la seva participació activa en els programes de cultura i lleure.

- **Les pensions són un dret guanyat amb anys de lluita de la classe treballadora contra els interessos capitalistes.** Malgrat ser un dret guanyat, les pensions públiques són atacades sistemàticament per part de l'Estat espanyol i la UE, amb una voluntat clara de continuar la desposseïció de les classes populars també per aquesta via i de fomentar el negoci de les mútues i altres actors que fan negoci amb la nostra dependència. Cal crear un sistema català de pensions que reverteixi totes les reformes retrògrades fetes per l'estat espanyol en els darrers anys, implementant una pensió mínima igual al salari mínim.

9. Sobirania residencial

157. **El dret a un habitatge digne i adequat es concreta en el fet de poder gaudir d'un habitatge** assequible amb seguretat en la tinença, amb accés a serveis bàsics i infraestructures. És important fomentar la vida comunitària, establint espais de socialització i interacció entre veïns i veïnes. En aquest sentit, cal començar a engegar polítiques que posin fi d'una vegada a l'especulació immobiliària. L'habitatge és un dret i només podrem garantir-lo quan aconseguim posar impediments reals a aquells que veuen en l'habitatge una inversió i una oportunitat per a l'especulació i per augmentar el seu capital.

158. **La CUP - Crida Constituent concep l'habitatge com un dret inalienable** i potencia la funció social de la propietat. Per aquest motiu, cal facilitar l'accés a l'habitatge, garantir una tinença segura i evitar-ne la pèrdua. No podem perdre de vista que l'administració és qui millor coneix i pot actuar sobre el problema de l'accés a l'habitatge és la local. Per tant, s'han de garantir els recursos legals i econòmics als ajuntaments, els quals han de ser un element imprescindible a l'hora de fixar les polítiques públiques d'habitatge sobre el territori.

159. **En relació a l'accés a l'habitatge cal** abordar-ho segons els següents principis:

- **Fomentar formes alternatives de tinença, com ara el lloguer, la cessió d'ús, el dret de superfície o la masoveria urbana.** És necessari augmentar el parc públic de lloguer, així com també regular els preus del mercat privat de lloguer i limitar les pujades indiscriminades de renda. Promoure una llei que regularitzi les okupacions i una Llei d'habitatge de lloguer que protegeixi les arrendatàries i n'asseguiri l'estabilitat.
- **Pel que fa al parc públic, afavorir les cooperatives, la cessió d'espais d'ús i el lloguer social basat en els ingressos familiars,** de manera que no es destini més d'un 30% al pagament de l'habitatge. Per fer créixer el parc, s'ha d'aturar la venda de sòl públic, fer servir el tempteig i el retracte, entre altres fórmules, per evitar que els fons voltor, inversors i especuladors adquireixin patrimoni a la nostra terra i, sobretot, recuperar els pisos que estan buits.
- **Elaborar un cens nacional d'habitatges buits** i expropiar definitivament aquells que siguin propietat d'entitats financeres o de grans propietaris.

- **Crear un parc de VPO de lloguer a preu marcat per llei** i adaptar-lo a cada zona del país: aquest parc de VPO seria gestionat per diferents municipis i, una part d'aquest, es destinaria a l'habitatge social per a persones que no tinguin els recursos suficients.
- **Per a les noves construccions privades o grans rehabilitacions**, cal establir un percentatge de reserva del 20% dels metres horitzontals per habitatges de lloguer social en construccions de més de 1.250m².

160. En relació a la pèrdua de l'habitatge, la CUP-Crida Constituent considera necessari:

- **Defensar una moratòria dels desnonaments.** Prohibir immediatament tots els desnonaments de lloguer i d'hipoteques i no multar l'ocupació per raons econòmiques.
- **Posar en marxa una nova llei hipotecària catalana que, entre d'altres, paralizzi tots els desnonaments** i permeti la dació en pagament retroactiva i estableixi mecanismes de segona oportunitat.
- **Apostar per una rehabilitació sostenible dels habitatges en mal estat i evitar** la pujada de preus i l'especulació associada, fins ara, a les reformes urbanes.
- **Rehabilitar íntegrament i de manera urgent la Llei 4/2016, del 23 de desembre**, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial i la llei 24/2015 de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica atacades pel Tribunal Constitucional Espanyol.
- **Continuar participant dels espais combatius en defensa d'un habitatge digne** (PAHs, PAHCs, i Assemblees d'Habitatge).

161. Pel que fa a polítiques fiscals i altres modificacions legislatives per a garantir l'ús social de l'habitatge proposem:

- **Modificar les polítiques fiscals per tal de dificultar l'especulació immobiliària i la concentració d'immobles en mans de grans tenidors** i facilitar l'accés a l'habitatge de les famílies, acabant amb els avantatges de les societats mercantils i reduint els impostos per a l'habitatge habitual:
 - Rebaixar el tipus de gravamen vigent de l'impost sobre transmissions patrimonials per l'arrendament de finques urbanes de l'actual 0,5% fins al 0%, quan aquestes constitueixin l'habitatge habitual.
 - Aplicar una reducció del 10% al 7% en l'impost sobre transmissions patrimonials a totes les persones físiques que comprin un habitatge, quan aquest constitueixi la seva primera llar, en el tram per sota dels 500.000€ de base imposable.
 - Augmentar el tipus de l'impost sobre actes jurídics documentals que s'aplica a les societats mercantils per la renúncia a l'exempció de l'IVA des de l'actual 2,5% fins al 10%, per aconseguir que les empreses paguin l'impost de transmissions patrimonials en comptes de l'IVA, que posteriorment poden recuperar.
- **Augmentar el parc d'habitatge públic adquirit** mitjançant el tempteig, el retracte i a presentar-se directament a les subhastes d'immobles provinents d'execucions hipotecàries i subhastes judicials i administratives.

- **Impedir la publicitat en els mitjans públics de comunicació**, dependents de la Generalitat de Catalunya, a empreses i fons d'inversió dedicats a la inversió i especulació immobiliària i promoure a través de campanyes de comunicació el caràcter d'ús social que ha de tenir l'habitatge.
- **Iniciar modificacions legals i normatives per a una moratòria** en l'atorgament de noves llicències d'habitatge d'ús turístic en els municipis dins les àrees de demanda forta i acreditada d'habitatge.
- **Realitzar modificacions legals i normatives per impedir la venda de sòl d'ús residencial** de titularitat pública, ja sigui de la pròpia Generalitat com d'organismes que en depenguin, i a dedicar-lo exclusivament a la construcció d'habitatges destinats a lloguer protegit.
- **Treballar perquè la futura llei que reguli els arrendaments a Catalunya:**
 - Introdueixi mesures de control sobre els preus de l'habitatge de lloguer, amb topalls de preus màxims –en funció dels salaris i no de les bombolles especulatives– i s'hi limitin els increments màxims entre contractes, amb el mateix arrendatari o amb un de nou.
 - Augmenti la durada mínima dels contractes de lloguer.
 - Asseguri la renovació automàtica dels contractes de lloguer en cas que el llogater així ho desitgi.
- **Elaborar un Pla per a regular els habitatges de propietat de grans tenidors** i ocupats per famílies en situació de vulnerabilitat social, a partir de contractes de lloguer social. Elaborar també un pla de treball per tal de regularitzar-ne els subministraments bàsics.

10. Sobirania cultural

162. **La cultura ha de ser compresa com una definició global de la complexa realitat social en el seu conjunt.** L'esforç d'aquest enfocament global és obligat per superar els plantejaments aïllants i excepcionals que acaben fent de la cultura un assumpte lligat a les elits o a les minories i que no comprenen la interrelació bàsica entre els sistemes socioeconòmics, les condicions de vida de les classes populars (i de la classe treballadora en particular) i els models culturals resultants.

163. **Al costat de la cultura més directament relacionada amb la producció, reproducció, circulació i comunicació simbòlica**, hi ha unes cultures de la producció i del treball (capitalisme, explotació i etcètera), de les relacions de gènere (patriarcat, homofòbia, etc.), de les relacions socials (lluïta de classes i opressió social), de la vida quotidiana (habitatge, espais, entre d'altres), i de relació amb l'entorn i entre els territoris (depau-peració ecològica, colonialisme). Afirmem que aquestes, entre altres, són inseparables i estan completament interrelacionades amb la cultura dels símbols (la concepció clàssica) i que és un frau no considerar-les prioritàries en la definició de polítiques, models i sistemes culturals.

164. **No pot haver-hi polítiques culturals realment efectives sense aquesta comprensió global.** La cultura és un dret social i no hi ha drets socials sense un accés universal a la cultura. La cultura és també política però és sobretot necessàriament un model social. Per a la seva eclosió lliure, cal rupturisme i revolució.

165. **L'evolució socioeconòmica, tecnològica i comunicativa del capitalisme tardà** actual ha situat la cultura en el centre de la seva hegemonia i, per això, creiem que és crucial per a l'alliberament social, l'assoliment de l'emancipació cultural. La gestió directa pública dels serveis i equipaments culturals és una condició bàsica per a evitar privatitzacions, desregulacions laborals i clientelisme empresarial o associatiu.

166. **Cal reconèixer el rol fonamental que té la cultura lliure** per a poder garantir aquest accés universal a la cultura. És important dedicar-li una atenció especial i promoure-la des de les institucions públiques.

167. **És necessari replantejar el model de drets d'autor i deixar de confiar la seva gestió en entitats de gestió privades**, que se'n beneficien i retribueixen de forma desigual els seus associats mentre en castiguen a altres o als propis ciutadans. Cal gestionar de forma pública els legítims drets d'autor dels artistes i defensar tots aquells que aposten per protegir les seves obres amb llicències d'ús Creative Commons. De la mateixa manera, totes aquelles obres creades amb finançament públic tindran llicències lliures i es permetrà la seva còpia, redistribució i transformació sempre que se citi la font original i l'obra generada es posi al públic amb la mateixa llicència.

168. **Cal impulsar una cultura popular creativa, crítica i dinàmica que posi l'èmfasi en els processos col·lectius emancipadors**. El govern i el control dels serveis i equipaments públics ha de basar-se cada cop més en la democràcia directa i en acció assembleària de barri, local i municipal, comptant amb el teixit de moviments socials, de lluites i associatiu.

169. **Les llengües pròpies, el català al Principat i l'occità a l'Aran, són també les principals eines de cohesió social** i un eix comú entorn del qual s'ha de gestionar la gran diversitat lingüística que presenta ara mateix la societat catalana. Cal tenir present que la minorització i reculada del català no s'ha aturat i que els atacs contra la llengua arreu dels Països Catalans són creixents i se centren sobretot en el sistema educatiu, el sistema judicial i de la funció pública, i en sistema d'intercomunicació cultural i en tots els mitjans de comunicació en català (l'espai de comunicació en català).

170. **Cal afrontar aquesta situació amb un pla d'intervenció a favor dels drets lingüístics que abasti aquests camps i que tingui com a eix fonamental la cohesió social i la gestió de la diversitat lingüística**. Plantegem també els drets dels ciutadans i ciutadanes pel que fa al coneixement i ús de la llengua catalana dels catalana. En aquest sentit, reivindiquem la llengua catalana com a llengua de la República, juntament amb la llengua occitana de l'Aran, dins un tractament harmònic del plurilingüisme social. Cal garantir la seva funció social com a llengua general vehicular de relació social, assegurar-ne la transmissió intergeneracional i promoure internacionalment la seva presència, divulgació i el prestigi.

171. **Tota la política lingüística haurà de fer-se sempre des del màxim respecte pels centenars de llengües parlades avui a Catalunya**, que també són patrimoni de país i que suposen una riquesa cultural que cal preservar i tutelar.

172. **La CUP - Crida Constituent, es compromet a:**

- **Situar els equipaments i infraestructures culturals al servei de les noves relacions** col·lectives i les classes populars.
- **Impedir les subcontractacions d'equipaments culturals basades en criteris econòmics**, que només cerquen la precarització de les condicions laborals de les treballadores, la mercantilització i el clientelisme.

- **Exigir una transparència absoluta dels pressupostos i promoure els espais i les activitats culturals i socials assolits per les lluites socials d'emancipació**, així com també els que són produïts per les associacions sense ànim de lucre, sempre que no siguin externalitzacions, i que allà on encara no s'han pogut generar serveis col·lectius, puguin contribuir a l'expansió dels béns comuns, complementària a la que fan els béns i serveis públics.
- **Donar suport a la col·lectivització, l'autogestió i a les iniciatives individuals i col·lectives**: l'associacionisme sense ànim de lucre amb o sense plantejament comunitari i els equipaments i serveis públics no externalitzats, amb l'objectiu d'impulsar l'avenç d'una economia democràtica, social i solidària lluny del pes i el domini de les indústries (capitalisme) i la mercantilització cultural.
- Com a norma general, **els resultats de qualsevol producte cultural, finançats parcialment o en la seva totalitat per diners públics han de ser classificats com a productes de coneixement lliure** i, per tant, d'accés obert i accessibles de forma gratuïta a la població en general.
- En particular, **els continguts audiovisuals generats per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals**, que siguin de producció pròpia o amb una participació majoritària de la Corporació, **hauran de ser disponibles en línia i de descàrrega lliure**, des del moment en què s'hagin emès per qualsevol dels canals de què disposi la Corporació.
- **Fer passar a domini públic amb la màxima celeritat tota obra que rebi fons públics** per a la seva creació, distribució, organització, entre d'altres.
- **Els resultats de qualsevol investigació, finançada parcialment o en la seva totalitat amb diners públics, han de ser publicats en revistes científiques d'accés obert** o altres mitjans que els facin fàcilment accessibles de forma gratuïta a la població en general.
- **Configurar una plataforma de la cultura dels Països Catalans com a projecció d'una llengua i cultura comuna**, que comparteix una regió geogràfica més enllà de les fronteres polítiques, per tal d'assolir la presència, la representació i el reconeixement internacional.
- **Contribuir a la internacionalització de la cultura catalana** en un doble sentit: per una banda, a la recerca d'escenaris i mercats adequats per mostrar el talent i la capacitat creativa i productiva del país i, per l'altra, donar-se a conèixer com un país que basa la seva identitat en el fet cultural, lingüístic i creatiu.
- **Vetllar per la immersió lingüística en català i occità a l'Aran al sistema educatiu**, com a eina de cohesió social i com a llengües pròpies de l'administració i els mitjans de comunicació públics.

11. Sobirania tecnològica

173. Al segle XXI **la tecnologia és un element cabdal del desenvolupament de la societat**, la influència i a la vegada exerceix com a eina que permet superar els límits coneguts de tot allò que avui és possible. La tecnologia és un altre factor estratègic per exercir la sobirania popular. Ser sobirans tecnològicament comporta tenir els coneixements i la capacitat per decidir sobre la tecnologia.

174. Però l'actual evolució de les tecnologies informàtiques està acompanyada d'una constant pèrdua de sobirania: **el programari lliure no té una presència destacable en sectors on, a priori, hauria de ser hegemònic**, com el de l'educació o l'administració pública; la capacitat tecnològica de captar i analitzar dades de forma massiva s'està utilitzant per

mercantilitzar les dades privades de les persones; les millores tecnològiques en sistemes d'informació, debat i presa de decisions no s'apliquen per ampliar les estructures democràtiques dels estats; i aquesta nova economia extractiva, sorgida gràcies a aquesta evolució tecnològica, se salta la legalitat i intenta normalitzar els seus serveis.

175. Per aquest motiu, **la CUP-Crida Constituent defensa un model tecnològic basat en tecnologies de codis lliures i dades obertes** que garanteixin els drets fonamentals, augmentin les llibertats i siguin accessibles per a tothom al ser eines del poble i no de multinacionals.

176. La CUP-Crida Constituent **es compromet a:**

- **Establir l'obligatorietat del programari lliure a l'administració pública.** El programari privat només podrà ser emprat quan no sigui eficient fer servir programari lliure o crear-lo per al propòsit específic.
- **Impulsar la migració del sector públic cap al programari lliure** i fomentar la contractació pública de proveïdors tecnològics de proximitat per al seu suport i manteniment, afavorint la creació de programari i maquinari des de Catalunya.
- **Promoure el desenvolupament de programari lliure** per a cobrir totes les necessitats de l'administració de manera progressiva i mitjançant models de treball col·laboratiu en xarxa i obert a tots els actors civils i econòmics.
- **Treballar en el desenvolupament i implantació d'un sistema d'identitat digital** (e-ciudadania), que sigui una peça central de la interacció entre l'administració pública i el ciutadà per assolir una administració electrònica transparent, inclusiva i accessible per a tota la ciutadania.
- **Impulsar un canvi de model a les administracions respecte al tractament de dades** i el coneixement que generen. Facilitar l'accés i el reaprofitament sota llicències lliures i estàndards oberts, així com subministrar serveis de consulta per a la societat.
- **Promoure l'alfabetització digital** a fi que tothom pugui adquirir les habilitats necessàries per a la participació efectiva mitjançant Internet i la construcció col·lectiva del coneixement compartit.
- **Estendre l'ús de tecnologies que garanteixin la integritat dels registres electrònics** (per exemple blockchain), a totes les institucions i organitzacions públiques, des dels registres públics fins a la sanitat.

12. Sobirania i poder judicial

177. **Fa anys que denunciem la situació del poder judicial.** La fórmula d'accés i altres condicionants han conformat un cos de jutges i magistrats que, tot i ser heterogeni, es troba fortament consolidat com a mecanisme que consolida les injustícies del sistema econòmic, polític i social en què vivim. Malgrat que en ocasions, sobretot per part d'alguns jutges dels primers nivells, s'han pres decisions innovadores i valentes per tal d'emparar els més vulnerables i corregir la desigualtat i les situacions de poder, la cúpula judicial superior ha sabut corregir aquestes decisions a favor del poder establert; ja sigui en forma de bancs, de govern, d'empresaris, de mútues, cossos policials i etcètera. El sistema judicial que tenim és sobretot un sistema de justícia de classe, naturalesa que es veu especialment explícita en la jurisdicció penal obsessionada i extremadament dura amb la petita delinqüència, amb delictes contra el patrimoni i les drogues i condscient, permissiva i tolerant amb la delinqüència comesa pels poderosos com la corrupció política, les estafes bancàries, els delictes contra el medi ambient

178. **Davant dels grans conflictes socials plantejats fins avui, doncs, l'administració de justícia ha volgut mantenir un rol d'abstenció, de no intervenció** que, com hem dit, ha acabat perjudicant aquells que no disposen de privilegis ni de posicions de poder que precisament la "justícia" estaria cridada a compensar o mitigar en un autèntic estat social, democràtic i de dret. Paradoxalment, en els darrers anys, hem vist com en el conflicte nacional l'administració de justícia a Catalunya sí que ha volgut prendre partit en la defensa de les institucions espanyoles i d'una concepció extraordinàriament centralitzada i unitària de l'Estat. Hi intervenen molts factors: la posició de classe, que té origen de fora de Catalunya, que va acompanyat d'un model de vida molt tancat de relació exclusivament dins del propi col·lectiu, que té una tradició jurídica que, tal com hem denunciat moltes vegades, encara no ha incorporat els principis generals del procés constitucional com ara els valors de diversitat, democràcia i el fet d'entendre els drets fonamentals com a mecanismes de protecció dels més febles i desprotegits. A tot això cal relacionar-hi també el fet que molt probablement a l'administració de justícia espanyola no hi va existir cap mena de ruptura ni de canvi l'any 1978 i que tota l'estructura judicial franquista va continuar exercint i ocupant les altes posicions de la planta judicial en els anys següents fins avui.

179. **El primer que cal, doncs, davant de tanta hostilitat de la judicatura i la fiscalia que existeix en aquest moment a Catalunya, és garantir el respecte d'aquest col·lectiu cap al procés polític que viu el país** i no interferir en el camp de recuperació de sobirania que a més a més tindrà màxima expressió en el procés constituent. Tal com hem introduït en tots els moments en què hem parlat d'aquesta qüestió, cal defensar que el poder constituent, un cop iniciat, no pugui ser controlat per cap altre poder i, lògicament, per poders que pertanyen al model constituït anterior com és aquest poder judicial actualment existent.

180. **En segon lloc, cal obrir un debat profund, probablement previ al procés constituent, que ens permeti col·locar un mirall al poder judicial a Catalunya** i que apuntali un debat profund del conjunt de la societat sobre aquest estament de privilegis i tradicions com a via per construir un poder judicial independent, democràtic i al servei dels interessos de les classes populars. La nostra impugnació al poder judicial existent és una esmena a la totalitat que demana debats estructurals i que podem sintetitzar en les següents qüestions:

- **Sistema d'accés a la carrera judicial que permeti fer-la realment oberta** a tots els orígens i perfils que doni importància a l'experiència professional prèvia com a mecanisme de creació d'una judicatura plural i coneixedora de la realitat social.
- **Sistema de govern de la judicatura que garanteixi la independència del poder judicial**, escollit pel propi col·lectiu i que no permeti l'actual "intercanvi de cromos" en les designacions, així com la subordinació de la cúpula judicial als altres poders constituïts.
- **Un sistema d'acusació pública o fiscalia que sigui realment independent, sense cap dependència jeràrquica del govern**, amb mecanismes de control popular que construeixin un concepte d'interès general real.
- **Un autèntic sistema de finançament adequat a l'administració de justícia que la converteixi en ràpida i eficaç** sobretot en la protecció de drets fonamentals, partint de la idea que els drets socials com l'habitatge han de ser també protegits com a fonamentals pels tribunals.
- **Llei de procediment penal i codi penal que eviti la persecució política** i que prioritzi la lluita contra la corrupció i contra el saqueig dels recursos públics i col·lectius. Només una jurisdicció penal que lluiti especialment contra els poderosos pot guanyar parcel·les de legitimitat.

- **Llei d'anul·lació dels processos polítics contra l'independentisme i la resta de lluitadores per la justícia social.** En el marc d'una estratègia repressiva més completa caldrà treballar per una eina similar a la realitzada amb els consells de guerra franquistes per expulsar de l'ordenament jurídic tots els efectes dels processos de repressió política.

IX. Model de República

181. La CUP-Crida Constituent explicita també com vol que sigui la República de l'1 d'octubre que construirem entre totes: una República que garanteixi els drets socials i polítics. Una República que treballi per la construcció nacional dels Països Catalans, per a una societat justa, que acabi amb un capitalisme que genera misèria i que s'enfronti amb el patriarcat que imposa desigualtats. Un programa per assolir el control popular de totes les sobiraniaes, és a dir, no estar sotmesos a cap altre poder que no sigui la veu del poble per decidir sobre tot el que ens afecta: política, energia, alimentació, urbanisme, sanitat, educació, etcètera. Una República on el socialisme, el feminisme, l'ecologisme, l'anticapitalisme, la radicalitat democràtica i la lluita contra la corrupció siguin els elements bàsics d'acord amb el model que la CUP-Crida Constituent proposa per al nou país que hem de construir a partir d'un procés constituent obert a la participació de totes les persones que viuen a casa nostra, sigui quina sigui la seva condició social, llengua o lloc d'origen. Una república de totes i per a totes les persones.

1. Per una república feminista

182. La societat actual és hereva d'una visió de la sexualitat merament reproductiva, d'una divisió sexual del treball i d'una pretesa concepció del sexe i del gènere com a naturals. Aquesta societat sexista, masclista i heteronormativa presenta la família tradicional com a únic model vàlid d'estructura social, oblidant els drets individuals i recolzant-se en les desigualtats que provoca el sistema capitalista.

183. Davant d'unes polítiques de dretes i del desmantellament i privatització de drets i serveis socials que afecten de forma directa les classes populars i els col·lectius més marginats, perpetuant així el sistema patriarcal i capitalista, la nostra proposta situa la dona i la diversitat d'opció sexual i d'identitat de gènere en el centre del nostre projecte transformador com a subjecte col·lectiu. El feminisme i l'alliberament sexual són el nostre projecte polític, aquell que demanda posar el manteniment de la vida al centre de totes les polítiques en contraposició a una vida regida des de la supremacia del capital.

184. Promourem polítiques públiques que tinguin la perspectiva de gènere de forma transversal i implantarem polítiques públiques que facin efectives: la lluita contra la violència de gènere amb els mitjans necessaris per desenvolupar-la. L'avortament lliure i gratuït dins del sistema sanitari públic. El repartiment del treball productiu, domèstic i de cura. La perspectiva de gènere i LGTBI en totes les polítiques públiques. El dret de lesbianes, gais, bisexuals, trans i intersexuals a viure en llibertat la seva sexualitat eliminant qualsevol discriminació, sigui quina sigui l'opció sexual o identitat de gènere. La penalització de la publicitat sexista i heteronormativa. Una educació que generi una nova consciència no patriarcal. L'apoderament de les dones com a eina essencial per a la seva autonomia i el qüestionament del gènere com a rol innat. Els drets de les treballadores sexuals. La finalització de la discriminació salarial i laboral per motius de gènere. La lliure elecció d'identitat sexual. La lluita contra el sexisme, l'homofòbia i la transfòbia, etc.

185. Per acabar amb la discriminació i les diferents violències masclistes, caldrà treballar per trencar amb les arrels d'aquest sistema estructural. Per fer-ho, la CUP-CC es compromet a treballar per:

- Impulsar un **Observatori de les Violències Masclistes dels Països Catalans**.
- **Fer un desplegament efectiu de la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes** i la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, per la realització dels canvis legislatius necessaris i la transversalització de la perspectiva feminista en totes les iniciatives polítiques.
- **Recuperar la gestió pública de tots els serveis** de la xarxa d'atenció i recuperació integral de les dones que pateixen violència masclista i fomentar la formació feminista a tot el personal públic.
- **Mantenir la fiscalia única per violència de gènere**. Garantir processos judicials ràpids i les mesures de protecció que ja existeixen, com l'ordre d'allunyament.
- **Recolzar econòmicament les dones en situació de violència de gènere**. Facilitar l'accés a un habitatge digne i, a nivell municipal, crear xarxes de coordinació entre els diversos serveis municipals implicats en els casos de violència de gènere.
- **Realitzar una campanya institucional de sensibilització contra les agressions sexuals i els assetjaments masclistes**. L'objectiu d'aquesta campanya, treballada juntament entitats i grups feministes, ha d'ésser eradicar la violència i l'assetjament en espais públics i d'oci, i, alhora, el de sensibilitzar la població jove sobre les relacions abusives.
- **Elaborar protocols de resposta institucional contra les agressions sexistes** i els assetjaments, entesos com a formes de violència masclista, als centres educatius i els espais públics i d'oci.
- **Formar el personal sanitari per poder detectar casos de violència de gènere** i facilitar personal per acompanyar la dona en situació de violència. A més a més, valorem que els centres sanitaris haurien de disposar de consultories sobre la sexualitat.
- **Desplegar línies d'economia feminista a través de l'Observatori per la Igualtat de gènere ja existent** i realitzar estudis d'ús del temps per tal de visibilitzar la divisió sexual del treball. Treballar en l'elaboració i incorporació d'indicadors de Desenvolupament Humà i de Riquesa que tinguin perspectiva de gènere. Caldrà elaborar indicadors no androcèntrics i enquestes d'ús del temps periòdicament, per veure els processos i l'efectivitat dels programes socials, així com l'evolució de la qualitat de vida i distribució dels treballs.
- **Assegurar el funcionament dels serveis públics i socials dedicats a la cura** com a pilars bàsics pel desenvolupament de les comunitats i la sobirania reproductiva: escoles bressol, serveis de suport a la gent gran i a les persones amb discapacitat, etc.
- **Incloure clàusules de paritat** tant pels contractes públics administratius com per les licitacions d'obres públiques per les empreses candidates.

- **Apostar per la coeducació als centres educatius: escoles, instituts i universitats.** Per tal que aquest projecte sigui real cal revisar els currículums, que continuen representant una visió androcèntrica i empenen un llenguatge sexista. Incloure la dona com a subjecte actiu de la nostra història i coneixements i formar el professorat en aquest sentit.
- **Garantir el dret a decidir sobre el propi cos i el dret a l'avortament lliure i gratuït.** Desenvolupar i assegurar el desplegament de tots els protocols i mecanismes per afavorir els drets sexuals i reproductius, especialment de les dones bisexuals, trans i lesbianes.
- **Realitzar una campanya institucional, treballada juntament amb entitats i grups feministes,** d'informació sobre la interrupció de l'embaràs per informar sobre els drets sexuals i reproductius.
- **Garantir unes pràctiques mèdiques que tinguin en compte l'especificitat de gèneres** i que vetllin per una millor qualitat de vida i no pas per un control sobre els cossos al servei de les farmacèutiques.
- **Desenvolupar un pla integral sobre la salut de les dones.** Cal crear instituts de recerca que investiguin i desenvolupin protocols sobre la morbiditat diferencial.

2. Per una República amb corrupció zero

186. **A l'Estat espanyol, la corrupció és filla del disseny institucional pactat entre les elits franquistes i les forces democràtiques** que, basant-se en la lògica capitalista de l'acumulació, han utilitzat el poder per omplir les seves butxaques i la de les seves amistats. Aquest esquema va reblar-se amb la mort de Franco, moment en què la cultura del lucre i d'accés a la riquesa va començar a impregnar tota l'activitat política, social i econòmica, servint-se de les estructures ja creades, d'un règim dictatorial estructuralment corrupte. Hi va contribuir el neoliberalisme econòmic impulsat per Ronald Reagan i Margaret Thatcher els anys 80, els quals van forjar la idea que l'afany pel diner d'uns pocs és perdonable si suposa una palanca de progrés material per a molts. Això va traduir-se en un model de desenvolupament basat en l'especulació i la mercantilització de béns tan bàsics com el sòl, l'aigua, l'energia i els serveis bàsics. Pilars de l'Estat social que, a través de la seva privatització o la transferència de la gestió a mans privades, han servit a les elits polítiques i financeres extractives per enriquir-se.

187. **Les notícies constants de processament d'expresidents, exconsellers, ministres i alts càrrecs per delictes de corrupció** arreu dels Països Catalans i de l'Estat Espanyol, així com les investigacions i les conclusions que es van poder extreure de la CIFEF, constaten que la corrupció és un fet estructural en la nostra societat i invaliden els arguments d'aquells que parlen d'unes poques pomes podrides.

188. **En el marc de la CIFEF i de la CEMCORD, i també de la feina d'investigació i de recopilació del projecte de Llums i Taquígrafs,** la CUP-CC ha fet un extens treball de denúncia de la corrupció, ha elaborat propostes per combatre-la i ha generat nous marcs que lluitin per la seva eradicació.

189. **La CUP-CC en l'objectiu de república catalana, corrupció zero es compromet a:**

- **Millorar la transparència de les administracions públiques i altres ens públics,** dels processos de contractació pública i de les actuacions i informes dels ens de control.
- **Despolititzar certes institucions, eliminar càrrecs de confiança pagats amb diners públics** i funcionarització de la direcció de les administracions.

- **Augmentar el control i transparència en el nomenament d'empleats públics.** Augmentar els mitjans dels òrgans de control i crear un mecanisme català de prevenció i lluita contra la corrupció i el frau.
- **Controlar els instruments urbanístics mitjançant la participació ciutadana** i models parametrizats que certifiquin la seva idoneïtat i sostenibilitat.
- **Augmentar el control a la contractació administrativa: crear un òrgan que centralitzi la contractació,** realitzar un seguiment adequat dels contractes i limitar-ne la modificació, augmentar la limitació sobre les subcontractacions i facilitar el control popular en matèria de contractació.
- **Eliminar els privilegis dels polítics acusats de corrupció:** limitar aforaments, indults en casos de corrupció i no permetre que processats o investigats per corrupció puguin presentar-se a llistes electorals.
- **Fer una legislació clara i augmentar el control sobre les limitacions provocades** per conflictes d'interessos i eliminar les portes giratòries.
- **Fiscalitzar de la mateixa manera les fundacions dels partits com als propis partits.** Limitar les despeses de les campanyes electorals, impossibilitar la concessió de crèdits bancaris a fundacions i partits i una major restricció de donacions a partits i fundacions.
- **Reduir les quantitats mínimes per a considerar un delictes:** eliminació dels terminis de prescripció, facilitació de les acusacions particulars i les denúncies anònimes, major protecció jurídica per als denunciants, introducció del delictes d'enriquiment il·lícit i inhabilitació en totes les condemnes per corrupció.
- **Augmentar els recursos per investigar el frau fiscal en grans multinacionals.** Endurir el codi penal per a delictes de frau fiscal i crear un cens patrimonial i dels mecanismes necessaris per un treball coordinat en matèria de lluita contra la corrupció i el frau.
- **Augmentar els recursos policials, judicials i de la fiscalia que es dediquin en exclusivitat a la lluita contra la corrupció política.**

3. Per una República amb pobresa zero

190. Tributació i fiscalitat justa: redistribució de la riquesa, renda garantida ciutadana i fiscalització i control de la ciutadania en tots els serveis públics.

191. Cobrir les necessitats bàsiques de la població i, en especial, dels sectors més vulnerables de Catalunya que s'ha deteriorat per culpa de les pressions de les polítiques d'austeritat, que han prioritzat els darrers anys el pagament del deute i el manteniment dels privilegis a les elits empresarials, les grans fortunes i patrimonis. La capacitat de millorar les prestacions socials i els serveis públics està vinculada a la capacitat d'implementar reformes fiscals progressives, la reducció o l'impagament dels interessos del deute i la reestructuració de la despesa cap a àrees socials, eliminant les contractacions i els concerts amb empreses privades per a la prestació de serveis socials i reduint la despesa en càrrecs i directius.

192. Els dictats de la UE fixen la devaluació econòmica a través de la reducció dels salaris dels treballadors i treballadores. El sistema fiscal imposat per la dreta neoliberal s'ha basat en incrementar els impostos sobre les rendes d'aquells que només tenen el seu treball com a mitjà de subsistència, sense tenir en compte que el treball és l'únic factor que crea riquesa i valor. Una major pressió fiscal sobre els capitals és la millor garantia per a una economia productiva sòlida.

193. **Malgrat creure que aquestes mesures són merament pal·liatives i insuficients**, en un marc imposat per la troica, i per tal d'apostar per una societat equitativa amb pobresa zero, la CUP-CC es compromet a:

- **Impulsar una reforma fiscal progressiva que gravi les rendes del capital** –grans, mitjanes i petites– mentre avancem cap a una economia al servei de les classes populars. Reforçar els impostos sobre transaccions, successions i patrimoni a fi que siguin impostos realment progressius on l'esforç principal sigui d'aquells qui més tenen i ingressen. Així mateix, cal que l'IRPF sigui realment un impost progressiu i, per tant, aquells qui més ingressen paguin més. Aquesta reforma ha d'anar dirigida també a una participació del sector públic més activa.
- **Convertir la taxa turística en una autèntica eina de redistribució** i, per tant, que destini la seva recaptació a pal·liar els impactes negatius del turisme, per exemple, el parc públic d'habitatge social.
- **Crear tributs ambientals o modificar alguns dels existents per desincentivar pràctiques** nocives pel territori i que siguin també una eina de preservació.
- **Apostar per l'autogestió i el cooperativisme com a formes d'economia social** al servei dels interessos de les classes populars.
- **Implementar un nou model de distribució de renda** que serveixi, entre d'altres, per assegurar uns ingressos mínims mensuals a aquelles famílies que no en tenen de cap tipus. Per això, en un primer moment, cal ampliar i implementar la Renda Garantida de Ciutadania.
- **Facilitar el transport públic gratuït a tots els aturats de llarga durada** i a aquelles persones que tenen ingressos inferiors a l'SMI i garantir el dret a l'alimentació a totes les famílies.
- **Crear Plans d'Ocupació Pública amb contractació directa** per respondre a la precarietat i reduir l'atur.
- **Potenciar les propostes basades en l'economia social i solidària** que ens permeten disposar dels serveis d'atenció a les persones, cures, i proveir de les necessitats bàsiques, de forma autogestionada i no mercantilitzada.

4. Per una república desmilitaritzada

194. **La nova República ha d'assentar les bases en una societat desmilitaritzada. La societat catalana té experiència i bagatge en la lluita per la pau i el desarmament.** Per això, la construcció de la República s'ha de sustentar en un dels valors claus de la societat catalana: la desmilitarització. Entenem l'exèrcit com una institució antiga, anacrònica, obsoleta i enquistada que més que aportar solucions forma part del problema. Hem de poder buscar i trobar nous models de defensa i seguretat que no arroseguin a nivell estructural l'abús de poder, l'obediència deguda, el patriarcat, l'homofòbia i la violència.

195. **Per això, la CUP-CC es compromet a:**

- **Fer totes les accions necessàries per a recuperar el patrimoni militar** de tipus immobiliari que es trobi en desús, per a destinar-lo a usos públics de caràcter civil.
- **Prohibir els actes d'exaltació militar** i de legitimació de la violència i de les armes, i no permetre les desfilades militars i altres actes d'aquest tipus en espais civils.

- **Prohibir, com a exercici de coherència amb els valors de la pau, els actes d'exaltació militar** i de legitimació de la violència i de les armes, i impedir les desfilades militars i altres actes d'aquest tipus en espais civils de Catalunya.
- **Evitar la presència de l'exèrcit i de les forces policials en qualsevol centre educatiu** i de formació i evitar també que sigui present a espais educatius i promocionals.
- **Prohibir les maniobres militars en espais no estrictament militars i desautoritzar la participació** i la presència d'avions de combat en exhibicions aèries com la Festa al cel en qualsevol municipi on se celebri.
- **Impedir els ajuts i la promoció d'activitats per part de l'administració a la indústria militar a Catalunya**, inclòs el suport a la recerca i el desenvolupament que siguin explícitament orientats al creixement de la indústria militar i armamentista.

5. Per una República ecologista que trenqui amb les lògiques de creixement capitalistes i garanteixi el futur ambiental de les classes populars

196. Els Països Catalans, com qualsevol territori del planeta, viu sota els efectes d'una crisi ecològica global que posa en risc les condicions de vida del nostre territori.

Aquesta crisi ambiental en què ens trobem immerses és conseqüència directa de les dinàmiques expansionistes inherents al mode de producció capitalista que es materialitza en l'increment del consum energètic i material i que ens ha abocat a una petjada ecològica de 7,7 vegades la superfície del Catalunya. Un sobreconsum d'energia i matèria que trenca la relació d'equilibri ecològic entre l'ésser humà i la natura, afectant de retruc a la Terra com a organisme orgànic, alhora que perpetua i cronifica la desigualtat social.

197. A escala internacional, el canvi climàtic és el principal exemple de les derivades ambientals inherents a l'expansió sistemàtica del capitalisme i és una peça més en el trencaclosques de la crisi ecològica global.

De fet, les darreres dècades s'han caracteritzat també per un increment de la pèrdua de biodiversitat i la fragmentació dels espais naturals. L'alteració dels cicles biogeoquímics per l'ús massiu de productes químics. La pèrdua de milers de quilòmetres quadrats de sòl fèrtil i la degradació de les reserves d'aigua dolça. Unes tendències que constaten que les polítiques "verdes" impulsades pel Banc Mundial i l'OCDE no han aturat ni moderat un procés que ens encamina a un increment de 5 graus de la temperatura mitjana de la Terra el 2100. I en aquest escenari de crisi ambiental amb més de 25 milions de migrants climàtics, les classes populars són i seran les més damnificades pels canvis ambientals que sobrevindran.

198. Conscients d'aquest escenari de crisi climàtica i ambiental, el poble català en una acte d'autoreivindicació i de sobirania va aprovar la Llei de canvi Climàtic

en la qual, la CUP-Crida Constituent va jugar una paper clau per forçar un canvi en el model de gestió dels conflictes ambientals i climàtics, en base a la màxima ambiental "qui contamina, paga", teixint mecanismes de mitigació i adaptació al canvi climàtic en el nostre territori, augmentant la resiliència i disminuint la petjada de carboni de la nostra societat. Però un cop més, el Govern espanyol per via del Tribunal Constitucional va impugnar la majoria dels articles clau de la Llei en un nou atac contra la sobirania del poble català.

199. Alhora, el dogma del creixement econòmic infinit és el punt de partida d'una bona part de les agressions sobre el territori

i els béns comuns naturals que s'han materialitzat als Països Catalans amb diversos projectes lligats a la corrupció de l'aparell de l'Estat espanyol com: el cas Castor, la contaminació del Pantà de Flix i l'amenaça del Pla Hidrològic Nacional, així com també altres actuacions amb un fort impacte sobre el territori emparades sota el paraigües de la crisi i la creació d'ocupació com el BCNWorld, el PDU's Gran Via Sud o el projecte Parc Motor del Circuit de Catalunya i el Projecte Wavegarden a Montgat, modificacions expansionistes de planejament que propicien la

destrucció del territori. Una manca de gestió urbanística que ha afavorit l'especulació immobiliària i que limita l'accés de les classes populars a la vivenda.

200. En el cas de l'aigua, la lluita per la remunicipalització de la gestió de l'abastament d'aigua ha estat un dels principals puntals en la lluita per la recuperació de la gestió dels béns comuns naturals. L'onada remunicipalitzadora ha permès en gran mesura fer penetrar dins de molts municipis les contradiccions intrínseques del model de gestió privada i obrir el debat de la necessitat del control de la gestió dels béns comuns naturals com un element de recuperació de sobirania i que ha de permetre l'increment de la participació popular en la gestió d'aquests béns. Aquesta onada impulsada al carrer pels moviments socials ha estat vehiculada en gran mesura per les candidatures municipalistes de la CUP-CC dins diverses campanyes públiques que han iniciat processos de remunicipalització, com és el cas de Terrassa.

201. Els darrers anys han estat marcats també pel nou Pla Hidrològic Nacional i els transvasaments d'aigua entre conques que posen en risc el futur del Delta de l'Ebre. L'aprovació del nou Pla de Gestió de Conques Internes exemplifica la gestió ineficaç dels cursos fluvials per part de la Generalitat. La nova planificació ha reduït els cabals ecològics dels rius més d'un 50% com a conseqüència de la incapacitat de la Generalitat per fer complir els anteriors llinars. A aquesta situació s'hi afegeix la contaminació de les masses d'aigua a Catalunya: el 70% dels rius està afectat per algun nivell de contaminació i el 87% dels aqüífers estan afectats per contaminació urbana. Els conflictes ambientals per contaminació i reducció dels cabals als rius i aqüífers augmenten però la resposta popular s'estén per tot el territori, com per exemple el Bages, afectat per l'activitat de la mineria de la sal, el Baix Empordà, contra la reducció del cabal del Ter, la lluita contra els nitrats al riu Cardener o la lluita contra els transvasaments de la Plataforma en Defensa de l'Ebre.

202. Alhora, producte de la dependència al consum de petroli, la qualitat de l'aire ha continuat deteriorant-se principalment en els nuclis urbans més densificats i industrialitzats com Barcelona i Tarragona. Un deteriorament lligat a les emissions de transport rodant, l'activitat industrial i el transport marítim, que exemplifiquen la ineficàcia de les mesures proposades pels municipis i la Generalitat en convivència amb el sector automobilístic, industrial i turístic. La contaminació atmosfèrica, a més a més, té un impacte sobre la salut de les persones; només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona la contaminació atmosfèrica provoca 5.100 casos de bronquitis crònica en adults, 31.100 casos de bronquitis aguda en infants i 54.000 casos d'asma.

203. La mobilització popular contra l'impacte sobre la salut de la contaminació atmosfèrica s'ha expressat per mitjà de campanyes de visualització i cerca de solucions, per exemple: la contaminació industrial del camp de Tarragona a través de Plataforma Cel Net, l'impacte del vehicle privat a Barcelona amb la campanya "menys cotxes més salut" de la Plataforma per la Qualitat de l'Aire i la campanya contra la nova terminal de creuers del Port de Barcelona de l'Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible.

204. A l'entorn de les aigües marines i la zona costanera, els darrers anys han estat directament condicionats per l'implementació d'un model turístic massiu que ha incrementat la pressió sobre els nostre litoral i els ecosistemes marins i costaners, un model fonamentat en la massificació urbanística de la costa i una privatització indirecta de les platges i mar català per part de les oligarquies econòmiques turístiques. Els intents per part de la Generalitat de crear programes d'actuació i de protecció de certs entorns així com els passos endavant cap a un Pla d'Ordenació del Litoral no han permès limitar els impactes ambientals i els processos de degradació del litoral.

205. Alhora, la necessitat d'expansió del model turístic al litoral ha fomentat un procés d'elitització dels ports catalans com a mecanisme d'atracció del turisme de luxe. Un model portuari impulsat i gestionat per la Generalitat de Catalunya que per mitjà de l'aprovació de la Llei de Ports i Transport Marítim pretenia liberalitzar el sector, incentivant-ne el creixement a partir de la introducció de facilitats econòmiques en l'activitat portuària i reduint a la mínima expressió el control i la gestió ambiental.

206. Aquest moviment va lligat intrínsecament a l'expansió del sector creuerista al Principat de Catalunya. Només a Barcelona el nombre de passatgers s'ha multiplicat per deu des del 1997, arribant a la xifra rècord de 2.7M de creueristes el 2016. Aquesta tendència a l'alça enllaça amb la licitació de la construcció de la nova Terminal F de creuers al Port de Barcelona que va tenir l'aprovació del Govern de la Generalitat dins del Consell del Port de Barcelona. L'objectiu del Govern de la Generalitat ha estat estendre el model de creuers massivament als ports de Roses, Palamós o Vilanova, per mitjà de la bonificació en les taxes que paguen les navilieres quan fan parada en aquests ports, bonificacions incloses dins del projecte de Llei de Ports i Transport Marítim.

207. Pel que fa als residus, la base per a la millor política de gestió és la no generació d'aquests i, per tal d'aconseguir-ho, cal desenvolupar un nou marc polític i institucional per fer de la gestió dels residus una part de la gestió eficient dels recursos i de l'energia, marcant un objectiu social i de l'activitat econòmica que tendeixi al residu zero i a la prevenció de la contaminació des de la mateixa concepció del producte o servei. Malgrat que fa uns anys el model actual s'ha estancat en els resultats de la recuperació dels residus i no ha estat capaç de frenar l'augment dels productes i béns de consum de curta durada i, malgrat la crisi econòmica, no s'està fent una diagnosi objectiva que estableixi l'obsolescència del model de gestió actual i proposi models de futur.

208. S'han de replantejar els fonaments, objectius i eines de la normativa catalana per aconseguir un canvi de paradigma que no es limiti, com ha estat fins ara, a ordenar i gestionar els residus. Cal doncs, formular un marc legislatiu nou fonamentat en la prevenció i l'ús eficient dels recursos, que plantegi mesures des de la fabricació, la distribució i el consum, abans que els productes esdevinguin residus. I que els residus que inevitablement es produeixin es puguin reparar, reutilitzar o incorporar fàcilment al cicle de producció o ser integrats en el medi. Només així farem avenços clars per la mitigació del canvi climàtic, el reciclatge i la reducció a l'origen i l'economia circular.

209. Així, immerses dins d'un sistema econòmic instaurant en el creixement infinit i en un planeta de recursos limitats, l'experiència ens demostra que necessitem un canvi en el model socioproductiu que atengui a aquestes relacions entre natura i societat. Per mitjà d'un decreixement del consum energètic i material podrem fer front a la crisi ecològica global i el canvi climàtic i garantir el futur de les classes populars dels Països Catalans. Avançar cap a un model social no extractivista i establir noves lògiques per satisfer les necessitats humanes, i no del capital, en equilibri amb l'entorn natural des dels següents principis:

- **Recuperar la gestió dels béns comuns naturals**, actualment subjectes al benefici del capital. Instaurar i consolidar formes de presa de decisions democràtiques, populars i transversals.
- **Reforçar el paper dels municipis i dels barris com a unitats polítiques** de presa de decisions que vehiculin mesures que afavoreixin la resiliència ambiental del teixit social i econòmic local.
- **Garantir i incloure el dret de la població a viure en un ambient sa i ecològicament** equilibrat que garanteixi: la preservació de l'entorn natural, la conservació d'ecosistemes, la biodiversitat i la integritat del patrimoni genètic, la prevenció de les agressions ambientals i la recuperació dels espais naturals degradats.
- **Disminuir la petjada ecològica de Catalunya** i reduir el consum energètic i material actual i la generació de residus.
- **Garantir els drets ambientals de les generacions futures i revertir la crisi ecològica global**, fomentant el decreixement del consum energètic i material.
- **Fer efectiu el dret a viure en entorns laborals i socials ambientalment saludables i lliures de tòxics** i el dret a una alimentació lliure de contaminants.
- **Promocionar tecnologies i energies alternatives no contaminants i de baix impacte** que garanteixin la sobirania energètica, la sobirania alimentària i el dret a l'accés a l'aigua.
- **Fomentar la reconversió del cycle de vida dels productes amb l'objectiu de reduir les externalitats negatives** i en consonància amb els límits de capacitat d'assimilació i de regeneració del medi natural i dels entorns urbans.
- **Gestionar públicament les infraestructures bàsiques de mobilitat:** ports i aeroports, xarxa ferroviària, carreteres i autopistes i tots els mitjans de transport públic col·lectiu; de generació i transport de l'energia, i de la resta de béns comuns naturals; i amb plena efectivitat dels usos del sòl, d'acord amb la seva funció social i que impedeixen l'apropiació privada de les rendes generades per la col·lectivitat.
- **Controlar efectivament les infraestructures de sanejament d'aigües**, així com de les plantes potabilitzadores i dessalinitzadores, les quals juguen un paper clau en el procés d'abastament d'aigua.
- **Garantir el dret a la qualitat ambiental i de l'aigua, tant superficial com subterrània**, lliure de contaminants i saludable.
- **Garantir el dret de les classes populars a l'accés dels cursos fluvials, zones litorals i aigües marines** no privatitzades i lliures de contaminants, preservant els ecosistemes associats.

210. **Per tal d'avançar cap a una república ecologista que trenqui amb la lògica de l'acumulació il·limitada del capital**, que subordina la natura als interessos de la producció, i amb l'objectiu de construir un nou model de país que garanteixi el futur ambiental de les classes populars, la CUP-CC es compromet a:

- **Constituir de manera immediata una comissió intergovernamental (Generalitat de Catalunya, Ajuntaments, Ciutadania) i transversal** (Territori, Agricultura, Energia, Salut, Educació, etc.) d'estudi i seguiment per a definir una agenda que aposti pel decreixement del consum material i energètic i que aposti per la resiliència, amb l'objectiu de fer compatible l'activitat humana amb els nostres recursos, així com les accions a dur a terme per assolir aquesta compatibilitat.

- **Aprovar la Llei de biodiversitat** per tal de garantir la preservació del conjunt d'ecosistemes i espècies del nostre territori.
- **Refer el projecte de Llei de residus amb què està treballant el Govern de la Generalitat**, i aprovar-lo amb criteris que apliquin la minimització, el residu zero, la territorialització de la gestió, la municipalització dels serveis de recollida i el tractament per separat, especialment de l'orgànica, i la responsabilitat dels productors sobre els residus derivats de productes o activitats econòmiques.
- **Rehabilitar la Llei de canvi climàtic suspesa pel TC per tal de reduir les emissions** de gasos d'efecte hivernacle progressivament i elaborar un pla de tancament el processos de valorització energètica dels residus en cimiteres i plantes incineradores.
- **Elaborar un nou pla de reducció de la contaminació atmosfèrica associada al transport privat**, transport marítim i a l'activitat industrial amb propostes estructurals i vinculants que garanteixin nivells de contaminació atmosfèrica dins els límits legals. Implementar, alhora, zones de baixes emissions que limitin l'accés del vehicle privat i fomentin el transport públic i la reducció de les tarifes.
- **Garantir una xarxa de transport interterritorial democràtic i no contaminant**. Un model que, allunyat del vehicle privat, aposti per modes de transport col·lectiu i posi l'accent en el servei social i ecològic i no en retorn econòmic. Potenciar, alhora, els modes de transport no contaminants com la bicicleta.
- **Generalitzar i sistematitzar estudis epidemiològics continus en àrees amb forta contaminació ambiental**, com l'entorn dels polígons químics i petroquímics, o les àrees nuclears.
- **Prohibir l'ús de fitosanitaris en espais i parcs públics, especialment del glifosat**, i implementar plans de contractació pública de productes lliures de disruptors endocrins.
- **Fer efectiva la sobirania alimentària com a objectiu estratègic de la nova República**, entesa com un model del sector agropecuari de proximitat, que preservi l'agrobiodiversitat i enforteixi les xarxes de desenvolupament cooperatiu, allunyat dels models productivistes de l'agricultura industrial lligats a l'ús de transgènics i productes derivats del petroli.
- **Produir energia renovable i popular que garanteixi l'accés a les classes populars** i que no generi externalitats negatives sobre l'entorn natural subjectes a l'especulació econòmica.
- **Regular i establir mecanismes de control del contingut de sofre en combustibles d'ús marítim**, que garanteix una concentració de 0.1% en les aigües territorials de Catalunya.
- **Aturar la licitació per a la construcció de la nova Terminal F de creuers del Port de Barcelona**.
- **Nacionalitzar els béns comuns naturals com l'aigua, el litoral o el sòl**, els quals esdevenen elements essencials en la construcció d'una nova República i que estan en el punt de mira de la darrera onada de privatitzacions directes i indirectes. Béns comuns naturals, productes del subsòl, jaciments minerals i hidrocarburs que incloen els que es troben en zones cobertes per les aigües del mar territorial i zones marítimes: el sòl, l'aigua, l'ambient atmosfèric, així com el patrimoni natural i genètic.

- **Recuperar el control de la gestió de l'aigua en alta (distribució supramunicipal)** i afavorir la gestió directa del servei d'abastament d'aigua de les poblacions, a través de l'establiment d'un nou marc de regulació que dificulti la gestió indirecta o externalització d'aquest servei, així com la creació d'eines que en facilitin la recuperació, allà on actualment, és gestionat per mitjà d'empreses privades (en el cas de l'aigua, quasi sempre per filials d'AGBAR).
- **Oposar i neutralitzar del Pla Hidrològic Nacional** que, de nou, posa en risc el cabal ecològic de l'Ebre i el futur del Delta i les seves comarques.
- **Derogar el Pla de Gestió de Conques Internes i elaborar un nou pla** que gestioni eficaçment els cursos fluvials i que incrementi els cabals ecològics de tots els rius, donant compliment als criteris establerts al Pla sectorial de cabals de manteniment i a la Directiva Marc de l'Aigua.
- **Aprovar el Pla de Sequera previst en el Pla de gestió del districte** de conca fluvial de Catalunya de 2009.
- **Revisar els regadius del Segarra-Garrigues i del Xerta-Sénia**, i auditar les obres dels Segarra-Garrigues.
- **Elaborar un Pla de descontaminació de sòls, rius i aqüífers** que carregi els costos de les actuacions als responsables de la contaminació.
- **Reformular el projecte de Llei de Ports i Transport Marítim presentat pel Govern de la Generalitat**, per tal de revertir la liberalització del sector que es promou, i incrementar el control i la gestió ambiental. El nou text legal hauria d'incorporar la municipalització dels ports, l'elaboració de plans d'actuació per reduir les emissions per mitjà de la implementació de sistemes d'electrificació dels ports catalans, el retorn de la gestió dels ports de Tarragona i Barcelona, actualment en mans del Govern espanyol. I eliminar les bonificacions als creuers i suprimir la figura del Pla Director Urbanístic Portuari (PDU-P).
- **Revisar la Llei de Política Territorial (vigent des de 1983) i de la Llei d'Urbanisme (vigent des de 2002) per tal de potenciar els principis de reequilibri territorial**, la reducció de la petjada ecològica, l'adaptació al canvi climàtic i a la crisi energètica (peak oil), el decreixement, l'autosuficiència connectada en els camps de l'energia i l'alimentació de les diferents unitats territorials (municipis, comarques, regions), l'eficiència energètica dels assentaments humans i l'edificació, i la interconnexió dels espais naturals, inclosos el litoral, el submarí i els sistemes d'espais lliures en sòl urbà.
- **Revisar el Pla Territorial General de Catalunya (vigent des de 1995) i dels Plans Territorials Parcials per tal de donar compliment als nous criteris de planejament territorial introduïts**, així com per revertir les reserves de sòl estratègic, especialment quan promouen la urbanització de grans peces agràries o agroforestals. Igualment es promouran les desclassificacions de sòls urbanitzables en aquells indrets on manifestament no sigui necessari.
- **Paralitzar la tramitació de tots els Plans Directors Urbanístics** fins que es revisin les Lleis de Política Territorial i d'Urbanisme i es considerin els nous criteris de planejament territorial i urbanístic.
- **Suspendre els següents Plans Directors Urbanístics aprovats:** PDU del Circuit Barcelona – Catalunya, PDU del Delta del Llobregat, PDU per a la delimitació i ordenació del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès, PDU de reordenació de l'àmbit del centre recreatiu i turístic de Vila-seca i Salou, PDU Gran Via, PDU per al desenvolupament d'infraestructures viàries, ferroviàries i logístiques a les comarques de l'Alt i el Baix Penedès, PDU de les àrees residencials estratègiques i el Pla Caufec – Porta BCN.

- **Fomentar espais de deliberació relacionats amb l'entorn natural i el medi ambient:** ajuntaments, consells de gestió d'espais naturals, associacionisme ambiental, etcètera.
- **Donar suport a totes les mobilitzacions, iniciatives i lluites en defensa de la terra, el medi en general i els béns comuns naturals.**

6. Per una república lliure de LGTBI-Fòbia

211. **L'aprovació de la Llei per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia** es va aprovar l'octubre de 2014. Malgrat que la llei marcava un període d'un any per al seu desenvolupament, aquest ha estat lent i encara té moltes mancances. Apostem per la implementació real d'aquesta Llei i, en concret, creiem necessari actuar davant de l'àmbit de l'educació per posar fre al bullying per LGTBI+fòbia. És imprescindible implementar el règim d'infraccions i sancions de la Llei, per fer efectiva la possibilitat de denunciar la LGTBI+fòbia. Així mateix, cal garantir els drets de les dones lesbianes: els seus drets sexuals i reproductius sense cap mena de discriminació i a càrrec de la seguretat social. I, en l'àmbit de salut, exigim polítiques de prevenció del VIH.

212. Per això, la CUP-CC es compromet a:

- **Implementar de forma efectiva la Llei 11/2014 i amb un pressupost adient.**
- **Desenvolupar un nou model de salut trans**, universal i no patologitzant.
- **Activar el reglament que permeti sancionar totes les infraccions** derivades de discriminacions i violència vers les persones LGTBI.
- **Desenvolupar l'acord nacional** contra l'estigma de la SIDA.
- **Generar circuits i mecanismes que permetin la participació efectiva i transversal** de les entitats LGTBI en tot el procés d'implementació de drets.
- **Impulsar la creació d'un organisme independent LGTBI** de coordinació de polítiques LGTBI coordinat amb el Parlament
- **Visibilitzar la realitat i memòria històrica de les persones LGTBI**
- **Activar els protocols que permeten l'inclusió de noms de persones** i conquestes LGTBI en els nomenclàtors.
- **Impulsar una REPARACIÓ HISTÒRICA a les persones LGTBI** que han patit violència, discriminació, repressió i hostilitat.

7. Per una república no degradada pel turisme

213. **Els Països Catalans reben anualment uns 50 milions de visitants, que representen un 45% dels visitants que rep anualment l'Estat espanyol, quan la proporció territorial és de l'11,93% i la poblacional del 29,15%.** Així, en el context estatal es reflecteix una concentració de visitants notable als Països Catalans que s'evidencia en relació a la població, sobretot en relació al territori. Aquests 50 milions de visitants es distribueixen en uns 30 milions a Catalunya, 12 milions a les Illes Balears i Pitiüses i 6'5 milions al País Valencià. Tot i que Catalunya rep un 62% dels visitants, la pressió més forta sobre el territori i la població es dona a les Illes, doncs reben un 25% de visitants amb el 8,13% de la població i el 8,27% del territori. La ràtio de visitants per població als Països Catalans és de 3,56 visitants per habitant, fruit que a les Illes sigui de 10,70, a Catalunya de 4,01 i al País Valencià d'1,31. La ràtio de visitants per quilòmetre quadrat és encara més signi-

ficativa, sent als Països Catalans de 801,95 visitants per Km², resultat que a les Illes és de 2.367,58, a Catalunya de 936,89 i al País Valencià, de 279,50.

214. Així es pot afirmar que tant a escala territorial com a escala poblacional existeix una sobreexplotació turística amb càrregues força superiors a les que serien tolerables. Aquesta sobreexplotació té una incidència negativa superior a la que expressen aquestes xifres, ja que els visitants es concentren en determinats municipis i territoris, i no es distribueixen regularment per tota la superfície dels Països Catalans. Aquesta situació provoca una sobreexplotació específica d'aquests municipis i un desequilibri territorial que incideix en el desequilibri econòmic i social i en la sobreextracció de recursos naturals, energètics, etc. Cal tenir també en compte que els visitants no es distribueixen uniformement al llarg de l'any, sinó que es concentren en períodes vacacionals (el 86,50% dels turistes a l'Estat vénen per motius d'oci i vacances), sobretot a l'estiu, i accentuen els desequilibris mencionats i perpetuen la precarietat que comporta el treball de temporada.

215. I tot això sense tenir en compte que les dades exposades no comprenen els visitants espanyols ni contemplen els visitants interiors ni la realitat de les segones residències. Per il·lustrar la importància del fenomen podem fixar-nos en la comarca del Baix Empordà on dels 110.155 habitatges familiars, 51.846 (el 47,07%) són principals, 46.469 (42,19%) secundaris i 11.840 (10,75%) estan buits.

216. El PIB del turisme a Catalunya (2012) va ser superior als 12.000 milions d'euros, fet que representa un 12% del PIB català –sense comptar amb els efectes multiplicadors en altres sectors– i va ocupar a 350.246 persones. Al País Valencià l'aportació del sector turístic al PIB (2015) va ser similar al de Catalunya amb 13.423 milions d'euros; va representar un 13,2% del PIB del País Valencià i va generar una ocupació de 258.885 llocs de treball vinculats al turisme, que és un 14,4% del conjunt de l'ocupació al país. Diferent és el cas de les Illes on amb l'aportació a l'economia de 12.003 milions d'euros (2014) va representar el 44,8% del PIB i una ocupació de 150.346 llocs de treball vinculats al turisme que va implicar el 32,0% del conjunt de l'ocupació. Per tant, amb diferents intensitats, la incidència del turisme en l'economia dels Països Catalans es revela com un dels sectors més importants i al qual els governs municipals, autonòmics i el govern de l'Estat presten més atenció i apliquen polítiques neoliberals per preservar els seus marges de beneficis (indispensables pel seu manteniment en el poder), sense tenir en compte la destrucció del territori, l'impacte sobre les classes populars i la renúncia a la recerca d'alternatives productives no extractives i més equitatives.

217. El turisme (l'especulació turística) en ser un sector bàsicament extractiu, ignora els drets en funció del benefici immediat. La precarietat laboral en el sector turístic és endèmica i feminitzada. A la temporalitat i els horaris –que en un principi es justificaven pel turisme de temporada i que actualment en destins poc estacionalitzats continuen vigents– s'hi ha d'afegir els baixos salaris. Aquest panorama desolador s'agreuja amb l'actual tendència a la subcontractació de personal i la repressió contra els drets més elementals (com el de sindicació). L'any 2016 una treballadora cobrava 2,5€ per netejar una habitació d'un hotel i no sabia ni per quantes hores ni per quants dies disposaria de la feina. Es tracta d'una situació que contrasta amb els comptes de beneficis que presenten les empreses turístiques. Cal acordar conjuntament amb els sindicats combatius una campanya per denunciar aquesta situació de règim esclavista, en ple segle XXI.

218. **A tot això, cal afegir-hi la deriva expansionista del Govern de la Generalitat pel que fa al sector creuerista**, subratllada per la col·laboració del Govern de Barcelona i el Consell del Port de Barcelona en el cas de la licitació de les obres per una nova terminal que podria duplicar el nombre de creueristes en 4 anys, i que resulta una amenaça també per la resta de ports del país.

219. **Les noves institucions republicanes han de garantir que les polítiques públiques de turisme siguin administrades des dels interessos públics** –i no com ara, mitjançant consorcis que treballen pels interessos dels especuladors privats–, i amb un fort suport i activitat municipalista lligada a la proximitat i al territori.

220. **En aquest context, i per tal de revertir aquest model, cal emprendre una sèrie de mesures que permetin desenvolupar un turisme just, sostenible i comunitari**, que respecti els drets de la població local i de les treballadores del sector, i que es basi en els següents principis:

- **La república catalana ha de canviar el paradigma de la política turística** i impulsar un model que passa necessàriament pel decreixement.
- **Garantir el dret al lleure de la ciutadania i, alhora, que qui ens visiti pugui accedir al dret a conèixer la Catalunya real.** Només des del coneixement és possible la solidaritat internacionalista.
- **Vetllar perquè els estudis i estadístiques turístiques que les diferents administracions realitzen sobre el sector turístic, incorporin l'impacte** que les activitats turístiques teixeixen sobre aquest, la població resident, els recursos ambientals, les fonts energètiques, els sectors productius, els serveis públics (sanitat, transport, etc.), o els drets de les persones (habitatges, espai públic, mobilitat, etc.).
- **Mobilització i lluita popular per denunciar els efectes negatius de l'activitat turística.** Posar la participació de les veïnes al centre de la presa de decisions turístiques, ja sigui en el marc de referència d'un poble o d'un barri de ciutat. Les veïnes continuaran sent les receptores reals del turisme i seran la garantia del respecte al patrimoni i a la terra, la garantia d'un futur millor per a totes.
- **Regular l'allotjament turístic per reglamentar la capacitat de recepció de turistes.**
- **Revisar els privilegis de les empreses turístiques i afavorir els interessos del conjunt de la societat.** No és justificable, bservear els quantiosos beneficis de les empreses turístiques, mantenir l'IVA reduït.
- **Comptabilitzar les empreses turístiques satèl·lit** (restauració, el comerç de marca, el de souvenir, les empreses d'oci dedicades al turisme, les empreses de lloguer de tot tipus de vehicles per turistes, etc.) en els estudis d'impacte turístic i arbitrar mesures de protecció del comerç tradicional i de proximitat.
- **Combatre els grans equipaments destinats a l'oci –bàsicament dels turistes–** que ocupen grans extensions de territori i en fan un ús radicalment extractiu d'aquest, com són els parcs temàtics (atraccions, aquàtics, etc.), els casinos, els grans centres comercials.
- **La gestió dels equipaments culturals públics ha de ser pública i des d'aquesta gestió pública (directa)** s'ha de fomentar l'accés lliure i gratuït de les veïnes i una entrada a preus populars (i gratuïta pels col·lectius més vulnerables) en tots els equipaments que reben ajuts públics.

221. Les accions concretes que la CUP-CC es compromet a tirar endavant són:

- **Anul·lar de manera immediata els Plans Directors Urbanístics** del Circuit de Catalunya i de reordenació de l'àmbit del CRT de Vila-seca i Salou. Reinstaurar els impostos al joc al 55%.
- **Retirar l'actual proposta de Decret de reglament d'allotjaments turístics** del Govern de la Generalitat i refer-lo per tal de fer-lo més restrictiu.
- **Establir immediatament una moratòria sobre noves construccions** destinades a l'allotjament turístic en tot el territori.
- **En el cas d'allotjaments turístics actius procedir a una identificació i inspecció** i, si s'escau, procedir al tancament dels allotjaments que tenen ús turístic i no tenen llicència.
- **Clausurar immediatament els allotjaments anomenats "hostels"** que sota una autorització d'Albergs de Joventut i Infància es dediquen exclusivament al turisme. Si en alguna població es fes necessària la presència d'un alberg, que sigui de propietat i gestió pública directa.
- **nul·lar la qualificació de municipi turístic.**
- **Garantir la dignitat en els llocs de treball del sector turístic**, impedit l'existència de treballadors i treballadores fora del conveni del sector al qual correspon l'activitat que realitzen efectivament.
- **Garantir que en les empreses públiques i en aquelles on l'administració hi participa directament o mitjançant concurs públic s'asseguri el compliment** que els treballadors i treballadores estiguin adscrites al conveni al qual correspon l'activitat que efectivament realitzen.
- **Reduir a zero el pressupost destinat a promoció que prové de la recaptació de la taxa turística** i reservar la totalitat d'aquests ingressos a pal·liar els impactes negatius del turisme sobre la població, tot aplicant polítiques d'accés a l'habitatge, o destinar-los a la conservació del patrimoni natural i cultural.
- **Facilitar la participació dels municipis en la implementació i gestió de la taxa turística**, tot possibilitant l'aplicació d'un recàrrec municipal, així com la participació en la gestió del 100% del fons.
- **Supressió immediata de l'Agència Catalana de Turisme** i retorn de les funcions i de les treballadores a la Direcció General de Turisme. Igualment, dissoldre patrons i consorcis turístics "provincials" o tipus "Turisme de Barcelona", i retorn de les tasques i recursos a l'administració pública.
- **Elaborar i implementar immediatament un sistema d'indicadors de pressió turística** del qual se'n derivi la implementació d'un pla d'actuació per a la minimització dels impactes negatius de l'activitat turística.
- **Realitzar immediatament una auditoria pública de les estacions d'esquí rescata-des per la Generalitat** de Catalunya, des de la situació anterior a l'adquisició pública fins a l'actualitat, amb especial èmfasi en els diferents processos de compra-venta en les que s'han vist implicades, tot establint els mecanismes adients per a la depuració de responsabilitats.
- **Presentar propostes d'alternatives productives al turisme**, basades en el desenvolupament de l'economia local, el respecte al medi ambient i la dignitat dels llocs de treball, abans de tornar a destinar recursos econòmics en infraestructures fallides econòmicament com el Circuit de Catalunya o les pistes d'esquí.

- **Suspendre l'opció de compra de 110M d'€ que la Generalitat de Catalunya té sobre 150 hectàrees de terreny del CRT Vila-seca/Salou** actualment propietat de Caixabank.
- **Deixar de subvencionar amb diners públics** aquells esdeveniments dirigits als turistes i destinar els recursos públics al foment i a l'accés a la cultura dirigida a les residents.

8. Per una república antiracista, amb drets polítics per a tothom

222. **El racisme és un sistema estructural i material que ubica i adscriu desigualment a les persones en aquest sistema racialitzat.** Això confereix drets, oportunitats i esperança de vida desiguals. Els Països Catalans, som sud geopolític d'Europa i nació oprimida de l'Estat espanyol, però també forma part del nord global i de l'Europa fortalesa amb un llarg passat colonial.

223. **La República ha de ser un model de referència en el respecte a la pluralitat cultural, racial, lingüística** i de tots els elements que conformen la identitat de cada persona. La residència ha de ser l'únic requisit per a gaudir de la ciutadania plena i, per tant, per a la concessió de l'únic estatus existent amb plenitud de drets (vot, accés a la funció pública, etc.). Alhora cal desplegar accions polítiques actives i determinades en contra de la discriminació per algun dels elements que conformen les identitats, essent especialment rellevant en aquest moment la lluita contra el racisme i com a expressió concreta del racisme la lluita contra la islamofòbia.

224. **Per altra banda, per garantir la igualtat de drets és imprescindible acabar amb les polítiques europees migratòries,** basades en la persecució, identificació, privació de llibertat i deportació de la població migrada que viu a Catalunya.

225. La CUP - Crida Constituent, es compromet a:

- **Derogar la Llei d'estrangeria.**
- **Desplegar una Llei de ciutadania republicana que reconegui que totes les persones que viuen a Catalunya** perquè adquireixin automàticament la ciutadania catalana i, per tant, gaudeixin d'una ciutadania legal i plena. Totes les persones que neixin a la República seran immediatament nacionals de Catalunya sota el principi d'ius soli, sense perjudici, puguin optar a una doble nacionalitat d'altres estats. En cap cas, per a persones que en un futur vulguin optar a la nacionalitat es farà un examen de nacionalitat.
- **Papers de residència sense necessitat de gaudir d'un contracte laboral** per a totes les persones que viuen a Catalunya.
- **Regularització laboral de les persones que treballen a l'economia informal** com, per exemple, recollint ferralla o fent el tot manta.
- **Regularització laboral de les persones que treballen com a cuidadores i treballadores domèstiques.** Lluita contra les condicions de treball abusives i d'assetjament sexual que pateixen aquestes persones. Exigir el compliment del conveni de la OIT en aquesta matèria.
- **Eliminar aquelles mesures que estigmatitzen des de les administracions públiques** la població que és identificada com a musulmana com el PRODERAI del Departament d'Ensenyament o la identificació per perfils ètnics que utilitzen alguns cossos policials.

- **Desplegar una Llei de lluita contra la discriminació que permeti sancionar els comportaments discriminatoris** i els espais d'impunitat que encara avui existeixen en conductes clarament racistes, en els termes en què la CUP-CC ja va proposar una Proposició de Llei contra totes les formes de discriminació i odi en la legislatura ara acabada.
- **Elaborar un Pla Integral de lluita contra el racisme i la islamofòbia** que proposi un catàleg de mesures efectives per fer front al fenomen i amb mesures específiques en l'àmbit de la islamofòbia de gènere. Aquest pla ha de comptar amb mesures i establir sancions per acabar amb la discriminació en l'accés a l'habitatge per part d'entitats bancàries i agències immobiliàries. Aquest pla ha de comptar també amb mesures i sancions per acabar amb la discriminació en l'accés als llocs de feina.
- **Elaborar un Pla Integral de lluita contra la segregació escolar.**
- Desenvolupar polítiques actives d'ocupació des del SOC contra la irregularitat i la irregularitat sobrevinguda.
- **Desenvolupar polítiques actives des del SOC per acabar amb les noves formes de pobresa emergent.** Al mateix temps, constituir una taula d'emergències socials que presti especial atenció a les persones migrants.
- **Desenvolupar polítiques públiques de suport** i dedicar especial atenció als menors no acompanyats i extutelats.
- **Treballar pel tancament del CIE de la Zona Franca.**
- **Establir mesures que prohibeixin les identificacions per motius ètnics per part dels cossos de seguretat a Catalunya**
- **Establir polítiques públiques de suport a les persones refugiades.** Les ajudes a les persones refugiades s'han de gestionar des dels ens públics, concretament, des dels ajuntaments.
- **Establir vies segures i un visat humanitari,** immediatament, per a les persones refugiades des de totes les oficines de la Generalitat a l'exterior i des de les futures ambaixades de la República.
- **Impulsar un procés de memòria i reparació històrica** sobre el colonialisme català.

9. Per una República amb drets laborals

226. Les classes populars dels Països Catalans pateixen, des de fa massa, les retalles socials, privatitzacions de béns col·lectius, atur, deteriorament de les condicions laborals, etc. La precarització de les condicions de treball és un fenomen en augment. La fotografia dels PPCC és desoladora:

- **Augmentar la població inactiva (tot i estar en edat de treballar).** Per tant, part de la reducció de la taxa d'atur es pot explicar perquè disminueix la població activa per expulsió del mercat laboral, així com també per migració.
- **Contractació laboral (als Països Catalans):** la contractació temporal creix en 407.594 contractes el mes de març del 2017, mentre que la contractació indefinida –amb la llosa que imposà la Reforma Laboral– suposa només 62.893 contractes.

- **Atur (no en taxes, sinó en vides, també als PPCC):** el mateix mes, l'atur de les persones menors de 25 anys augmenta fins a 68.467 persones i el de la franja d'edat per sobre els 25 s'eleva fins a 856.855. A Catalunya el setembre del 2016 més del 40% de persones en atur portaven més de 2 anys sense treballar; més del 50% un any i més del 24% no reben cap subsidi ni prestació.
- **Sinistralitat laboral (accidents i morts) als PPCC** més de 150.424 accidents laborals i més 123 morts l'any 2016.
- **Salaris:** el cost laboral per treballadora al quart trimestre del 2016 continuava baixant segons dades de l'INE (- 0,8%), tot i que gràcies a les negociacions de convenis col·lectius sembla que repunta tímidament (1,2 també segons dades Estatals de l'INE). No obstant això, un informe de CCOO alertava que a Catalunya un 11,2 % de les treballadores està en risc de pobresa tot i treballar.
- **I si parlem de les dones, les xifres encara són més esfereïdores,** ja que a la precarització generalitzada se li suma que les dones pateixen el doble, només per ser dones:
 - Escletxa salarial (PPCC)
 - (Mitjana) SBA Dones 18.948,31 SBA Homes 24.899,33
 - (mitjana) El què hem deixat de percebre les dones: 5951,11
 - Temporalitat (PPCC)
 - Dones: 145.994 Contractes temporals (vs) 18.882 indefinits
 - Homes: 208.175 Contractes temporals (vs) 21.988 indefinits
 - Taxes d'atur
 - Dones: Cat: 15,91% Illes 14,85% PV 21,11%
 - Homes: Cat 13,99% Illes 13% PV 17,64%

227. Tal com hem vingut treballant les darreres legislatures, la CUP-CC es compromet plenament amb els drets i les condicions materials de vida de les classes populars. En aquest àmbit, des de la CUP-CC ens comprometem a:

- **Treballar per elaborar l'Estatut del treball dels Països Catalans,** que ha de comptar amb el suport d'una nova llei orgànica de drets sindicals, per avançar cap a un canvi profund i radical de l'actual marc jurídic laboral. Entre d'altres mesures, s'incorporaran les següents a l'Estatut del Treball:
 - Opció pels treballadors i les treballadores davant de l'acomiadament improcedent. Indemnització de 45 dies per any amb un topall de 42 mesades.
 - Subcontractació d'obra: limitació a activitats que no siguin permanents a l'empresa o amb retribucions iguals a les de l'empresa principal i amb subrogació directa per l'activitat com a règim transitòria (o excepcional).
 - Nou organisme representatiu: assemblea de treballadores amb capacitat de nomenar representants en cada moment per negociar convenis i processos d'acomiadaments col·lectius. I amb dret a la revocació en qualsevol circumstància de la representació unitària.
 - Convenis col·lectius: eliminació de la preferència aplicativa del conveni d'empresa. Nous continguts mínims: ultraactivitat, gènere, eliminació de distribució irregular, etc.

- Maternitat i paternitat amb suspensió obligatòria de 6 mesos per a la mare i de 6 mesos per al pare, amb una retribució de 1200 € per part del sistema de Seguretat Social.
- Informe anual d'igualtat de totes aquelles empreses que hi hagi més d'un 10% de desnivell retributiu vers les dones. Actuació d'ofici de l'Autoritat Laboral.
- **Treballar per a la reducció de la jornada laboral: una regulació que tingui com a fita les 30 hores setmanals a curt termini** i que aquestes siguin constitucionalitzades. Una mesura transitòria immediata a les 35 hores setmanals els 2 dies de descans setmanal, l'accés a la jubilació ordinària als 60 anys, un any sabàtic voluntari i pagat cada 10 de treballats amb dret a conservar el mateix lloc de feina.
- **Treballar per a la fixació d'un salari mínim interprofessional de 1.200 €.**
- **Treballar per a la recuperació de la gestió pública del Servei d'Ocupació de Catalunya** i l'eliminació de les empreses de treball temporal als circuits d'inserció laboral.
- **Treballar per al reconeixement amb tota mena de garanties del dret a l'afiliació sindical**, també en petites empreses.
- **Treballar per a la defensa activa del dret col·lectiu de vaga:** pel dret real de vaga i suprimint la limitació abusiva de serveis mínims de vaga i de negociació col·lectiva.
- **Treballar per a la defensa de l'exercici de la negociació col·lectiva** i denunciar que les imposicions unilaterals de condicions de treball són sempre formes autoritàries, que no han de ser justificades i han de ser sancionades.
- **Treballar per a l'aplicació de protocols d'assetjament laboral i sexual i vigilar les condicions laborals, contractuals i salarials** dels i les treballadores per acabar amb les discriminacions salarials per raó de sexe i gènere. I, en general, a revisar l'aplicació dels convenis col·lectius a les empreses públiques i privades amb l'objectiu de supervisar els drets laborals, salarials i sexuals de les dones, l'aplicació de plans d'igualtat i les mesures i/o accions positives.
- **Treballar per fer efectiva una Renda Bàsica de les Iguals** que permeti unes condicions materials dignes per a totes les persones que viuen i treballen a Catalunya.

10. Per una República amb drets i llibertats

228. **La CUP-CC es compromet a desenvolupar la seva activitat en aquest compromís com hem fet en aquesta legislatura promovent el debat sobre les pistoles Tàser i sobre l'aïllament en els centres penitenciaris.** La CUP-CC aposta per una comprensió de l'espai públic molt més viu, actiu i polititzat al servei del conjunt de la ciutadania. Per això, entenem que l'exercici del dret a la protesta és un valor en una societat en procés d'emancipació i que cal que els responsables de la seguretat pública estiguin compromesos amb aquesta posició.

229. La CUP - Crida Constituent, es compromet a:

- **Treballar per a la dissolució de les unitats especialitzades en ordre públic** com la Brigada Mòbil i la seva reconversió en efectius en altres àmbits més prioritaris com la protecció de les víctimes de violència de gènere i d'altres col·lectius víctimes de discriminació i violència estructural.

- **Treballar per desarticular les Unitats d'Investigació que funcionen com a espais de policia política destinada al control dels moviments socials i polítics** i a la seva criminalització i, per tant, proposem la desaparició de les Unitats d'Informació.
- **Modificar el paper de la Generalitat de Catalunya en els procediments contra dissidents polítics i activistes socials** que es troben encausats penalment per la seva intervenció en vagues, accions de protesta i manifestacions, provocant la retirada d'acusacions de la Generalitat atesa la presència de l'acusació pública en aquestes causes i centrant tots els recursos en formular acusacions en aquells supòsits de lluita contra la corrupció i els abusos dels poders econòmics en què la fiscalia acostuma a tenir una posició molt més tímida.
- **Treballar per destinar recursos d'investigació a la lluita contra la delinqüència econòmica i la corrupció** en el benentès que en l'actualitat existeix una evident sensació d'impunitat en relació a la gran delinqüència o a les activitats il·lícites que es materialitzen des de posicions de poder.
- **Treballar per a la creació d'un Observatori de Control i Garantia dels Drets Humans** dels cossos policials a Catalunya que assumeixi les funcions de control, denúncia i transparència en relació a les vulneracions de DDHH perpetrades pels cossos de seguretat.
- **Treballar per a l'eliminació de qualsevol sistema de vigilància indiscriminada de les comunicacions** per garantir la privacitat de les persones.

11. Per una República que defensi els drets de les catalanes a l'exterior

230. Amb l'objectiu de combatre els efectes i les conseqüències de l'aplicació de l'article 155 a l'exterior, treballarem per establir i desenvolupar les següents mesures:

- Creiem en la necessitat d'una política exterior activa que presenti la institucionalitat pròpia de Catalunya i fomenti la cooperació internacional i els valors de la pau i de l'antiimperialisme arreu.
- Demanem immediatament el restabliment de les delegacions exteriors del Govern català tancades per aplicació del 155 amb ple respecte als contractes de treball i posicions administratives del personal d'aquestes delegacions
- Reclamem que el control pressupostari imposat des de l'Estat, que ha impedit, fins ara, el pagament de les subvencions i altres ajudes a les comunitats catalanes de l'exterior, sigui aixecat de forma immediata
- Volem l'organització d'una xarxa civil de ciutadania catalana, que no estiguin pagats pel govern i que treballin en contacte directe amb la conselleria d'exteriors. Per què? Sobretot perquè no pot ser que tota la xarxa de política internacional de la naixent República es pugui desmantellar en un no res, simplement tancant l'aixeta dels sous a personal de delegacions.

231. Els catalans residents a l'exterior han de gaudir de la plenitud de drets democràtics i socials. La república catalana ha de tenir la seva llei electoral pròpia que permeti un exercici del dret de vot des de l'exterior sense les restriccions que la vigent llei de règim electoral imposa a l'exercici d'aquest vot. Aquesta futura llei electoral pròpia hauria de garantir també els drets de vot dels catalans residents en les comunitats autònomes de l'estat espanyol que així ho desitgin. Cal avançar perquè la futura llei electoral catalana inclogui la creació d'una circumscripció electoral específica pels catalans de l'exterior.

232. **S'ha d'adoptar una Carta de Drets Socials i Culturals de l'Emigració catalana que permeti la plenitud de drets** en els àmbits sanitari, educatiu (que garanteixi l'ensenyament de la llengua catalana a l'exterior en tots els nivells educatius), de protecció social i d'accés als mitjans audiovisuals catalans.

233. **La CUP-Crida Constituent donarà suport a totes les iniciatives des de l'exterior** encaminades a la solidaritat amb la república catalana, amb el dret a celebrar (si així ho decidís el Parlament) una consulta referendària i fomentará la participació dels catalans de l'exterior en un futur procés constiuent.

234. **Continuarem, com fins ara, mobilitzant les comunitats catalanes de l'exterior arreu del món,** en defensa de la república catalana. Fomentarem, on sigui possible, la creació d'estructures unitàries de col·laboració amb les forces polítiques, socials i sindicals locals sota la forma de CDR (Comitès de Defensa de la República) o Comitès de Solidaritat.

12. Per una república inclusiva

235. **Volem construir una República inclusiva on ningú no en resulti exclòs per les seves característiques.** Cadascú ha de rebre, segons les seves necessitats i capacitats. Serem activistes de la lluita contra l'estigma. A l'entorn de les persones amb malalties mentals i amb desigualtats funcionals d'ordre psíquic apareix freqüentment l'estigma social que les cataloga i prejutja d'una determinada manera que ben poc té a veure amb les seves capacitats i característiques.

236. **Hem de construir una república solidària, igualitària, antipatriarcal, inclusiva i accessible,** i no només des d'un punt de vista arquitectònic, ja que l'accessibilitat basada en el "disseny universal" és un dels pilars claus per garantir la inclusió social, laboral, educativa, sanitària, així com una bona qualitat de vida per a tothom.

237. **República inclusiva, sense cap discriminació per raó de gènere, d'edat, de cultura, de creença religiosa, de procedència, de diversitat funcional o de salut mental.** Tothom s'hi ha de sentir representat. Hem de lluitar pels drets socials, laborals i de convivència de les persones amb diversitat funcional i/o amb malalties mentals. La lluita ha de ser transversal i allunyada d'etiquetes estigmatitzadores, malgrat que les persones en aquestes circumstàncies tenen unes característiques específiques a les qual cal prestar atenció i per les quals cal vetllar.

238. **Hem d'apoderar els col·lectius organitzats de les persones afectades** perquè intervinguin directament i prenguin les regnes de la seva representació:

- Garantir i promoure la vida autonòma de les persones amb diversitat funcional i malaltia mental.
- Protocols sanitaris per a la millora de les condicions sanitàries i sociosanitàries d'aquests col·lectius.
- Dret a l'educació: per a la inclusió escolar de l'alumnat en el sistema d'ensenyament ordinari.
- Dret a l'habitatge: adaptat amb un lloguer social.
- Creació d'ocupació mitjançant assessorament i capacitació per poder incorporar-se a les empreses ordinàries i públiques i desenvolupar tasques adequades a les seves capacitats
- Tallers ocupacionals protegits de caràcter públic: actualment la gran totalitat són de caràcter privat

- Materialitzar el dret a la mobilitat i al desplaçament. Adaptar i millorar l'accessibilitat de la flota pública d'autobusos, de metro, de FGC i Taxis, i legislar i vetllar pel seu acompliment en el transport privat i subvencionat

13. Per una república que defensi els drets dels animals

239. **La defensa dels drets dels animals no humans és una assignatura pendent dins el tot de la lluita per una societat més justa.** La defensa dels drets dels animals s'ha d'entendre i materialitzar en el respecte cap a una vida sense dolor i eliminant la mort i el patiment injustificables. Cal trencar la fal·làcia que respectar els drets dels animals amenaça formes tradicionals i rurals de vida.

240. **Els principis fonamentals per poder garantir els drets dels animals són:**

- **No permetre espectacles i festivitats que impliquin patiment físic o mental dels animals.** Això implica prohibir els correbous, les processons i rues amb animals.
- **Reconvertir els centres de reclusió d'animals en centres de recuperació de fauna, santuaris, centres d'acollida i adopció dels animals.** Això significa tancar els zoològics, els centres d'exhibicions d'animals i limitar les col·leccions privades d'animals.
- **Prohibir la venda d'animals en botigues, limitar-ne la cria i fer polítiques** eficaces per evitar la necessitat de centres d'acollida, refugis i protectores a favor de cases d'acollida i adoptives.
- **Reducció de les explotacions ramaderes intensives i aposta per un model de ramaderia extensiu,** amb explotacions sostenibles que garanteixin el benestar animal.
- **Regulació restrictiva de l'experimentació amb animals.** Les comissions d'ètica han de comptar amb capacitat real, demostrada i demostrable que el projecte aprovat no és una repetició, no és inútil per l'interès global, no és substituïble per un altre experiment sense animals i no servirà només pel lucre acadèmic o econòmic.
- **Eliminació de la caça per lleure,** excepte en casos de sobre població d'espècies, degudament acreditada pels organismes corresponents.
- **Municipalització del servei de rescat, recollida i acollida d'animals perduts i abandonats.**

241. Per tal de materialitzar aquests principis en accions concretes, la CUP-CC es compromet a tirar endavant les següents propostes:

- **Prohibir els zoològics, col·leccions, espectacles i exhibicions d'animals.**
- **Prohibir la compra-venda i tràfic d'animals** de companyia, domèstics, silvestres, d'espècies en perill d'extinció.
- **Transformar la indústria ramadera intensiva per una altra de caire extensiu,** més sostenible, més harmònica i amb un gran respecte, tant pel món rural i tradicional com pel benestar dels animals.
- **Limitar l'experimentació amb animals** i la caça per lleure

X. El poder popular, garantia de la República i nova institucionalitat

1. El poder popular

242. **La CUP-CC presenta el 21D un programa de materialització de la República de l'1 d'Octubre;** que de fet és un programa per a la transformació a fons de l'economia, la societat i cultura de la societat catalana, i la forma de relacionar-nos amb la resta del món en base a la solidaritat, la igualtat i la pau. Totes aquestes transformacions tenen també a veure amb la política, amb les institucions de les quals aquesta nova República s'haurà de dotar durant el seu procés d'autodeterminació, del seu procés constituent.

243. **Avui molts dels centres de les decisions reals que afecten les nostres vides es troben fora dels àmbits de sobirania popular,** i condicionen aquests últims perquè garanteixin o afavoreixin els seus interessos. És aquesta la principal causa estructural de la crisi democràtica i institucional que, de la mà de la crisi econòmica generada pel sistema capitalista, ha ocasionat els darrers anys.

244. **Entenem que la participació política de la classe treballadora i la resta de classes populars** està condicionada per un sistema capitalista i patriarcal que genera fortes desigualtats en l'accés als drets. La reversió d'aquesta situació i la plena participació política impliquen la implantació d'un nou model democràtic, econòmic i social que permeti revertir els actuals sistemes de presa de decisions, i estableixi els mecanismes de poder popular i de control públic efectiu en tots els àmbits de la vida social, econòmica i política, un sistema (socialista, feminista i ecologista) que treballi per eliminar les desigualtats, els privilegis i les exclusions que dificulten o impedeixen l'exercici d'aquells drets bàsics fonamentals que permeten fer efectiu també el dret a la participació.

245. **La nova República doncs s'ha de construir, no només sobre la base del ple exercici dels drets democràtics,** sinó que ha d'establir els mecanismes que permetin la construcció d'una societat plenament democràtica a partir de l'exercici de la democràcia real, popular, feminista, horitzontal, participativa, directa, activa i inclusiva.

2. El procés constituent i l'Assemblea Constituent

246. **Una vegada el nou govern hagi sancionat la voluntat de materialitzar la República** hagi dictat els Decrets de la Dignitat posant fil a l'agulla a la seva construcció, ha de declarar l'inici del procés constituent a través de la convocatòria de l'Assemblea Constituent, amb la incorporació en el seu sí de representants del món municipal.

247. **La finalitat del procés constituent és definir les bases de la nova República** a nivell social, econòmic, polític i també a nivell jurídic, incloent també la relació de la República amb la resta dels Països Catalans, amb els pobles de l'estat espanyol i de la resta del món. Aquest procés constituent ha de desenvolupar-se a través d'un procés participatiu vinculant de base i participació popular.

248. **Des de la perspectiva de la CUP-CC, el procés constituent és ahora un procés de participació popular, de lluita i de transformació** social, econòmica, política i cultural que ha de permetre la construcció d'una nova sobirania en la presa de decisions col·lectives, que superi el model actual, un model on les decisions es traslladen cap a centres llunyans, opacs i no democràtics de poder.

249. Paral·lelament a la convocatòria de l'Assemblea Constituent, ha de donar inici el procés participatiu del procés constituent, la finalitat del qual serà impulsar el Fòrum Social Constituent, en el qual han de participar representants de tots els àmbits econòmics, culturals i associatius de la societat, així com dels diferents àmbits territorials, i la finalitat del qual és debatre i formular un conjunt de qüestions que hauran de ser resoltes per la ciutadania en multirreferèndum i que constituiran un mandat vinculant per a l'Assemblea Constituent.

250. El Fòrum Social Constituent recollirà les propostes de les organitzacions populars representants de tots els àmbits de la societat catalana, així com de totes les persones que, escollides per sorteig, siguin un reflex social i territorial de la societat catalana. El Fòrum, que haurà recollit anàlisis i propostes de processos previs de participació a nivell territorial, s'encarregarà de formular les preguntes del Multirreferèndum Constituent que preguntarà a la ciutadania, i que definirà uns mandats vinculants a l'Assemblea Constituent.

251. A partir d'aquests mandats, l'Assemblea Constituent elaborarà una proposta de Constitució per a la nova República que s'haurà de ratificar en referèndum.

3. Noves institucions per a la nova República

252. La proposta de la CUP-CC va orientada a la definició de noves institucions molt més permeables a la iniciativa popular amb l'objectiu de facilitar mecanismes útils de participació popular que permetin recollir i donar sortida a les demandes socials, incloses les d'aquells sectors que fins ara han tingut més dificultats per fer-ho: la classe treballadora i la resta de classes populars.

253. La proposta d'articulació institucional de la nova República ha de partir de la centralitat de les institucions de participació popular d'arrel municipal; ha de dissenyar un nou sistema d'ordenació territorial, basat en les vegueries, arrelat al territori i que elimini l'herència de les diputacions; ha de permetre organitzar l'economia d'acord amb les necessitats socials i d'acord amb les capacitats productives del teixit econòmic; i ha de garantir el dret a la participació democràtica i en igualtat de condicions en les decisions que afecten en tots els àmbits de la vida social, sigui en la política, sigui a l'empresa o sigui a la resta d'àmbits de la vida pública i o privada, superant barreres econòmiques, de gènere o d'origen.

254. Els principis generals que han de guiar l'articulació institucional i democràtica de la nova República i de tot el seu aparell administratiu són afavorir i potenciar mecanismes de democràcia directa; potenciar l'organització col·lectiva, la corresponsabilitat de la població i la màxima transparència en la gestió; la descentralització administrativa, política i de recursos que permeti apropar les decisions a la població i la seva participació efectiva promovent la innovació en els serveis públics mitjançant la col·laboració ciutadana; i potenciar i posar en marxa una administració no burocràtica, àgil i eficaç, que abandoni l'especulació, la privatització i es desvinculi dels interessos clientelars i de les elits.

255. Apostem per impulsar una organització horitzontal de la societat, que impliqui sistemes de decisió articulats des de baix, replicant sistemes de delegació paritaris a tots els nivells. Això vol dir, a la pràctica, que a qualsevol nivell d'organització i decisió comunitària (incloent-hi les alcaldies i la presidència de qualsevol òrgan) es garantirà una representació paritària que no reproduïxi dinàmiques patriarcals i que asseguri, com a mínim, la presència d'una dona.

256. **La CUP-CC es compromet a impulsar l'Assemblea Municipalista dels Països Catalans** amb l'objectiu de recollir i aglutinar tots aquells espais que realitzen un treball municipal orientat a vertebrar des de baix i amb vocació democràtica tot el teixit polític, econòmic i cultural dels respectius pobles i ciutats.

257. **La CUP-CC aposta per la creació d'una estructura política i administrativa arrelada al territori**, basada en les vegueries, amb l'objectiu de superar les actuals estructures imposades per l'Estat espanyol i perpetuades pel sistema autonòmic. És imprescindible que aquestes estructures estiguin arrelades al territori perquè aquest tingui capacitat real per decidir les polítiques que l'afecten i no restar així a mercè de la voluntat dels diferents lobbies que hi actuen.

258. **Defensem que la nova República generi organismes d'ordenació i planificació econòmica** que permeti organitzar l'economia d'acord amb les necessitats socials i les capacitats productives del teixit econòmic, amb criteris de distribució equitativa dels recursos i de producció arrelada al territori. A la nova República, la redistribució dels béns i la riquesa sobre la base de criteris d'accés a drets, estarà per sobre dels criteris de lliure mercat.

259. **El dret a la participació efectiva i democràtica en la deliberació i en la presa de decisions**, sense condicionaments de cap tipus, ni de renda, ni de gènere, ni d'origen, ni de cap altra mena, ha de garantir-se en tots els àmbits de la vida: en la vida republicana, el poble ha de tenir dret no només a escollir el seu govern, també ha de poder decidir, en peu d'igualtat, en tots els àmbits de la seva vida, incloent els llocs de treball o els veïnats.

260. **Defensem que la nova República garanteixi una participació popular que superi els límits del sistema representatiu** actual. Per fer-ho, volem que es prevegin sistemes de democràcia directa que impliquin l'obligatorietat de convocar referèndums per aprovar totes les lleis que afectin qüestions i àmbits d'interès general.

261. **Apostem per afavorir la corresponsabilitat de la població en la gestió i el govern dels seus propis afers**, per la qual cosa defensem la creació d'organismes de participació popular en els àmbits més propers de la vida de les persones, ja siguin de barri o fins i tot de carrer. Aquests organismes tindran capacitat de decisió real, i no seran merament d'ordre consultiu o propositiu.

262. **La nova República ha de institucionalitzar la Iniciativa Popular Revocatòria**, que permeti al poble revocar aquelles càrrecs electes que no compleixin el mandat popular. Les electes són delegades del poble. Per això, han de retre-hi comptes al llarg i al final del seu mandat. Ha de posar també límits clars als mandats dels representants del poble i evitar es perpetuïn en l'exercici de la representació política i que adquireixin hàbits i interessos clientelars.

4. Cap a una República dels Països Catalans

263. **Seguir treballant per a l'exercici del dret a l'autodeterminació al conjunt dels Països Catalans**, per bastir una República dels Països Catalans basada en el principi federatiu i municipalista.

264. **La CUP-CC aposta per fomentar i facilitar els mecanismes democràtics imprescindibles per tal d'impulsar processos constituents** amb l'objectiu de bastir institucions polítiques comunes que siguin útils i efectives per a l'exercici del govern i la construcció de sobirania al conjunt dels Països Catalans.

265. **Construir la República dels Països Catalans** només podrà ser producte de processos democràtics que parteixin de la realitat i la voluntat de pobles i territoris. En aquest sentit, no els entenem necessàriament com un procés d'agregació de territoris dispersos sota una sola constitució predefinida, sigui aquesta de caire unitari, federatiu o confederatiu.

266. **Més enllà de la seva articulació republicana, la CUP-CC aposta per articular des d'ara els Països Catalans:** l'impuls d'organitzacions i institucions d'abast nacional de tot tipus, des de l'àmbit socioeconòmic, laboral i professional, fins a l'àmbit cultural i científic, passant per moviments socials i populars, així com les institucions de tipus polític, en els àmbits municipal, territorial i nacional.

5. Per una Europa i una Mediterrània de la pau, la solidaritat i la fraternitat

267. **L'impuls i l'articulació d'una República sobirana és impossible en el context d'una societat internacional dominada per estructures superestats fortament militaritzades,** no democràtiques i sotmeses al domini i les polítiques dels grans poders econòmics i financers transnacionals.

268. **La CUP-CC aposta per la construcció d'unes noves relacions internacionals basades en la pau, la solidaritat i la fraternitat,** i el respecte a l'autodeterminació i la sobirania dels pobles com a única forma de bastir aquestes relacions. Aquests són els principis que han de guiar la construcció de noves institucions internacionals que puguin constituir una alternativa a les vigents.

269. **La CUP-CC rebutja formar part de la Unió Europea, l'Euro, l'OTAN i l'Euroexèrcit.** Volem promoure el tancament de totes les bases militars i la construcció d'una societat que potenciï la cultura de la pau, la cooperació i la solidaritat internacionalista.

270. **Treballem per enfortir la cooperació entre aquells pobles que lluiten per la seva dignitat i independència,** especialment amb aquells processos que plantegin alternatives socials i econòmiques diferents de les polítiques imperialistes.

271. **No reconeixem una Unió Europea creada i desenvolupada per garantir els privilegis del capital i** que no representa els interessos de les classes populars europees. En aquest sentit, ens comprometem a desenvolupar campanyes informatives i de rigor sobre els greus efectes de la UE a casa nostra, incloent la negació de drets socials, laborals i econòmics bàsics.

272. **Seguirem denunciant l'Acord de Lliure Comerç entre el Canadà i la Unió Europea,** també després de la seva aprovació, i l'Acord Transatlàntic sobre Comerç i Inversió entre els EUA i la UE (TTIP); concrecions del model imperial transatlàntic que pretén enfrontar les classes treballadores dels diferents blocs econòmics dominants del món i que constitueix un atac a la democràcia i a la sobirania dels pobles a causa de l'obertura definitiva dels serveis públics a la inversió privada. Constitueixen, doncs, un atac sense precedents a la sanitat pública, les energies, la sobirania alimentària, el medi ambient i els pocs controls existents sobre els serveis financers.

273. **Donarem suport a polítiques de cooperació i solidaritat sempre que aquestes vagin encaminades a denunciar les injustes polítiques econòmiques, socials i nacionals** que pateixen els pobles d'origen i, alhora, enfortir el moviment popular que des d'aquests països combaten aquestes mateixes injustícies, o, en el cas de les repúbliques que responen a projectes populars emancipatoris, a recolzar les polítiques que aquestes

realitzin per contribuir a construir unes relacions internacionals més sòlides basades en l'autodeterminació i la sobirania dels pobles.

274. Promourem processos participatius reals i viculants entre institucions, consells de solidaritat, i moviments socials amb l'objectiu de definir les estratègies, els països i els sectors prioritaris en matèria de cooperació i solidaritat.

275. Potenciarem la sensibilització i l'educació per a la solidaritat a les escoles, universitats i centres de treball, especialment si depenen del sector públic. Impulsarem processos d'agermanament entre institucions. Enfortirem els vincles d'enllaç entre els diferents actors i establim una cooperació horitzontal entre iguals i sense intermediaris.

276. Impulsarem les campanyes de boicot que, des del moviment popular i de solidaritat, es duen a terme contra les empreses transnacionals (ETN) i els estats que violen els drets humans. Exigirem el compliment de clàusules democràtiques i de transparència en les relacions comercials.

277. Treballarem per a l'abolició del deute extern i reivindicarem el deute ecològic, social i històric del nord respecte al sud. Impulsarem auditories sobre el deute que siguin reconegudes per la comunitat internacional i integrarem aquesta reivindicació en les campanyes contra el pagament del deute imposat per la Troica a casa nostra.

278. Treballarem per a la desmilitarització, la desnuclearització i la protecció mediam-biental del Mediterrani, entenent que aquest pot ser un marc geoestratègic i geogràfic en el qual ens hem de centrar, i establim relacions de solidaritat amb pobles de la riba sud i nord de la Mediterrània.

279. Promourem la desvinculació de l'empresa privada amb els moviments de solidaritat i de cooperació.

280. Denunciarem la vulneració dels drets humans que pateixen les dones a nivell internacional des d'una visió feminista i internacionalista.

